עלית גאה להשרץ:

כ"ב באלול, תשמ"ו 26.9.1986

ראיון השער: אריק איינשטיין, מרגיש כמו סבא

לקחנו הרים נבוהים וירוקים, אוויר משכר של האלפים, חלב טרי מהכפר וטעם של שוקולד שויצרי אמיתי. ארזנו הכל באריזות של שוקולד, והנה לפניך שויצריה הקטנה": 6 שוקולדים חדשים וטעימים, באיכות של שוקולד שויצרי, המיוצרים לפי הסכם ידע עם חברות שויצריות ידועות. לבחירתך שויצריה הקטנה" בטעמי חלב, מריר, שקדים, אגוזים, קרוקנט וקרנץ".

שוקולד ישראלי מעולה באיכות ובשעם שויצרי

גם השויצרים היו משויצים בו.

The states of the state of the

יד מגן ימני אלל. הכושי עשה אשלו

שני שמר, שצוואות שמחות

שני פאר, שטח פרטי

אפיקל –חרגרינה לאפיה ולבצק עלים: מרגרינה בטעם חמאה –פרווה

בוורבוּגל BROTHER–זו המהפכה האמיתית במטבח... המיקרוגל המתקדם והמשוכלל ביותר בעולם!

טורבו־גל – שלושה תנורים באחד: טורבו־גל – הראשון מסוגו המאפשר שימוש בכלי מתכת. טורבו־גל – שומר על טעמו, איכותו, בשתי קומות. טורבו גל – קל ונוח להפעלה – הכל

ערכו התזונתי ופריכותו של המזון. טורבו־גל – לאפיה ובישול של כל סוגי בלחיצת כפתור. **טורבו־גל –** תא מנירוסטה – קל ונוח

שרות מעולה ע"י צוות מקצועי

המאכלים. טורבו־גל – בעל משטח מסתובב לבישול, השחמה ואפיה אחידים.

1. תנור משולב מיקרוגל +'טורבו. 2. תנור מיקרוגל. 3. תנור טורבו. טורבו־גל – עד 80% חסכון בזמן

הפשרה, בישול ואפיה. טורבו־גל – מהקפאה ישירות לבישול או

עלה על הגל עם brother עלה על הגל brother עלה על הגל ש

.03־9225921 אמפיסל ישראל בע"מ, אפעל נקרית ארוה, פ"ת, 9225921-03 תל אביב: אלנבי 98, טל' 93-612994. ירושלים: המלך ג'ורג' 6, טל .02-249773 חיפה: הבנקים 16, טל פ-04-53862 בארישבע: פסג' אוניקו. .057 36633 רפסתדוות 2038 750.

להשיג גם בכל חנויות החשמל המובחרות

אילן סלומון משלם 10 ש"ח ליום והעסק שלו פורח!

בודק צמחים בכפר סבא

או בדרך מנס־ציונה

ה"פלא־פון".

כל זה בזכות

לרמת־גן.

"קניתי פלא־פון לפני 6 חודשים, ומאז העסק הכפיל את עצמר״ מספר אילן סלומון. "ללקחזות אין שום קושי להשיג אותי, הם מחייגים למס׳ הפלא־פון האישי שלי 22200־050 ואני מסוגל למצוא פתרונות לכל דרישה תוך כדי עבודה באתר, או כשאני על הקטנוע. כאשר אני רוכב

על הקטנוע והפלא־פון מצלצל, אני עוצר בזהירות, חונה בצד הכביש,

בנסיעה.

(* לא כולל את מחיר המכשיר).

ירושלים – טל. 16346 על בואו לנסות את המלאים

מוטורולה חדיו

תקשורת סלגלרית נעיו

קרמניצקי 16 תל־אבינ

חיפה – טל. 3/26092 A

טל. 702883 302

ללא התחייבות.

עונה לפונים אלי ואח״כ ממשיך כל הסיפור עולה לי 10 ש״ח ליום!״*

טלפון מהפכני נייד בחיוג ישיר

נ"ב באלול, תשמ"ו, 26.9.1986

משפו כל הזכויות שמורות ל..מעריב"

ריק איינשטיין העניק בסוף השבוע שעבר ראיון לחלמה אדמון. מאורע נדיר. לו היו חרברים תלויים רק כו, אולי לא היו דברים מעולם. אבל השבוע יצא לשוק התקליט הדדש שלו ושל מיקי גבריאלוב, "אוהב להיות בבית", והובה עליו לקיים מצוות יחטי-ציבור. איק טוען שתוא פגוע"תקשורת, בידי דמות אנונימית וקולקטיבית של "עתונאי גק-רוח". מבן עליו דברים שמוטב לו אלמלא נכתבו. אבל התקשורת איננה המפסידה היחידה מאלרגיה שלו נגד חשיפה אישית. אריק מעדיף לדבר אל חקהל שלו דרך התקליט, לא מן תנמת. "חשירים חם בעצם הגיבורים", הוא אומר. בעיניו זה לא אסון גדול אם מעריציו לא

מכל מקום, צלקות התקשורת פיתחו אצלו קליפת מגן קשוחה שמעמידה במבחו את משר החבקעה של המראיינת. אדמון מעידה על עצמה שבמשחק הזה היא מקבלת על עצמה, שלא בטובתה, תפקיד של שחקן תוקף. "איינשטיין", היא מסכמת, "מבצע חסימות נאופן אינסטינקטיבי ובלי הנאה. הוא מזחה בלאות את כל נסיונות החדירה לשטחים הצטיים שלו. אם תטעה לחשוב שחצלחת להבקיע את החגנה שלו, זה מפני שהוא יניה לך

חמקורית היותה לספק טיולים שבועיים למשך שנה שהחלה בשמחת-חורה בשנה תחלפת. חביטוי האחרון לשביעות הרצון של הקוראים היה כשהודענו על חלוקה האוגדן והואר תציף אותנו בשקים של בקשות. רבבות בקשות. קוראים קצרי-רוח נכנסו ללחץ, מתנים ומטלפנים ושואלים "נו, מתי כבר". אל דאגה. הבקשות מטופלות לפי סדר הגעתן, זגם אם יתמחמה האוגדן להגיע הביתה – בוא יבוא.

במשך חשוה וגם עכשיו, במקביל ל"נידנודי" האוגדן, אנחנו מוצפים במכתבי קוראים מבקשים מאיתנו לספק להם את דפי הטיולים שתחמיצו מסיבה זו או אחרת. גם זה הד חובי, אבל להשיב לכל הפונים האלה זו משרה מלאח, ואני מנצל את ההזדמנות כדי להתנצל לומר שאין באפשרותנו למלא את המבוקש בדואר. קורא שחסר לו עתון מסויים יכול לפנות אישית למשרדי חמערכת בחל־אביב ולרכוש את העתון החסר, אם הוא מצוי במלאי. מטבע

תצלום השער: אריק איינשטיין. כתבה נעמ' 12-15. צילום: מנחם זקס

כולכם יכולים לחזור תביתת.

חיום חור חרופא לחיות חולה

חאים את אלילם מזיע על הכמה ולא צורחים, קופצים ומנופפים בחולצות.

עורך: צבי לביא

עריכה: דניאלה בוקשטין

נרפיקה: נטע גרינשפן

מודעות: אורי דגן

עיצוב ועריכה גרפית: יודם נאמן

חסדקים שהוא מואיל לפרוץ מספיק רחבים כדי להתבוגן בבנאדם הרגיש בכלל ולהתבהמות החברה בפרט. זהן אריק איינשטיין בוגר ובשל, כבר סבא לוכדה שלא מתבייש נויל. אוהב לחיות בבית, זה לא רק כותרת לתקליט, כמו ש..מרגיש כמו סבא", זה לא רק

שבוע יובל קטן. מופיע טיול סופשבוע מספר 50. זה עדיין לא סוף חסדרה. התכניה

חזכרים, ושמר רק מספר קטן של עותקים, שבעצמו הולך ופוחת עם הזמן.

לא תודה. היא כבר שתתה מספיק...

לא לחאמין) כל עובן! מחלקות המים של

חעיריהן אמילו אווד לא חשר...

מגן דוד

מאת אבי רז

12 מרגיש כמו סבא

מאת תלמה אדמון

16 ההגדה לבית סעדון מאת אירית רותם 20 נהלל. הכושי עשה את שלו

מאת אביבה מץ

כבר הייתם:

27 טיול סופשבוע: ובראש־פינה

מאת נילי פרידלנדר

32 השטח הפרטי של מני פאר

35 מאתיים דולר בגפרור אחד

מאת נורית ברצקי

מאת מנחם תלמי

מאת יעל פז־מלמד

44 המהפכה כבר התחילה מאת יהודית חנוך

מאת מאיר עוזיאל

מאת תמר אבידר

מאת יגאל לב

52 מעריב לפני 35 שנה

בעריכת גבריאל שטרסמן

40 יש צוואות שמחות

43 לאכול בחוץ

47 שיפודים

51 פנטהאוז

50 חיים ואוהבים

מאת מאו"ל

מזמיני אוגדי טיולי

ביבוים אלה נשלח האוגדן לרבבות קוראי חקוראים היתה מעבר למשוער. במי שכבר הדעט, כמות האוגרנים מוגבלת, והחלוקה מתבצעת לפי פרר קכלת החומנית ועליפי העיקרון של כל חקודם זוכה, אשר גם עליו חורענו מראש. לסיבך, רעקב כוסטרן דרב של הבקשות תנפוצאות עריון במיסול, לא נוכל לצערנו לכולא בקשות גוממות. הכוזכוינים מתבקשים להאזר בסבלנית ולהימונע מסניוח ארשיות ושלמוניות.

s viaealo

עושה שלום

7777 722

אחרי עשר שנים בפיסגה המוניציפלית של קרית־גת, נוטש חבר-הכנסת דויד מגן את לישכת ראש־העירייה לטובת קריירה במישור הכלל־לאומי. לקריירה הזאת הוא מביא עבר של חסידות שוטה בחצרו של אריאל שרון, שאגות וגידופים כלפי ראשי־ממשלה וסגניהם, דווקא ממיפלגתו, וניסיון פוטש בוועידת חרות לפני כחצי שנה. ועכשיו, עם העבר הזה, הוא מבטיח לפעול למען שיקום הליכוד ומציג פוזה משכנעת מאוד של המפשר הגדול. מגן הוא באמח איש גדול מאוד; לפעמים אפילו מפחיד.

מאת אבי רז צילומים: צביקה ישראלי

תנ לפז'ו הצמורה עם הנהג הצמור, וייפרר מן העזרים והנוחות שמקנה הישיכה ככור־ קרית־גת. הוא ייוותר עם התואר חבר־כנסת, שבו הוא מחזיק חמש שנים, ואשר אינו מעניק לבעליו אלא נסיעה חופשית באוטוכוסים וכרככת. מרצונו הטוב והחופשי מוותר מגן על ראשות העירייה של עיירת מגוריו, ועל הכוח הנילווה אליה, לטובת הכהונה הפרלמנטרית המפרכת

וזה מוזר מאוד: הרי ככר אחרי חצי שנה בכנסת

אף הכריז: באעדיף להישאר בעירייה. בכנסת מאה ועשרים חברים, אך ראשיעיר יש רק אחר." ופעם נוספת השתפך: "כשאני יושב בריונים עקרים ובכנסתן המטתיימים לכל היותר בהמלצה, אני חש מתוסכל ואומר לעצמי: הרי את השעות הטוכות האלה שאני מבזבז כדיונים עקרים, יכולתי לנצל לקירום עוד פרוייקט חברתי או פיסי כעירי קרית-גת."

ואחרי כל הרברים האלה, הוא נוטש דווקא את העירייה ולא את הכנסת. ברור שהשילוב של השתיים היה קשה מבחינתו ("אם ירדתי מהכירה הייתי צריך

דויד מגן לאחר שובחר ראשון בשביעית השנות של מועמדי חרות לכנסת: דקל ומילוא אינם מוכנים לסלוח. (צילום: ראובן קשערו)

graeain e

עוד חמישה ימים ייאבר דויד מגן את זכור לא כשבילי. תפקידי נואם ומחוקק לא קורצים לי, כי בוועדת החוץ והביטחון של הכנסת ולשוב לתת רעתי אני כנוי להשקיע עצמי בעשייה." וכהזרמנות אחרת על קו הכיוב כאורך של ארכעים מטר שעלי לתקצב בקרית־גת", גילה כאחר הראיונות ועורו את חומי הקוראים), אכל הוא ידע להתגבר על כך (-הספקתי לפתח טכניקה לסיבוב הסוויקי במהירות גדולה, ואני מסוגל כיום לעסוק בסוגיה של מיסים וארנונה בקרית־גת דקה לאחר נושא ביטחוני בכנסת", חשף כראיון אתר, לרווחת הקוראים). אז למה, לעזאול, ויתר על הפיסגה המוניציפלית שאליה הגיעז

וככן, אמר מגו, הכל כגלל הצלחתה של קבוצת חברי־כנסת, והוא בתוכם, להעביר בקריאה שרומיה את החוק לשינוי שיטת הבחירות לשיטה האזורית. לרעתו האחריות לעניינים המקומיים והעירוניים אינה צריכה להיות בידי נציג האיזור בכנסת, אלא בידי אדם אהר ראשיהעירייה. שיטת הבחירות, אגב, טרם שונתה, אנל מגן פניו לבאות והוא החלים ליישם את הפיצולו משתי הפונקציות, נטל לעצמו את ייצוג חכל לכיס כפרלמנט. לדבריו, תיכנן את פרישתו כבר לפני שלום שנים, ולשם כך אף הכשיר לו יורשים.

אף־על־פי שלא ענה מדוע כעצם כיכר דווקא שו הכנסת על פני העירייה, אפשר להניח כי מרום בשיקולים לאומיים כבדי־מישקל. אני מתכוון להעמיק את פעילותי במישור הפרלמנטרי", הנטיח לי, הולתרום את תרומתי להערכות מתאימה של הליכוד לקראת מערכת־הבחירות לכנסת השתים עשרה, אשר לפי עדויות שונות ולפי העוכה של מקורבים למיפלגת־העבודה כנראה תיכפה על עם ישראל באביב או בקיץ הקרוכים."

וכל זאת, בלי המכונית ותנהג הצמורים. מה יהיח? ,לא אלמן ישראל", הרגיע מגן, ,יש לי הצעת מנופים שונים לשאת במישרות ייצוניות שונות, כש שעושים לפחות מחצית מחברי־הכנסת. אני מנת מלהתייחס להצעות הללו לפני שסיכמתי לעצמי לאילו הצעות להיענות, אם בכלל. כשלכ תו אני מתכוון לרכוש מכונית, לא של עיריות קרית נה. ולנהוג בעצמי. בזהירות."

וירות, יש לומר, איננה התכונה הכיאופייניה והגסיםשבחסיריויהשוטים של אריאל שיוו בעיקר בתקופה שבה כיהן שרון כשר הבלחמה כלבנון, נחקק מגן בתורעה הביכורית בונח אלימות מילולית שהמעיל לעברו של כל חשר בעירעור על צירכת שרון, באוקטובר שמנים ושורה בעיד עור על צירקת שרון. באוקטובר שמנימיש למשל, התנפל על סגן ראש הממשלה דודי ליח של מהיר אותר. מוהיר אותר. תוריד את סלך. אצעק יותר, חוש של אתה המרליפן מיספר אחר של הממשלה אל (תנק).

כאן. תצעק כבית"ר רמלה." כעבור זמן, בראיון לעיתונאי, אף אמר כי לוי הדליף תמורת שוחר: הופעה להפסיד מאיחוד עם הליכרלים, ויוצא שהוא פועל בטלוויויה. באותה ישיבה שבה השתלה כלפי לוי, נכח בעצם נגד עצמו. והקשיב ראשיהממשלה ראז, מנחם בגין: מגן ל.הארץ": -בתום הישיבה חייך אלי מר בגין ולפגי שהלך אמר לי פעמיים שלום, לא פעם אחת." מגן, יש לדעת, היה אז בן שלושים ושבע. בהחלט לא ילר. בריוק שנתיים אחריכר, בישיבה עם ראשיממשלה אחר, יצחק שמיר שמו, שאג מגן: "שמיר גמר את הקריירה."

> יש, כמוכן, רוגמאות נוספות לכיריונות הפוליטית הואת – שמעון פרס, גם הוא ראש־ממשלה, מערכניק אמנם, נאלץ לפני שנה לגעור במגן: "אל

היו שעשו ספקולציות כאילו. חידוש הירירות והסולתה המבורכת בין סגן ראש-הממשלה דויד לוי לבין ראש עיריית קרית־גת עומדת בניגור לידירות עם אריק שרון."

תאיים עליו" – וזכור בווראי גם ניסיון הפוטש הלילי של מגן בוועירתה האלימה של מיפלגתו כשלהי החזרף שעבר. ועם רקורד כל־כך מפואר הולך דויר מגן להתמטר לשיקום תנועת החרות: כך הודיע כשבישר על פרישתו מן העירייה. אלא שהוא אינו מוכר כאישיות פוליטית שמישקלה־הסגולי ומעמדה מאסשרים לראות בה דמות היכולה לעטוק כשיקום

משום כך, שאלתי אותון מי אתה שתשקם? מי ביקש ממךז מי הפריע לך לעשות זאת עך כהז

אני לא אחראי לציטוטים שכוודאי לא יצאו. מפי", ענה. לדכריו, לא אמר כי יתמסר לשיקום תנועת החרות, ווזוא יכול להוכית זאת. כדי להוכית, שלף את החוזר המודפס ובו הודעת הפרישה שלו, וקרא באחני: את כל מירצי וזמני מתכוח אני לתרום – תעשה לי טוכה ותרגיש את המלה 'לתרום' - 'למען שיקום תנועת החרות וכיסוס הליכור לקראת המיבחנים הקשים המצפים לו".

תפסתכוז דויד מגן לא יתמטר לשיטום חרות, אלא יתרום למען השיקום, והמלה -יתרום מורגשת, כמבוקש. ומה חפריע לו לתרום־למען עד כהז הומן הרב שנאלץ להשקיע בעיריית קרית גת. בו, טוב.

בראשית חודש זה, עדיין ראש עירייה, כבר תרם רויר מגן משתו למען השיקום: הוא השתתף בכינוס בלתייפורמלי של חברים בסיעת הליכור, שמונה חרותניקים ושלושה ליכרלים, שהוקרש לעניין איתור חרות והליברלים. עניין משונה מאור: אם יתרחש האיחור, יהיה מישקל הליברלים במוסרות המיפלגה המאוחרת שלושים אחון לפחות, וכנראה יותר: האם אפשר להעלות על הדעת כי השלושים אחוריותר והללו - אשתנוים, מרושנים, מבוגרים וותיקים בארץ

nneain 8

(מודעי, נניח, או צבי רנר) – יצכיעו כשביל איש עיירת־פיתות, מרוקאי, כדויד מגוז מגן יכול רק

מגן: .אני לא עורך שום חשבון, ושום שיקול אישי לא מנחה אותי, כאשר אני בוחן עניינים לאומיים ממדרגה ראשונה." ואיחוד חרות-ליברלים הוא עניין לאומי

ממדרגה ראשונה. לדעתי, כן. לרעתי, רק צעד כזה יכול להבטיח סיכוי כלשהו לליכור להגיע לעמרת הככורה אחרי הכחירות לכנסת השתים־עשרה."

עומת השיקולים הממלכתיים־להפליא

שמספק מגן בכל דבר ועניין, יש חברים מביני־עניין במיפלגתו המפרשים את צעדיו כאופן שונה כמקצת. לרוגמה, החלטתו לפרוש מראשות העירייה מוסברת כך: מיצה את עצמו בקרית־גת. כהתאם לקיטלוג ולשיוך הנוכחיים שלו, הגיע לפיסגה: כרי להתקדם, עליו להימלט מהתיוג האיזורי: לעבור מהליגה הארצית שבה הוא נמצא, לליגה הלאומית. הפרישה מראשות העירייה כאה אפוא לבטא: עליתי

אכל מגן מתעקש: -אין לי שום חשכון אישי ושום שיקול אישי במערכת המאמצים שלי להירתם למען הוצאת הליכוד מהמשבר בו הוא מצוי היום." עכשיו הוא מהאו"ם: תפס פוזה של משכין-השלום, המפשר הגדול. ממלכתי ולאומי. מדינאי ולא פוליטיקאי. מנהיג. שימו לב:

איך אתה רואה את ההנהנה הבאה של חרות? כל התבטאות פומבית שלי בעניין, עלולה להכשיל את הניסיון שלי לתרום להבנה בין האישים השונים המנהיגים את המחנות השונים כתבועת החרות, וברשותך אני אמגע מלומר את דעתי בעניין

לפני פחות מארבע שנים אמרת שהתשובה היא "הציר שמיר-אריק״, וכשנשאלת או מה עם דריד לרי, ענית: "דרא לא".

עשה לי טוכה. כל התכטאות בעניין המתחים. והסיכסוכים ההורסים היום כל חלקה טוכה בתגועת החרות, תקלקל את הגשר החולך ונכנה כין המחנות, שאני גאה שיש לי חלק בכנייתו. אתה לא מצפה שכמחי מישפט בראיון עיתונאי אני אהרוס את מה שנבנה בעמל של חודשים רבים. כל זמן שיש סיכוי כלשהו להבריא את תנועת החרות והליכור, צריך לטפח את אותו סיכוי בכל חכוח ולהימנע מהתבטאויות מיותרות."

שיניתי במידה מסויימת את דעתי על שמעון פרס. מערכת יחסי הציבור שהתפתחה סביבו מעוררת אצלי הערכה והערצה."

"כאשר אריק שרון היה שר ללא תיק יכולנו להיפגש יותר, וכאשר הוא נעשה שר בעל תיק כלכלי חשוב ממדרגה ראשונה. ירדה תכיפות הפגישות."

תאם אתח סבור עדיין כי "שמיר גמר את

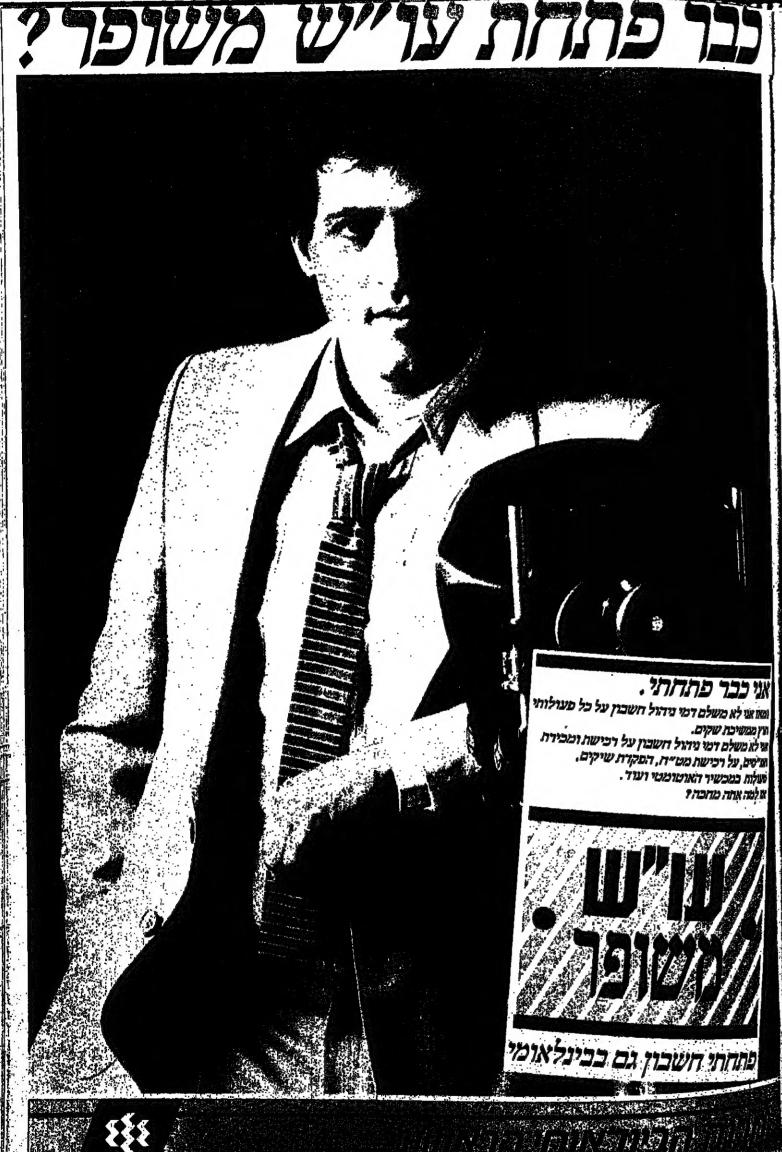
לדעתי, כניעתו של שמיר לפני כשנתיים. לתכתיבים של המערך, אשר הולירו הסכם קואליציוני הנוטה ברוכו למילוי האינטרסים של המערד, פגעו כמעמדו של יצחק שמיר. אשר לכיטויים שנאמו במהלך ישיבת מרכז תנועת החרות, כל חורה עלתם רק תלכן ותלהט את הרוחות – עניין שעומר בניגור למאמצים שאני משקיע היום לכיוון האחרות, ההבלגה והחברות הטוכה."

ממש עושה־שלום, אם לא כמרומיו או כתחתיותיו, אכל שלום. כארוני שמעתי. מן המגן ההא המפחיר, מטיל האימה, לא נותרה אלא החוות הגברתנית, שאף היא היתה בפנישתנו חייכנית מאה, חביבה ומסבירת-פנים. לא, הוא הכחיש בנעימת ובאורך-רוח, זו לא פוזה. העובדה היא שבמבול הטלפונים, המיכתבים והמיברקים שאני מקנל בימים אלה, אני נקרא להתערב בכל המחנות, ואינני חשד על איש, על אף ירירותי העמוקה עם אריק שרון. בנקיטת עמרה כיתתית."

תח בבר אינך איש מחנח כלשהיו אני מבקש ממך לא לאלץ אותי. לומר דברים לא מדוייקים, אני רק טועו, וחוור ומבקש, לרון פתות כוהות המעות חיום, ובמיוחר כחזות שלי, כשאני נמנא בעיצומו של מאמץ לבטל את המתות." וככל זאת, אימה אתה עומד בחרות?

כפי שניסיתי להסביר לך, אני עומר במקונ ממנו אפשר יהיה, כך אני מקווה, להפיל את המחיצות שבין המחגות בתנועת החרות."

וחוץ מלעמוד שם, מגן עודנו ממוקם היטר במחנה שרון, ששרון ונאמניו הקפירו מאוד להכחים את קיומו ומגן בכינוס שרוניסטי ערכ הבחירות שעברו: גאין מחנה שרון, ואין מחנות. יש תנוע וווגן. עכשיו הוא מודה בקיומו לצידם של מחנות שמיר, לוי וארנס, ואמר כי המנה נולר כוועידת חרות לפני חצי שנה וולא היה לרים קורבון – בתרשה לי חיור"ו, אלא שבעו מגן שוב אינן אותו חסיר שוטה של מעם. הוא כבר הכיו או שיו כבר חיתה התקררות ביחסיתם, ער כדי סיפאון כס שקרה ויקרה לכל עושידברו של שרוו רק לוצ הוועירה חלה המשרה מסויימה פלים שיקולי חתועלת של שני הצודים.

(אמשך מעמוד 8)

דויד מגן אינו מאשר, כמובן: קרע? התקררות ביחסים? מה פיתאום? בסך־הכל, מערכת הפגישות שלהם נעשתה דלילה יותר, כי שרון פנוי פחות. נורא פשוט. "כאשר שרון היה שר ללא תיק יכולנו להיפגש יותר, וכאשר הוא נעשה שר בעל תיק כלכלי חשוב ממדרגה ראשונה, ירדה תכיפות הפגישות." נכון ששרון לא הוזמן לחגיגת הבת־מיצווה של הרס מגן, בתו של דויד, בחנוכה שעבר, אבל זאת אך ורק בגלל הכלל הנקוט במשפחת מגן שעליפיר אין מומינים שרים לחגיגות משפחתיות, כדי שלא יאפילו על גיבורי האירוע: כמיקרה הזה, על הרס הקטנה.

היו גם כאלה שניטו למלא טורים עיתונאיים. בספקולציות, כאילו שחידוש הידידות והסולחה המבורכת בין סגן ראש־הממשלה רויר לוי לבין ראש עיריית קרית־גת ורויד מגן מתכוון לדויד מגן! עומדת כניגוד לידירות עם אריק שרון", ציין מגן. הזכרתי לו שאי־אפשר לרכר על סתירה, כי נוצרה כרית, זמנית אמנם, ככל הבריתות כחרות, בין לוי ושרון. ..והייתי שותף ליצירתה", התפאר מגן. איפרופו לוי, שמגן הגדיר את יחסיהם עתה כ-ידירות עמוקה שנתהרקה מחדש בשמונים־וארבע", יש לומר כי כבר כשמונים־ואחת לא התלהב המנהיג מבית-שאן מהצלחתו של מגן להיכלל ברשימה לכנסת; ללוי אין שום צורך במתחרים על המקום הצר בנישה של מרוקאים עיירת פיתוח.

בשמונים וארבע, כשוכה מגן במקום הראשון בשביעיה השניה של מועמדי חרות לכנסת, משר אליו גלייטינה מצד חרותניקים נוספים, שלא אהכו את מיקומיהם־שלהם, שפיגרו אחריו; פעם נקב פומבית כשמותיהם של מיכאל רקל ורוני מילוא כמי שכנראה אינם מוכנים לסלוח לו על כך. בכלל, הקבוצה המובילה של הצעירים בחרות

םתייחסת אל מגן כאל אאוטסיידר. החבורה הזאת – משה סצב, דני מרידור, מאיר שיטרית, אהוד אולמרט, מילוא, כיכי נתניהו – רוצה למשוך את מנהיגות שמיר ככל שניתן כדי להצליח לדלג על דור הכיגיים, לוי ושרון, כרי לרשת בעצמה את כתר ההנהגה. עליפי הגיל, שילך מגן לקבוצה הזאת, אבל הם מאוד לא אוהבים אותו, וזו לשון־המעטה.

אני לא יורע על כך", הגיכ מגן. אם אתה אומר. חזקה עליך שברקת את העניין. אני יכול להתנחם באהבה העמוקה שיש לאשתי כלפי. כך היא מספרת לי מרי פעם."

המחוקק מקרית־גת משועשע כעלִיל. בניגוד להבטחות המאיימות בכמה־וכמה כתבות בתיקו המרתק והגדוש של מגן בארכיון־המערכת, הוא דווקא שפע חיוכים והשיב בלי בעיות על השאלות הכי כוטות. אלא מה? כאשר הוא מעומת עם ציטוט־ארכיוני לא־סימפטי, יש למגן מינהג מעצבן לפצוח בוויכוח; לא נכון שיש ציטוט כזה, או שיש ציטוט כזה אכל הוא אינו נכון, או שהציטוט רווקא נכון אבל משמעותו היא זו ולא ההיפך. הנַה:

בציבור יש לך דימוי של ביריון. למי שיצר את חדימוי הזה, אם הוא אכן נוצר, צריכה להיות בעיה עם מצפונו ועם ההתכחשות

אתה עצמך אמרת מעם שיש לך "סף רתיותה נמוך". כעמור זמן הצהרת ש,ניחנת כסבלנות ובאורף דודוי. מה האמת?

ציטוט על־אורות סף רתיחה נמוך הוא פשוט כנראה היפוכם של דברים שאמרתי. אם כך, אני מכין שאמרת כי יש לך מף דתיחה

יילא וכור לי." דריאה לי לרענן את זיכרונד: "ומגון מודה שפף זשרתיהה שלו נמוך לפורי ואם מצליחים לדרגיון הוא

(רומשך בעמוד: 49)

Hipedia 10

בוטת."

דויד מגן: "אני יכול לחתנחם באחבה העמוקה שיש לאשתי כלפי."

"אלוהים אחד ואין שני.

כרטישיחביקור של דויד מגן: אישיציבור, אשר כיחן עשר שנים.

בראשות עיריית, ולפי עדויות ולפי תעודות אומר שבעת דיונים נוקבים בעניינים מרליים שהוא קיבל מהממשלה, ולפי תוצאות בתיכות בשלוש מערכות־בחירות שבחן תוא עמד למיבחן הציבור, הוא כנראה הצליח בתפקידו. אותו איש גם מכחן כבר חמש שנים כחבר־כנסת ואת חניסיון שהוא רכש בשני התחומים, המוניציפלי וחפרלמנטרי, הוא מתכוון לתרום לתנועה הפוליטית שלו, מתוך אמונה שתתנועה הפוליטית שלו, הליכוד, היא זו הראויה והמתאימת להנתיג את המדינה בזמו הזת."

בן אַרבעים־ואחת. יליד פו שבמרוקו, עלה לארץ עם משפחתו (שמונה אחים ואחיות) בחיותו בן ארבע. אחרי מחנה־עולים ומעברה, שכונת בקעה בירושלים. תשכלתו תיכונית; קיבל תחילה חינוך דתי ואחריכך חילוני־סוציאליסטי. שירת בגולני ובשיריו צבא־הקבע, והשתחרר בדרגת רב־סון. בגלל נסיעת לחו"ל בזמן חשירות אולק לעברת את שם"משפחתו, מונסונגו (שפירושו, לדבריוני "אלוחים אחד ואין שני"), ובחר במגון מגן דויד - חצירוף מצא חן בעיניו. אב לשלוש בנות ובן, ונשוי לרחל, בת קיבוץ גל-עד. בגליעד יש למגן, חסופרינץ, ידידים ומכרים, ווח לא קל: "יש לנג חילוקי־דעות פוליטיים. במיפגשים, מדברים על הרקע החברי ולא על

לפני ארבע־עשרת שנה עקרה משפחת מגן לקרית נת ודויד התקבל לעבורת כמוחל המנגנון בעיריית. נרתם לפעילות מקומית. ליכוד, וכעבור שנתיים התפרסם לראשונה כשמינה את עצמו לסגן ראש־עיריים. חיום, רחוק כל כך מתעלולי הפוליטיקה המקומית חעלובה התיא, הוא אינו מודון אבל גם לא בדיוק מכחיש. חלפו עוד שנתיים, ובהפיכת חצר בבש את כס ראש העירייה, שעתות, אחרי עשור, רווא ופרד ממנו.

איזה ראשיעיויה היהו אין תנחתום מעוד על עיסתו", הצטוע השבוע, אבל לא שבח לתוביר שלאחרונת נבחר בקולותיהם של יותר משבעים אחוז מן חמצביעים, ושהליבוד קיבל לראשונה רוב מוחלט לראש־עיריית חמקבל מתושבי. עירו ציון

חולשות, ואף על פי שחשיב בחיוב לא חצליות למנות אלא "לא נואם נדול" ועלא יכול לדבר על כל נושא". זחוז "יש לי חרבה מונרעות", נילח השבוע, האבל אחרו לא מצמה שעכשיו, למני כינוש המושב חשני, של

בי דויד מגן, מלח־במלח, וה ועידת תנועת החרות, אנצל את חבמה שאתה. מעניק לי כדי למנות את כל מינועותי." מה עם לשון משתלחת ונסה, אוליו "לא הייתי אני לא נוקט בלשון חדה ולעיתים אמילו

בדרך דיבורו, באופן שבו הוא משיב על שאלות, יש משהו חמוכיר את שרון. ומח

לפני ארבע שנים, בעצרת של חליכוד בנתיבות, חמריח מגן: החטיבה־שלא־נוייסה; אבן לא גוייסה במועד, ושמעון פרס, עם עורה מקיסריה – וייצמן הבוגד, כמובן – ויצל קציני־מילואים קיבוצניקים כדי ליצור סממני מרד בצה"ל. "שקרים", הגיב או פרס על העורבא־פרח של מגן. "לא אמת, השמצה", חודיע מפקד הרוטיבה. "לשון חרע, דברי שקר בזויים", קבע חיועץ המישפטי של מיפלגת העבודה. קצין בחטיבה, ודווקא ליכודניק, איים כתביעת דיבה, שנבלמה במנן

מגן עצמו חואשם כי במלחמת החתשה בשנת שבעים, נמלט מפני אש של כוח מצדי קשן, במקום לחסתער עליו. הוא דחה בחוקף את תאשמה, טען כי האמת הפוכה והבעיה לתבוע לדין את מפרסמי הדיבת. תביעה לא חונשה. מגן חסביר חשבוע, כי בולג חשקמותיו המוליטיות ההמוכות, סירב מפקד חכות שחולץ אז בידי מגן למסור תצחיד על האירוע, וכי העורך דין קבע שללא התצחיו יתוה אין לחגיש את תחביעה.

אף־על־פי שאינו שומר-מיצוות, אלא "מסורתי" בלבד, סירב לפני שלוש שנים לחגיש את רשימת מועמדי רשימת בכחיוות לעירייות, מפני שמצא כי בפחון משרד ועדת־מבחירות אין מזוזת; הוועדה נאלצה אפוא לעבור למשרד אחר, שמיתחו חונו כואף במווזה כשרה. אולי החעקש מגן כל השווה בגלל הברותו הקרובה עם הארמור מקרעטשנעף, יוצא רומנים, חח בקרית גת. מגן אף נוחג לווסתיים בעצוי

של ידידו האדמו"ר. יחקית לתקופה תלאיארובת שחש בזירה חבוליטיח, וכתב עליו ונאמה לא־מעט ולא חבי מחמיא. מגן לא מחני לנסות לפגוע בכל צורה באריק ארו שה מהולה חבריבוסה השומר על קשרו לייאו עם אריאל שרון, הוא נעשרו, כמי שקוה, מנקד להתקפות חקרותידסן ומער חסרותינסים, מצר אנשים המעילים בונה הפולועיים של מחנה השמאה." וחוץ מזה, דויד מק אינו פוחד מפש מושדושיברוריווא מוחד מון דווד דינות

של מחלבה קטנה. מעם של מחלבה קטנה.

אריק איינשטיין בהופעה: "לא חסר לי לעלות על הבמה. חלב של הענין שאנחנו עושים זה לא הפרצוף שלו או הגוף שלנו, אלא השירים".

אריק איינשטיין, השירים הם בעצם הגיבורים

מאת תלמה אדמון צילומים: מנחם זקס

מרניע כמו סבא

אריק איינשטיין, בהסכמה נדירה לראיון, הוא אמן למוד נסיונות מרים של שיטות המשחק העתונאיות. אם תטעה לחשוב שהצלחת להבקיע את ההגנה שלו, זה מפני שהניח לך לעשות זאת. בחרכים שבהם מתגלה האדם העדין והרגיש לגסות הרוח המשתלטת, יכול מי שרוצה לעשות חגיגת פרשנות פסיכולוגית. אריק משועשע ועצוב בגלל האפשרות הזאת, תמיד ומראש".

> יש אנשים שמטפסים על הרים, יש אנשים שצונחים מגבהים. יש אנשים שריכבים על פוטים, ויש כאלה שנימאים מרחקים.

אבל אני אותב להיות בבית. עם התה והלימון יהספרים בישנים. אני איהב להיות בבית, עם אותה האהוהה ואותם תהרגלים. "אוהב להיות בנית", אריק איינשטייו)

The Control of the second of the control of the con

1. בין ווכרף את ערב יום העצמאות של בתרכון לנדה השנה הראשינה שלי בתרכון לנדה בכלל שני לבוים. אתר מהם עמר בכלל חקור בשילי הקוור הלכיל עמר בתרכון החושי, בשילי הקוור הלכיל מתרכו בתציי החושי, בשילי הקוור הלכיל עיד בין הספר בתרכון החושי, בשהצותי מעבר לכתפי עיד בין החושב והבין, כשהצותי מעבר לכתפי עיד בתוך בין החושב הכבין, כש הוא בלחן מוסל אמי עיד ארב שבין במור בתרכון במור בין במת בחוק מעם רום ליום האבין במור בתרכון במור בין במת בחוק מעם רום ליום האבין במור במתרם במתרח שלי הכבין במתרכון במתרכון

is macain

เมลดอโต 12

כקלות רק כנושא עבורתו. התקליט החרש. שם התקליט, שהגיע השבוע לחנויות, "אוהכ להיות בבית". גם אם כמשפט הזה יש קורטוב של אמת ביוגרפית, אריק לא ירחיב על־כך את הריבור. על הבית, על המשפחה, על חזרה בתשובה – הוא לא מוכן לדבר. גם לא מוכן להסביר למה.

הוא יחזור וירכר על "העיתונאי גס הרות", רמות אנונימית קולקטיבית, שניכנתה מאסופה של פציעות ישנות. הראיון כולו מתנהל כאוסן שכו העיתונאי מסבל, שלא בטובתו, תפקיד של שחקן תוקף. איינשטיין, אמון על כל שיטות המשחק, מבצע חסימות באופן אינסטינקטיכי ובלי הנאה. הוא מזהה פלאות את כל נסיונות החדירה לשטחים הפרטיים שלו. גאבל יהיה בסרר", הוא אומר, כדי לעזור לך לעכור לשאלה הכאה. לפי חוקי הראיון על מגרש הספורט, הוא עובר, הרבה פעמים, מלשון "אני" ללשון "אנחנו". אחרי אימון קל בשפה האיינשטיינית תדע ש"אנחנו" זה מיקי גבריאלוב, עלי מוהר, מיכאל תפוח. האנשים

אם תטעה לחשוב שהצלחת להבקיע את ההגנה שלו, זה מפני שהוא יניח לך לעשות זאת. בחרכים שבהם מתגלה הארם העדין אריק איינשטיין, יכול, מי שרוצה, לעשות חגיגת פרשנות פסיכולוגית. אריק משועשע ועצוכ כגלל האפשרויות האלה, תמיד

ההפסד העיקרי של הקורא, במקרה הזה, הוא,

חבית והתוכי יוסי על עטיפת התקליט החדש (ציור: יורם לוטוב)

"אוהב להיות בבית? כן וגם לא. לפעמים בשאני בחוץ תוקפים אותי געגועים הביתה. להיות במבצר הבשוח, הנעים. שם אתה בעצם חופשיי.

שאינו מאזין. הקורא המסתפק במועט יוותר כאן על בהקלטה זה מצא הן בעינינו, השתעשענו. אתמול האינטונציות של איינשטיין, על המימיקה המעודנת. אפילו השתיקות שלו נשמעות היטב ובתיזמון דייקני, על רקע צלילי התקליט החדש, המתנגן לאורך שיחתנו. מרוכר, אל תשכחו, בשחקן יצירתי, שהקומריה זורמת ברמו. גם כשהוא רוצה להסביר כמה עצוב המשהו העצוב שעליו הוא שר, הוא משאיר בשוליים איזו גוזמה קומית, שינוי קמן כגוון הקול, שמשכיב אותך על הריצטה. שלא תהיה עצוב לגמרי.

הוא תי כפי שהוא בוחר, במרכו הנושם כרגיעה של תלאביב האימהית. זהו. ולפי שגם הוא היה אומר עכשיו "זהוו" בפאס רועם, מלא עשן סיגריות: "זהוו", כאומר להפסיק את הפשפום הרכלני אחת ולתמיד, בנושא הזה ובנושאים אורים, גם אני, זהו.

HIJE310 14

שאמרתי שאני עומדת לראיין אותך, הזהירו אותי: הוא לא מתראיין. אתה מוקף בשם של

תראי, יש פער בין מה שאני אוהב לעשות, בין.

בישיבה כואת פשוטה, כמו שאנחגו יושכים פה

ומשוחחים, אני צריך לחשוב כל הומן איך להגיר

מהקשרם. אני תמיר הייתי רוצה שיצטטו אותי כמו

שאני מדכר. לא רק רוח הדכרים, אלא המלים שלי.

- אתה מתכוון לזה שיש גם פער בין התרמית

כן. גם לזה. אני יודע, למשל, שבקשר לשיר

- איך כאמת הגעה

גכריאלוב על התקליט

החדש, ולקראת סוף

התקליט חזרתי לשיר

היווני. התלכטתי אם

לכלול אותו. חשבנו שזה

קליל מדי, אולי. בטוף

פתאום החלטתיו יאללות

פתאום זה נראה פשוט

נורא. אז, כן: ים־תיכוני

קראתי בעיתון שיש מישהו שחושב שזו פארודיה. זה

לא פארוריה. אותו מישהו חשב גם שיש כשיר הזה

רמזים לחזרה בתשובה. זה כליכך טפשי ההמצאה

ההקלטות של פעם, כשבאולסן היה שמה, יהר עם כל

את יהודה פוליקר, וכולם, הטכנאים, כולם, נקרעו להם

הפנים מחיוך. ואו התחלנו לרקוד. עכשיו משמיעים

בן, באנו לאולפן; ואז בא, כמוכן, הרעיון לחביא

יש קטעים בשיר הזה שנשמעים כמן -

הואת, שוה חוק, זה אדיר".

החברים שלד.

היווני,

השירה והאהבה והרומנטיקה, לבין העניין הטכני הזה,

שנקרא לו, ננית, יחסי ציכור. צריך למצוא את שביל

מוכן לך? את מכינה?

לדיים. זה אלמנטרי".

שלך, לבין אריק איינשטיין האדמנ

מה פתאום מסתגרן הוא בול. בחראיין כל הזמן. הוא פטפטן גדול. כותכים עליו כעיתון המון. יותר מדי. מה שאני אומר לך עכשיו זאת האמת. מיליון ראיונות יש. ים". – אבל בכל זאת, אם להתבטא במתינות, אתה לא רין לקראות ות.

לא משנה. מה, אני אגיד עכשיו: שימו לג איפה

- השיר על התוכי יוםי בתקלים החדש ממו הזהב בין הדברים. זאת לא רק בעייה אישית שלי. אני שומע את זה מעור אנשים. אפשר לכתוב, לצלם, לרבר, אבל צריך לשמור על איזה שהן פרופורציות. זה

וה את אומרת. טוב, תוכי יוסי הוא כאמו היד. האהוב עלי בתקלים הזה. מה צריך לעצור את האיון, דברים. כשזה מופיע בעיתון זה מקבל חשיבות מעבר כדי לתת את הכבור הראוי לשיר, לאברהם חלפי, לנאמר. אני נכוויתי הרבה. יש שמוציאים דברים שכתב אותו. אני מרגיש שיש לי כאילו כבוד להשתוף בעשייה שלו, שיש לי חלק בו. הוא באמת שיר של השראה. זה לא קורה הרבה. זה קורה פעם בשנים. בשיר של השראה יש קסם שאתה אפילו לא מודע לו. זה שיר שמעורר כי התפעלות, אהבה. המלים

-לחלפי יש פינה חמה כלב שלי. הוא היה חבר של ההורים שלי. כשנולרתי כתב להורי: גליעקב ורכורה, בראוו" כתב לי שיר כשנולדתי. לא זוכר את המלים. אנחנו לא נלך עכשיו לאלכומים חישנים. משהו כמו, .לאריק קטן, שיגדל, שיהיה פרא־ארמצ'יק". חלפי היה איש מקסים. משורר מקסים. האיש הזה מעולם לא התראיין, לא לרדיו, לא לטלוויזיה. זה לא שלא רצו לשמוע אותו. הוא נמנע מזה. הוא היה איש מיוחד במינו. ב־79, שנה לפני שהוא נפטר, הופיע בצוותא'לה האולם הקטן בצוותא תְל־אביב]. הוא היה כל־כך צנוע שאם יכול היה להופיע גם בצוותא'להלהלילולו, אז הוא היה מופיע

- אתח מודע לזה שיש רעב עצום בקהל

אנשים שלא מופיעים". - דב לא אריק איינשמיין.

א חסר לך מתבחינה הזאת כלוסו לא חסר לך לעלות על הבמה לא. לא חסר לי. חלב של העניין שאנחנו עושים, זה כי הפרצוף שלנו, או הנוף שלנו, אלא השירים. השירים הם הגיבורים

הם בעצם הגיבורים. ככה תמיד אני רואה את זה

-זה נראה מוזר, כאילו. אתה מוותר, הרי היה

- הבוקר שמעתי את יעשור מצחך. נה ה שיר שאפשר להגזים בהשמעתה אני רוצה להקליט אותו עוד פעם. שרתי אתו.

קרוב מדי לזמן היצירה. זה לא מספיק טוב זאת הרגשה שלי. אני מכיר את הבעיה הואת, כשמקליטים שיר שהוא עור בתהליך. אתה לא מכיר אותו ממניק אם זה אחרי הופעות, וזה משופשף, השיר מקבל צת המשקע שלו. כתקליט החדש יש שיר או שניים שעשיתי בלחץ של זמן. חסר לי בהם קצת היוך", - איזה שירים?

אני לא מחיידי

אכן בכלוב שכל תמקידו לבדר. השיר נתן לי תודשו של המשביות לייענור מצחך". משתו במיום שוב גם בלתן, משהו מן היוםי העדין הזה, האהבה,

אני לא מושיע כגלל סיבות אישיות".

לראות אותך? . לא רוצה לרכר על זה. בעיני וערברים קשוטי**ם** הרבה יותר פשוטים ממה שאת חושבת. אני סכיר -כן. זה התחיל בזה

אני כותכ. אני יושב. אנחנו עושים מוסיקה. אנחנו שרים. יש לנו ים של דברים ורצון לעשות. ה לא שהבן־ארם לא עושה כלום".

הלוואי והייתי יכול להופיע והיה קל לי להופיע הייה נהנה. הלוואי. אבל זה לא ככה. או אני אומר שהשירים

אז לא רואים את הבן־אדם עומר על הנשה. ומזיע ואנשים מורידים כגדים ומנופפים עם כל פיני תולצות באוויר, וצורחים, וקופציםו הפסדנו את ה

אני לא ילר. אני כבר סכא. עם השנים, רברים שהיו לך התלבטריות לגניהם, כשאתה מתבנר, יש לן מסקנות לגביהם. כלומר, זה וזה אני יכול ורוצה לעשות, זה וזה אני לא יכול ולא רוצה לא צרין להכריח את עצמי, אף אחר לא צריך להכריח אה עצמו. זה פשוט. אם מישהן אומר לי דכר כזה, אי הנשמח שלו.

כראי בשביל הפרנסה. אכל יש דברים שהם מעם

- אתה לא מורע לעובדה שדשבה מיכרי אני לא מתעסק בוה. אין לי מה להגיד על וה את זה כבר קצת יותר מדי. לא צריך להגזים בהשמעת . כשאת אומרת דברים מטוג כזה, או באוםן שבעי וה מביך את הבן־ארנו, כי הוא יודע שווא כנו כל אור

ציור, זה תיאטרון. אם זה בחיים, כל עשייה חיוכית, שהיא כאילו קטנה, אבל בכל זאת טיפה. אם אני אהיה כסדר, ואתה תהיה בסרר והוא יהיה בסרר, אז הכל יהיה כסרר. לא האמנתי שייצא מזה שיר".

- אתה שר בשיר הזה, בין חשאר, "לא רציתי ללמד/ לא ניסיתי להמיף/ לא חיםשתי לפקר/ וגם לא להיות עדיף". כוי מסקר? מו ממיף?

מי שמפקר, מפקר. מי שמטיף, מטיף, למה כל פעם אני צריך להסביר את זה מחדש. השיר הוא שיר. זה לא עלי או על מישתו. זה גם עלי וגם על מישהו ועל עוד רכים. השיר מרכר על הישיבה על הגרר. אכל זה לא אני שיושב על הגדר".

לי שַמות, על אילו תופעות אתה 🏋 מרבר?

ההתארגנות. על ה'בואו ניסע לחוץ־לארץ!'. יש לי עור כל־כך הרבה עבודה לשפר את עצמי, להיות בן־אדם ישר, להיות בן־אדם, זהו. שכל אדם ישפר את עצמו, ביחס לחברה הקרובה לו, למשפחה.

אשרי יושבי כיתך". – אבל אתה באמת אוהב לחיות בבית. בן. אבל גם לא. נכון, לפעמים כשאני בחוץ תוקפים אותי געגועים הכיתה. להיות במבצר הכטוח. הַנעים. שם אתה בעצם הופשי. ואין מחיר לחופש.

,ומות דרודו, הואגרישיביירוו, חבל

ת לורמה. אנשים מתפשים

והמוקרטיה ומני למ שיומון מפ

מוך שינאה נול מהפה. אפי

שומן שמדברים נול הדורפש

אוד שקם ואומר: אור, פמדו

מאמללים אנשים".

אותנו מתלכלבים, בכורו מבדובר

אל לוגיד, אפילו להגיד את זה, זה כבר מיותר. אני

זרן שצני עושה מה שאני רוצה לעשות וזהר. זאת

- שבעה שירים בתקלים אתה כתבת. יש בו

הלך רוחז זה יצא ככה. זה לא שיש רע במתוכנן,

אל ה לא מתוכנן. אנחנו עוברים משיר לשיר. כמו

סחם להיום. אני תמיד מאמין שבסוף יהיה משהו

צוה בכל זאת, אותו מוסיקאי, אותו כותב מלים,

אום אשים שיושבים ועוברים. זאת אומרת שהזהות

אהם מצא ממילא. תוכי יוסיו חוכי יוסי. שיר יווניו

שר יווני. זה כאילו במרחקים עצומים זה מזה, אבל זה

- עשית איתו ארבעה תקליטים. איזה קשר יש

שיקי זה מיקי. כשהתחלנו לעכור ביחר הוא היח

ו צני מבוגר ממנו בעשר שנים, אבל עשינו את

תניהה האמנותית שלנו כיחר. את יודעת, אנשים

פתרים על פני העוברה הואת שמישהו עשה איתך

תקים, שמישהו הלחיז, ניגן, היה טכנאי באולפן.

ושנים שוה מוכן מאליו. אבל האנשים האלה, מיקי,

הענים המעולים, ושכנאי ההקלטה עשו איתי ביחר.

- בתקליפום האחרונים אתה כותב כבר את

אני כותכ כבר הרבה שנים. ב־67', ב'חלונוח

מבחרם כתבתי. כל השבוע לך', למשל. את לא

לעיינים כתבתי גם עם שלום חגוך. למה לי לקחת

אנחנו כותבים עם מוסיקה. בדרך כלל כך אני

ב לפעמים נבנס איזה רעיון לפני המוסיקה. השיר

לשפר טיפה, למשל. הרעיון נכנס לי כשיצאתי פעם

מביו של מיקי. הוא גר מאחורי המשטרה. יש לי שם

מאל פרע רתובות קטנים, יסים. זננוויל, הלברשטם.

ב ונים ללכת שם יש שם מושב וקנים, המחסן של

משפח היה שם. או הלכתי ונכנס לי הרעיון הזה, של

מה של אחד מאיתנו, היוצרים, נקרא לזה, עושה. כל

צו מטפטף סיפה לתוך הים הכללי. רק שהטיפה

שלן שחרה מיפה אם זה באמנות או זה שיר, זה

.היפה שלי. אנזעו כני־ארם, לא מלאכים".

שמח של חלך רוה עצוב, משלים.

אמנו. תמיד אנועו. מיקי ואבי".

ל עם נבריאלובן

ום שותחים מלאים".

ללני, צחבו עליו בעיתון".

- איך אתה בותבו איך זה באז

לחופש ההתנהגות והמחשבה". - אתה לא אוחב את הסרשנים למיניהם לשירים שלך ואת חבמתון העצמי דמומרו שלתם.

-כן. אני לא רואה אנמיות כסימני שאלה, או בהיסוס, או בפחד. יש אנשים שיודעים הכל. עיתונאים. בכלל. גמות הרוח חוגגת. אני קורא על עצמי ועל אנשים אחרים רברים שזה גסות רוח. עם הזמן למרתי להתאפק. יש כל מיני דברים שאני רוצה להגיר ואני לא אומר, כי אני לא רוצה להתנגש. לפעמים זה לא בסרר. לפעמים צריך להגיר. כן, להתנגשו אבל אצלי זה נורא חוק העניין הוה של לא לריב. לא לריבו כי כריב אנשים מתנהגים לא כמו שהם באמת. כשאתה עצבני אתה לא רק כועס, אתה לא אתה. אבל זה לא מוחלט. לפעמים אַני רואה דברים רעים, או מרושעים, ואני מתאפק לא להגיב בכל הכוחות שלי. את מכינהן אם יש עיתונאי גס רוה, אני כבר לא אתקן אותו בגילו. מה שאני יכול למנוע זה את הריב ואת ההרגשה שַאני מתעסק בדברים קטנים ומכוערים שאין לי חשק

- הרגשת דבר מעין זה כשראית את המרט של רנן שור שחוקרן בשלוויויוו על התרונה של שירי, חבת שלך, וחבן של אורי זוהר?

מאד לא מצא הן בעיני לא ההמולה של החתונה. עצמה ולא העניין של הסרט. אבל אני לא יכול לעצור. איש. איש. אני הייתי מעריף שיהיו בחתונה 15-20 איש. או היה לי הכי נות. אכל אצל דתיים, את יורעת, שמחה צריכה להיות גראית, לא רק מורגשת. זה עניין של טקסיות. תעמידי את עצמך כמקומי. פתאום אתה מרגיש כמו איזה כלי משחק".

- וויברש עצטויי אני לא בער. אבל אני לא עוצר אנשים. רנו שור-שאל אותי אם אני רוצה לראות את הסרט, ואמרתי לא. הוא שאל אותי אם אפשר להשתמש בשיר 'הוא חזר בתשובה'. אמרתי: אני לא יכול לאסור עליך, אבל אני גם לא יכול לקחת חלק בדכר שהוא לא לרוחי. אם אתה שואל אותי, אני אומר לך – עזוכ. הוא עשה את זה כתמימות. הוא חושב שזה טוכ. אכל אנחנו מתעסקים פה עם נשמות, עם אנשים, עם רגישויות. אי אפשר להקריב את כל זה על מובח הפופולאריות. אני אנטי כל ההמולה וכל הרעש וכל הכלבול-מוח שעשו. אני מבין את התולדה של זה, אבל זה פשוט דוחה אותי. זה לא נעים. בךאדם כשמחה שלו רוצה פרטיות. אין רע כשמחות המוניות, אבל כשוה נהפך לארוע תקשורתי, זה לא נעים. אז צריך להתנתק".

בשיר ייושב מול הניירי אתה כותב, יהיה לנו חלום, עכשיו איננו עוד", וייתו ארצי מולרתי את הולכת סייפוף. מה כואב לדו

"גסות הרות, האגרסיביות, הכל הפר לנורמה. זאת הטיפה שלי, שאני אומר עכשיו את זה. זה מלווה ביאוש מצירי. זה לא רק העיתונות. יש אנשים שמתבטאים מתוך שינאה על אהבה. תעשי עם המשפט הזה מה שאת רוצה. הפלישה לחיי הפרט, שקרים, סתם שקרים. אני שומע שמדברים על התופש והרמוקרטיה ואני לא שומע אף אחד קם ואומר: אוי, כמה אנחנו מתלכלכים, כמה אנתנו מאמללים אנשים. המזל שלנו שיש פה כל כך הרבה אגשים נהררים. אני מנסה לראות את הרברים הטוכים, כפי שנכתכ באחר השירים. אני אומר "את הולכת פייפן", לא הלבת. כי הלכת זה אכור. אז לפעמים יש יאוש אמיתי, ואני רוצה לזרוק את הטיפה הואת. אולי משהן ישתנה. שיהיה עולם יותר טוב. כל זה באמת עצוב, וקשה לי להיות עצוב כל הזמן. אכל זה נורא ואיום. אני לא יורע איך זה כחוץ־לארץ וזה גם לא מעניין אותי. אני גר מה וזה הבית שלי. אני לא רוצה שהבית שלי יהיה יפהפה, אכל אני גם לא רוצה שיהיה מכוערו זה הכלו ואני לא מאלה שאומרים שפעם היה יותר טוב. לא! אבל לא היה כל כך רע".

- יש כאן גם שיר אתבה לרחל. למי הכוונה? -רחל אמנו. יעקב זרחל זה סיפור אהבה פנטסטי. רחל היא גם הנכדה שלי. היא עושה לי מה שכל נכרה

מה שברור, הכסף לא מפתה אותו

יכאל תמוח עובד עם אריק איינשטיין בבר עשר שנים. אריק לא מכנה אותו – היו מקרים שאתה נוקקת לעזרתו והוא חיה שם? "בוודאי. אני סומך עליו בעניין הזה, אמרגן או מפיק. "הוא איתי", הוא אומר. מטבע הדברים שאני נדרש לעוור יותר ממנו, תפוח הוא חלק מחייו של הזמר. באופן אבל בפעמים שהייתי צריך אותו הוא המידי יומיומי. הם הוציאו ביחד 15 תקליטים, ותפיקו שלושה סיבובי הופעות, כולל זה – התקליטים שלו נמכרים היטב, גם חמשותף עם שלום חגוך. תפוח מפקח על החדשום וגם הישנים: זכויות היוצרים של אריק איינשטיין מכל "ער חיום הוא הוציא כ־30 תקליטים. שנותיו בתחומי הבודור חשונים.

אתח עובד גם עם נורית גלרון, גידי – גוב, חראלה בה יהיה נכון לומר שאיינשטיין הוא הבן יקיר שלדו

...האמת היא שאמנים אחרים באו וחלכו. העובדה היא שאיהו יש קשר מתמשך. אנהגו נפגשים יום יום. ללא ספק נוצר איתו קשר *q** 1

הדפרטואר כולו נמכר כל חומן. אין תקליט שלו שלא מגוע למכירה של 20 אלף. בסך הכל הוא מכך לא פתות מ־750 אלף תקליטים. זו תופעת תסרת תקדים בארץ". ניסית לדבר על ליבר שייצא

לתידבר איתם. הוא לא יוצר קשר על סמך "אני חושב שוה חשוב שהוא יופיע, זה דבר הבשרון בלבד, אם מדובר במוסיקאים, נאמר. שהוא חייב אותו לאושים שלו. זה סוג של אין, אצלו הפרדה בין החוים לעבודה, "אמנות שדורש החצוה יום אחד יכול לחיות תעבודה היא תוצאה של החיים והחיפר. כך שירצה להופיל. מה שברור, חכסף לא מפתה גם היתטים אתי. זה לא קשר חדיצרדי. יש באותו. חוא איש צווע מאד והוא מבטא את תבנה. חדברים עמדו במבוון החדרוות: ללא הצויעות חלכה למעשה הוא קיבל הצעות מפק חוא אדם ווצא דומן. אני לא מכיר אנשים בל כך מפתות שאפולו חקרוב להן גובל . באיימוסריות.

15 Biaeaic

התכנית היחידה שנותנת לך קו אשראי מתמשן

השתמש בכרטיס ה"ויזה" שלך בשיטת "ויזה עדיף" ותהנה מיתרונות בלעדיים:

- אשראי אישי ארוך טווח, בנוסף לתקופת האשראי 🛨 חינם (עד 30 יום), כמקובל בשיטה הרגילה.
  - ★ החזרים חודשיים נוחים.
  - ★ תשלום ריבית אחת לרבעון. 🖈 אפשרות לפרעון מוקדם בהתאם לבחירתך.
- 🖈 אפשרות לניצול מלא או חלקי של קו האשראי: ★ אפשרות לניצול קבוע וחוזר עד לתקוות האשראי.
  - "ויזה עדיף" מאפשרת לך תכנון טוב יותר של קניותיך ותקציבך.

פנה לסניף הבנק שלך, וזתום על ״ויזה עדיף״ וקבל קו אשראי אישי.

"גם אוי מעדיף ויזה עדיף."

דיווה יותנר טוב מובסף. ממס האשרא של קבוצה 🏵 בתו אשי עבו ויספר

למשל, שוה צריך לעניין מישהו כמה כסף יש להם מוק או כאיזו מכונית הם נוסעים. הוא יורע על מה תו מרבר, נשנה שעברה התפרסמה באחד העיתונים מובה שתיארה את בני סערון כטייקונים צעירים ותענים, אילייתון בקנה־מירה ישראלי, שהעושר לא עלה להם לראש". עוד היה כתוב שם שהם ירשו את מ' העושר הזה מהאבא שלהם. באור־יהורה אפשר היה למצא או הרבה אנשים מופתעים, כאלה שהכירו את אליהו סערון מקרוב וירעו שהאיש שעשה בחייו קסקים לרוב, הוריש אמנם לכניו רכוש: תחנת-רלק וליזה שמח ארמה כן כמה רונמים, אכל לא את הממון

ורי שרוצה לשכוח את הכתבה ההיא, מרבה להשתמש בצירוף המילים "צאי מוה" בכל פעם שהוא לא מעוניין, או לא כליכך נוח לו, לענות. הדרך שלו להתעלם בחינניות משאלות שלא מתחשק לו לענות עליהן – לא לאשר, אל גם לא להכחיש – היתה כנראה הטיבה ליצירת החשם שמדובר כאן ביורשים עתירייממון, אבל מה – הוא העים רק בשיחה אחרת, שנערכת אחרי יומיים, הוא מה שמטיבות שונות הם נקלעו לקשיים, מכרו חלק מוצת הדלק שלהם ליחוקאל אסלן כדי להחזיר תמח. קורה ששוקעים כחובות, לא בושה, גם אצל צפי עסקים גדולים ואדירים הגלגל מסתוכב, פעם למעלה פעם למטח. ויוסי אומר, באנחנו כמו אנא, אם יש לנו לירה אחת או מליון, מתנהגים בדיוק אותו

את אבא, אליחו סערון, הם העריצו כלי גבול: היתה לו אישיות חוסה והרכה חוכמת חיים. אנשים מחת היו כאים אליו עם דמעות בעיניים, והוא היה

וקחן בפעולה, שנת 62' (צילום: יצחק ארדה)

חמיד החזיק בית פתוח. ועמים היה מליונר, לפעמים א אי־אפשר היה לדעתיי.

TUU III TINT

אומר להם 'אל תראגו, אני אסרר', ובאמת היה מסדר. הייתי שואל אותו 'איך אתה יכול להכטיח דבר כזה'. והוא היה עונה, 'תראה צורי, מצווה ראשונה ככר עשיתי. הכנארם יצא מפה עם תקווה, ומי שיש לו תקיוה כלב – מצליה. דבר שני, אני עם הקשרים שלי

ובעזרת אלוהים, אצליח'. הוא היה עסוק ופעיל 20 שעות כיממה. כבר כשש בבוקר היו מגיעים אליו אנשים, לבקש טובות. זה היה יותר גרוע ממשרר ממשלתי. כתור אכא הוא היה לארג'. מה שרצינו, שנלמר. אם היה צריך לעזור כעסק, עזרנו. כבית היתה מין אווירה שהכל של כולם: אחר בשביל כולם וכולם בשביל אחר".

את זיכרו של אבא הנציתו כני סעדון בשלם קטן שתלוי מעל תחנת הרלק. "נחלת אליהו", כתוב שם. פעם, מזמן, היתה אור־יהורה כולה בחזקת נחלתו של אליהו סערון. מזכרונותיו של כן 30, שכבר לא גר שם יותר: .בתור ילד שגדל בעיירה, אליהו סעדון היה בעיני האיש הכי חשוב בעולם. מי שגרל שם חשב שוה העולם, ולאליהו סערון היו קשרים גם בעולמות אחרים. הוא היה גאוות המקומיים, אולי השם היחידי שהיה מוכר גם מחוץ לאור־יהורה: הלכו עליו כל מיני סיפורים. גם על הקשרים שהיו לו עם הברואים ואפילו עם ערכים מירון. הוא היה דמות של גיבור. המרחק בינו לכין הרמויות שראינו או בסרטים שהוצגו בקולנוע במרכז אור־יהודה נראה בעינינו קטן מאוד".

לאליהו סעדון, בעל השרירים והכוח, יו"ר הועד הראשון של העיירה שנימנה עם מייסריה, הרביקו כל מיני כינויים במשך חייו רבי־המעללים. .השריף של אור־יהודה", "המושל", "המוכתר" ונהשטריארד" הם רק כמה מהם. ידידיו הברואים קראו לו אברייוסף. בשנמטר, באן שייח'ים לשבעה, ישבו שם ימים שלמים, התאבלו עם המשפחה", מספר כרורי עלאווה, כיום פנסיונר, מזכיר מפלגת העכודה באור־יהודה ובעבר מזכיד סניף קופת־הולים במקום, תפקיד חשוב

ערון אדיריהמימרים ושתוםיהעין היה בוחולט טיפום שנוי במחלוקת. גם הסיבה לעינו הפגועה היתה שנוייה במחלופת. חיו שכתבו כי נפצע בעת שרותו ב"חגבה", לעומתם טענו אחרים שנפגע עוד בלוב, לפני שעלה לישראל, בתאונה, או שנולד כך. רכים אהכו והעריצו אותו, אחרים שנאו אחתו ופחרו ממנן. גם כומנים שלא נשא על כתפיו הרחבות שום תפקיד ציבורי, עריין נחשב האור־יהודה לאיש הכל־יכול. במרכז החדש של העיירה מסתובכ עכשיו דור צעיר שלא ידע את סעדוו. כן 17, יליד המקום, אומר לי: "אליהו סעדון? מצלצל לי משהו... באמת לא יורע". הוותיקים זוכרים ועור איך, מוכרים עליו כגעגועים סכולים בהרבה נוסטלגיה. השנים, כך נראה, טישטשו את חילוקי־הרעות של פעם, את השנאות הישנות. אפילו מי שנחשבו ליריבים מושבעים, מדגרים עליו היום בהרכה חום ואהרה.

עם מרדכי בן־פורת שהיה ראש המועצה המקומית, היתה אז לסערון מלחמה גלויה. .היינו יריבים מכחינה ציבורית וידירים מכחינה אישית". מספר ברפורת. בהיתה לו תפיסת עולם אחרת, שונה. חוקים לא אמרו לו שום דבר. ב־15, כשהגעתי " דמוקרטות, אנשים שלא ידעו בכלל מה זו מפלגה. לאורייהודה, רציתי לתנהיג פה סרר. הוא חשש שיהיה 🏻 בבואם, גילו מהר מאוד שהשלטון כאן נמצא כיד יותר מהיי סדר, והתחלנו להתקוסט. הערכתי את מפלגות שהחוקה בהן היא מפא"ו מאחר שרובם לא העוצמה שלו, את זה שתמיר ידע להשיג כל מת : הבינו בריוק מה רוצים מהם ולא ריברו את שפת שרצה. היתה לו אינטליגנציה מפותחת מאור, אינטואיציה תריפה ותוכמת חיים. אילו היתה לו גם השכלה פורמלית, היה מגיע רחוק. הוא חיה צמור למפא"י, ידע לקשור קשרים עם אנשים חשונים במפלגה ולנצל את הקשרים האלה, גם כאשר להם היה נרמה שהם מנצלים אותו. סערון פשוט ציפגף על כל החוקים והנודמות, אכל בשאני ויואה כמה

מהאינטליגנטים עם העניבות שיושבים היום בכנסת ובממשלה, אני חושב שהוא היה יותר 'כשר' מהם. מישהו צריך לכתוב עליו ספר".

כשנתפנה, נכתוב כולנו טפר על אבא", אומך צורי. "כולנו" זאת אומרת האמא מרים, הכנות טובה ורחל והבנים צורי ויוסי. הביוגרפיה של אליהו סעדון מתחילה בלוב, משם עלה לארץ בגיל 13, לברו. חלק מהדרך עשה, לדבריו, ברגל. בשפתו המקורית נהג סיבלנו. פינק אותנו, אבל מה – דרש בית־ספר, רצה לספר על הימים שהיה כהגנה ונלחם על כיכוש המקום לו קרא אור־יהורה, על־שם מפקר הפלוגה שלו, יהודה

"היתה לו אישיות חזקה והרבה חוכמת חיים. אנשים בצרות היו באים אליו עם דמעות בעיניים, והוא היה אומר לחם של תדאנו, אני אסדרי, ובאמת היה מסדריי.

פיינגולר ז'ל שנהרג על"יר יאזור (אזור). אהב לתאר איך גידש וגם הרג מסתנגים מירדן שהסתוכבו כישוכ החרש שמאוחר יותר נהפך למעברה – לרכריו. המצאה שלו לכיגון עכורה עברית ויישוב מהיר של ארק ישראל. בעיקר אהב לספר על הימים בהם שימש כשומרו של ברצוריון. זה היה גם כגראה מה שהביא

ליהו סעדון, שהתברג טוב במנגנון המפלגתי, למר גם לנצל אותו כדי לקרם את עסקיו הפרטיים. כומנים ההם הוא . היה האיש הנכון במקום הנכון. בתחילת שנות ה־50 הגיעו לארץ אלפי עולים חרשים ממדינות חסרות מסורת המנגנון שבו היו תלויים כצרכים הכסיסיים ביותר, כמו עבודה ומגורים ("לחם! עבודהו"), נוצר הצורד הרחוף באנשי קשר שמבינים את שפת תמנגנון וגם מסוגלים לתרגם אותה לעולים החדשים: הוראות, טובות הנאה, מה שצריך

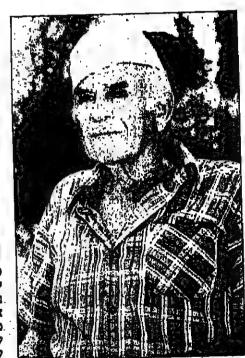
אנקי הקשר המתורגמני המנגנון המיפלנתי, היו (המשך בעמוד 36)

19 Ripebio

יש יום הולדת למושב העובדים הראשון. היום בן 65. לא סיבה למסיבה לשלושים וחמש משפחות. עוברי השירותים, התושבים הלא־חקלאים, מופלים לרעה. כבר לא צריכים אותם יותר. "אזרחים סוג ב". קנו בתים בכסף מלא ולא יכולים להוריש אותם לבנים. מלח הארץ? מיתוס. זכות אבות? זכות למעשים טובים? אשליות. נהלל 1986, סוציאליזם בערבון־מוגבל.

> מאת אביבה מץ צילומים: אליהו מוסקוביץ

הרצה מווא: "אני ניחם את ולחמת הצדק לצד אלה שמהים להם, אני נאבק על דברים שכואם לי בלב עליהם, דלא איכפה די מצף אחריי.

Binesia 20

רוך ומר, פנסיונר כן שבעים, מחפש את אמיל זולא של כני נהלל, הדור חשני והשלישי שעכשיו רוצים לנשל אותם. מזכויותיהם. "אני מחפש אמיל זולא", הדא אומר, .שיצעק נגד המימסד, שיתחילו ו להתעסק ברברים הנוראיים המתרחשים כאן. אנחנו רוצים לנפץ את המיתום ולזעוק בקול".

לנהלל יש היום יום־הולדת. מושב העוברים הראשון בישראל בן 65. התגיגות בעיצומן. לכרוך זמר וחבריו אין זו סיבה למסיבה. הם לא מרגישים כמו חלק מהמשטחה. הם אומרים כי משהו רקוב מאצורי המיתום של "שלח הארץ" ו"ארץ־ישראל היפה" – הכינויים שהיו שם נררף גם לנהלל..

החשבון שהם רוצים לסגור נפתח לפני יותר משלושים שנה. ביש כאן אזרחים סוג א' ויש סוג ב'. קנו מרכיקים את התו הנוותד, הם אומרים בכאב. ברוך זמר היה מה שקוראים במושב "עובר ציבור". כלומר, מורה או נגר או סנדלר או מסגר – כל אותם עוברי שירותים ובעלי מלאכה שבלעדיהם לא יכלו החקלאים להתקיים כאותם ימים שהיישובים היו מעטים ורחוקים . היום הזה. או היינו צעירים ולא חשבנו על שום רבין זה מזה ובעיקר מהעיר הגרולה. כל ישוב צמת עם השורותים הצמורים שלו. לחבריל מהחברים תוקלאים, שבעצם אין לנו כלום. חבית שקבית! אותר העיקהי כ לעוברי הציבור לא העניקו ברדר כלל נחלה משלחם. ארבעה ילרים, לא שייך לי. אנורו הבנר שמברו לי לא אדמה ואפילן לא כית. כנהלל דווקא מברו בכסף את חבית עם החלקה לא השמה אותו בלאבו על פסיר

מלא את הכתים לשלושים ותמש משתחות של עובר ציכור. יום אחר גילו פתאום שאינם בעלי הבית

היום כבר אין צורך בהם. יש בתי ספר איוודיים ובעלי מלאכה יש לרוב בערים הטמובות, כשות נסיטה של דקות. הכושי עשה את שלו, הכושי יכול גם ללכתו לא בדיוק. "עוברי הציבור", אם ירצו, יוכלו להתגורר כבתיהם ער יומם האחרון, אבל את הבתים לא יוכלו לתוריש לילדיהם. ובות אבותו וכות של מעשים טובים: אשליות.

תוריו של ברוך זמר היו ממייסרי נחלל. מא נולו בכפר. יתר עם כני נהלל הלך לסייע כהקמת הניתה בימי המאורעות, לפני המישים שנה. או הבשק של הוריו ירשה אתותו, לפי התקנה שרים אחד מכל משפחה יכול לרשת את תתורים. אבל ברוד, טכנאי במספל המים של הכפר, החלים לקשור את עתירו עם נהלל. כשנות ה־50' רכש מתאגודה השיתופית בית וחלקה ארמה בת דונם ורבע שנעובו על ידי בעליתם כאו הוא אומר, .מתחיל מעשה החלם, שנמשך ער ענס רצינו להקים משפתה ולהתפרנס בכבוד. היום מובדי

ות שלא עלה בדעתו של איש או לברוק, וכך קרה שות צור שלושים חצוש שנה שאני גר כבית, אני מיקל להורים אותו לבבי כי הוא בעצם לא שלי".

ואובן פרומקין נולד כדגניה כ' והגיע לנהלל כתפון להיות מסבר לתקלאים. גם הוא קנה את ביתו פענה הכפר, שילם את כלוא המוזיר שביקשו, והיה מה שבש לו נחלה. מאז והא התחתן, תוליד ילדים, חק משר עצמאי, וחי כאמונה שתוא בן נהלל לכל וע. מחשבה נכונה לפתות ככל הקשור לתובות. סים, כן ממונד, אין לו. גם ביתו נשאר רכושה של ונהת הכפר ואין ככותו להוריש אותו לבניו. בזו מתחו של אמלית מחולכות בין חקלאים לבין עובדי מער, הא אומר, אני משרת אותם כדיוק כמו אתר מעול פקאנים, אבל למעשה אני כאילו לא קיים".

של ניתנת לתיקון האם לא ניתן להעביר הים את הבעלות על שמם בטאבו, בריעבר, תכם לחיניע את הרומות אפשר, אבל לא הוצים, הם אומרים לנו, .כשהתעורדנו לפני כמה שנים התתלנו לשאול שאלות, צעו לנו בונחלה שנה המצב ואין מה לעשות. לא

חקלאים ובים אין הוא שייך למשפחום, מלחמת הצוים לצרי אלה שמגיע לובם, ולא איכפת לי

בן הדייג ייכוחוץ לתחום" "זאת שערוריה שלא נשמע כמוה".

שנות ה־30' היה אליהו ממן דייג בטבריה. אחת לשבוע היה בא לנהלל למכור דגים. הכיר את כולם וכולם הכירו אותו. בשיעפון הגדול שהיה בטבריה בחורף הקשה ביותר שמקד אותה במאה הנוכחית, נחרב ביתו. הוא, אשתו וארבעת ילדיתם נשארו ללא קורת נג. בנהלל ריחמו עליו והזמינו אותו להתגורר בתוכם. ממן עשה הטבה לסנדלרות ותיקן את נעלי החלוצים. אחד התושבים מכר למשפחת ממן את הצריף חישן שלו בו נולרו לחם עוד

חמישים שנה גרה משפחת ממן עם שנים־עשר ילדים בצריף, שלידו הקים אליתן צריף קטן נוסף עבור הטנדלריה. הילדים גדלו והתפזרו ברחבי הארץ, האם נפטרה, ובנהלל נותר הטגדלר הזקן ערירי וחולה. לפני שנתיים ופטר. שנה קודם למותו חזר לנהלל אחד הבנים, יעקב ממן, כדי לטפל באביו. לפני שחזר לנחלל חיה עובד התעשייה האווירית. בגלל מחלח האב התפטר מעבודתו. מעולם לא היתה למשפחתו דירה משלהם, לאחר מות האב ביקש הבן לפתוח בחיים חדשים בנהלל ולגור עם משפחתו בצריף. האגודה לא מסכימה. בתום ימי השבעה, הגיעו וציגי המושב כלווי שוטרים כדי לפנות את הכן ולאטום את הכניפה לצריף. בידיהם היה צו פינוי של בית המשפט. משפחת ממן חתנגדה

פוסק הרצל מויא, "ההנהלה, שבסך הכל אמורה לייצג אותנו, נקטה באמצעים מבלי לשאול אף אחד. חיא הגישה חלונה במשטרה על הסגח גבול פלילית ובקשה צו פינוי של יעקב ממן מהצריף של אכיו בו הוא נולד וגדל. הרצל הזעיק חברים זיתד כינסו אסיפה

כללית לדון בשערוריה. "היתה אסיפה מאד סוערת, הרימו כסאות ועפו דברים. אצלי גירוש מתקשר תמיד לדבר אחד, וזה לא יקום ולא יהיה. אנחנו לא נגרש את הבנים שלנו מכאו. מענייו שגם אליעזר יפה. הובד של המייסד שלנו שנקרא על שמו, לחם לצד ממן ונגד גירושו מהכפר. בסופו של דבר הוחלט לערוך משאל, והתכרר שרוב הציכור לא רוצה שיגרשו את משפחת ממן מנהלל או שיינקטו נגדם צעדים משפטיים כלשהם".

חצדק ניצחז – לא. כי עדיין תלוי ועומד נגדם צו המניעה האוסר עליהם להיכנס. לצריף של אבא. הנחלת הכפר מסרבת לבטל אוחו, אכל גם לא מזדרות לממשו. יעקב ממן פתח נגריה בחצר אך נאלץ להצטופף עם כל בני משפחתו – חמש נפשות זעוד אחת בדרך - למצטופף בקנדלריה הקטנה: צריפון עץ דל. שני חדרונים לוהטים בתום הסיע.

אם כל נון אינו תוצאה של טעות מצערת ובכל זאת הוא אוד הלוחמים הוועפים ביותר בהנהלה. מאף אחר, היא אומר, אני נאבל על דברים שכואב לי בעיני החקלאים נחשב הרצל מזיא לכנשה שחורת. בלכ עליהם. לא מחפש קרייתה, אם ער היום לא טרדן, עושה צרות מקצועי. עובר ציבור בן ששים . עשיתי קריירה צבורית, או גם עכשיו זה לא חשוב. אני

שנתיים עלה עם משפותו מארח"ב. דם הלכו לרגניה דבר". ואחריכר השתקעו בנהלל שהיתה ככת שנה. מכחינה תוקית הוא בחשב לאורה מוערף כי יש לו גחלה החמישים, בשהרור השני, הבנים, לקחו מהמייסרים הקלאית וביתו רשום על שמן בחוק, אני נלחם את את רסן השלטה בתתולה בשבאנו לנהלל, כולם היו

ושבע, אבל חקלאי לשעכר ובן חקלאים. כשתיה כן בגילי כבר לא מתחר. לי הם לא יכולים לעשות שום

ראשיתו של הספור, על פי הרצל מויא, כשנות (המשך בעמוד 24).

21 ชเฮยฮเอ

CHEFT HACGINETH HATCH WICH, WI OFF CHOF EWIFAC: מסי 1 בעולם השם ההולנדי שכבש את הסמל הבטוח של הקידמה אמריקה אירופה ויפאן רק חברת אלקטרוניקה אחת, יכולה להציג בפניך פיליפס נושאת את דגל הקידמה, החדשנות האמונות בעולם האלקטרוניקה. פעילותה חבו-זמנית מחומי

כ-24 מיליארד דולר - היקף מכירות שנתי. 94% מהיקף המכירות - בוצעו בשוק העולמי (כלומר

כ-1,8 מיליארד דולר - השקעה שנתית במחקר ובפיתוח. 346,000 אנשי מקצוע מיומנים המועסקים על ידי פיליפס ברחבי העולם.

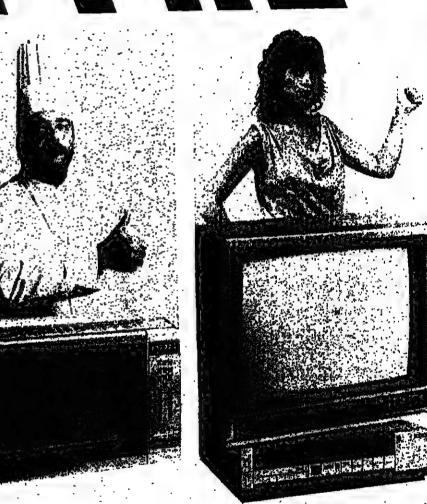
פיליפס נוסדה בהולנד לפני 94 שנים. האופטיקה, התאורה, הקול, החימום, המחשוב כבר מראשית דרכה הציבה לעצמה מטרה-להתמודד והתקשורת, מאצשרת לה יישום טכנולוניות מונחם עם צרכיו של השוק העולנוי. תפיסת עולם זו הביאה אחד למשנהו. תהליכי התכנון וחייצור המנוחשבים לפיתוח רצף בלתי פוסק של מוצרים, חידושים מאפשרים לה להענות במהירות רבה לדרשות הצמ והמצאות, אשר שינו את חיי כולנו. תפיסת עולם זו, ולספק לו מוצרים טובים יותר וחדישים יותר היא אשר עשתה את פיליפס לחברה רב לאומית. ולדוגמא - המצאת הקלטת, המצאת נטיפן הליור כיום משווקת פיליפס ההולנדית 94% ממוצריה (קומפקט דיסק), פיתוח דור חדש של מרות הבונות לשווקים המתוחכמים בעולם: אמריקה, אירופה באנרגיה, מכונת הכביסה השקטה והלייורוויון (תקליט הוידאר)

מורות הבת רק חלק קטן ממוצריה של משקשות שות טובות בשבילך: מהיום פיליפס מביאה לישראל נורמות חדשות בכל הקשור לשרות נועולה: הענות מחירה לכל קריאת השנישאל, טלוויזיות פיליפס, מערכות וידאו, שרות או הדרכה. צוותי טכנאים מקצועיים אשר הוכשרו במרכז ההדרכה של פיליפס בהולנד, במגמה קים, פוניקט דיסק לייזר, מכונות כביסה, תנורי למתן שרות בבית הלקוח. מערך ארצי של תחנות מחת שואדי שואבי אבק, מייבשי שיער, שרות פיליפס המתוכנן לכסות את הארץ כולה. מלאי משולת שורה ארוכה של מכשירי קול ניידים, מושיפות סוללות אמינות ועוד רשיכנה ארוכה חלפים מקורי לשנים רבות לכל מוצרי פיליפס. ביטוח ואחריות מלאים לכל מוצרי פיליפס. אוויאינות חדשניים, העונים לדרישות הגבוהות ה אונצוון המוצרים המושלם של פיליפס אתה ששמעיות המבחרות וברשתות המורשות

מחום בישראל-מגוון המוצרים מהיום בישראל-שרות פיליפס מהיום בישראל-המשלם של פיליפס! ברמה בינלאומית פיליפס בידיים טוו

אלקטרו מ.מ. סחר מקבוצת המשביר המרכזי. חוסנה ויציבותה של קבוצת חמשביר חמרכזי - חברת השיווק הגדולה ביותר בישראל, מעניקה מהיום לצרכני פיליפס בישראל כתובת אמינה וגב כלכלי איתו - מחיום יש לכל צרכן פיליפס בישראל, כתובת בטוחה לאחריות ולשרות מעולה לשנים רבות. מהיום יש לפיליפס בית בטוח בישראל- קבוצת

פיליפס בידיים טובות וחזקות מהיום פיליפס מיוצגת בישראל עייי חברת

אישוק ושרות. אלקטרו ם. מ סחר מקבוצת 📊 המשביר המרכזי

ITU IN TUUL TUULT ARI UICH

שווים. החקלאים עיכרו את הארמה אבל היו צריכים מורים, מנהלי חשכונות, נגרים. לא היתה תחבורה כמן היום. הישוב היה מבורד, והיינו צריכים את האנשים האלה במקום, שיגורו איתנו. ביקשנו מהם לבוא ולהתיישב בנהלל. אז כל עובדי הצכור קנו בתים ולכולם רשמו אותם בטאכו. אחריכך, כשאבות המייסרים נפטרו והבנים עלו לשלטון ככפר, הכל השתנה. המשיכו לעורר עוברי צבור לבוא ולהתיישב, מכרו להם בתים, אכל לא רשמו יותר בטאבו. זה לא יכול להיות ככה. הבסים צריך להיות של שוויון. על זה הוקמה נהלל, ואני לא אשתוק עד שהדברים

יש כאן קליקות", מתפרץ ברוך, ישירקעם של

תורש שלא הכיר את המייסרים ולא את הכנים שלהם. אני חבר שווה זכויות כאגורת הכפר. אני משתתף בישיבות ובהצכעות גורליות, משלם מיסים, אבל אני

יוך זמר: .סוג ד'. חוקי נהלל זה חוקי אפליה. אני שנולדתי כאן ועשיתי כל חיי רס בשכיל המקום הזה, נחשב יהודי פחות טוב בגלל שאני לא מגדל כלום, איפה זה

בעבר זה לא היה כך", מסכיר הרצל, מושב זה קודם כל מקום מגורים, כמו הרצליה או לחקלאים, כמו שיווק משותף של התוצרת. עובדי הציכור לא חיו חברים כאגודה. היה וער הכפר, כמו רשות מוניציפלית, שנתן שירותים לכל התושכים, גם לעוכדי הציבור. כשנת 65 איחדו את שני הגופים. ביטלו את הוועד והכריוז את כל עוברי הציכור להכנס לאגודת הכפר, וזה יצר מצכ בלתי נסבל. מאז, עובדי הציכור הם מצד אחר חברים שווי זכויות ומן הצד האחר משוללים זכות בסיסית של בעלות על הקרקע

להנהלה, אבל כוחם לשנות את מעמרם שואף לאפס. ברוך זמר, למשל, כיהן שם שנתיים. היום, אגורת הכפר לא מעוניינת יותר בחברותם של עובדי הציבור כנהלל. היא היתת שמחה לו היו עוזבים את הכפר מרצון. היא מוכנה לעשות הכל כדי להחליק אותם החוצה, אפילו לרכוש מהם בחזרה וככטף מלא את הבית שאינו שלהם. מכל מקום, מי שמתעקש להשאר, יוכל לעשות זאת עד סוף ימיו. אכל צאצאיו יצטרכו לחפש לעצמם מגורים במקום אחר.

"זה הכל עניין פסיכולוגי", מסכיר ראובן פרומקיין את ההיגיון הנהללי, האששים שעוכרי הציכור יגברו על החקלאים".

ברוך זמר: גויש גם העניין שאין מספיק משקים בכפר, בעיקר במקומות שאנחנו יושבים, במרכז. המגרשים שלנו שווים היום הרכה כסף".

'תרצל מזיאו -זו סתם רישעות שהמימסר ככפר

המערכת המימסדית. רוצים להכניס את האנשים למסגרות כדי שיצביעו בשביל מי שצריך. זה הצמיח שלו, כגלל שהוא כן של עוברי ציבור. איפה זה נשמעז את הדור השני של הפונקציונרים. ככר יש לנו ככפר "זה כגלל היעול של המחשבים", צוחק ראוכן.

הרצל מזיא מספר את סיפורו של הרור השלישיו יוער גולן זעא נכר של מי שחיה מנהל הרואר כנחלל עלן לא יכול לגור בכפר". מהשנה הראשונה. המנהל היה נשוי לאתוחו של אחר המייסרים, כתו, שהיא אמו של יועד, נולדה ככפר הדיתוה מורח של הכנים שלנו. כשמנהל הרואר נסטר, בעלי משקים, פונקציונרים למיניהם, המפוורים כארץ עכר הנכר לנור ככית סכו. יום אחר קיבל הורפה מאגודות הכפר שהוא צריך לעווב את הבית ווה. את ושלא בשליונותה איש לא מעבר את חמשקים שלום.

Binenio 24

נהלל לכל דכר. רק הבנים של אלח הנקראים עובדי הציכור לא נחשבים, מופלים לרעה.

אביבה מץ

זכיר הכפר, האיש שמאחורי המדיניות, חוא הח"כ לשעבר עמוס חדר, דור שני בנהלל. בעבר היה מזכיר תנועת המושבים. הוא לא נוקט עמדה, כמו מזכיר או"ם. *--*נהלל כסך־הכל זה דבר מאד חיובי", הזא מגיב, "זה לא נכון שאנחנו לא נוחנים לעובדי ציבור לגור בכפר, וזה גם לא נכון שנותנים לחם. לנו, לכפר, אין עמדה חיוביה ואין עמדה שלילית

עובדי הציבור הלא נלחמים על זכותם למעלה משלושים שנה:

שלושים שנה ואין לי מושג מדוע לא רשמו את הבתים שלחם בטאבו, בזמנם. זה לא מעניינו של חכפר. זה בדיונים בין מינהל מקרקעי ישראל ותנועת המושבים, וזה עומד היפתר בעוד זמן לא רב. בכל מקרה, אם יוחלע שעובדי הציבור לא ימשיכו לגור כאו. כתיהם ייפדו בכסף מלא. התורים, אלה שכבר גרים, לא יצטרכו כמובן לעזוב, ויגורו עד שיבת טובת. אבל הבנים שלהם, יתכו שכו.

זוא: האם רצוי שאלת שאין להם זיקה לחקלאות יגורו במושב ויעבדו מחוע למושב. אנחנו מעוניינים לצמצם את הזכות של עובדי הציבור להוריש את הבתים שלהם לדור תבא. מה שיוסכם בין הנועה המושבים ומינהל מקרקעי ישראל, זה יחייב את כולם. נחלל מאמץ את זה ללא חיסוס".

ואיך תסביר את העובדה שוש זקלאים כמו מוסה פלד ואריה עיווז שלא גרים במושב ובכל זאת נחשבים בעלי זכויות לכל דבר:

הדר: ...מוטה פלרו אשתו נמצאת במשק, אריה עיזוז הוא מקרה חריג. תוא שרת

ומה עם משפחת ממן: "לפי אותו תיגיון של חקלאים לא־חקלאים. גם הם יצטרכו לעזוב".

מקרקעי ישראל נערכים לקראת חידוש של 49 שנים. החוזים הקודמים שנערכו עם חקק"ל, אשר הנקמם פג בימים אלה, הגבילו את החבירה רק למטרות של עבודה חקלאית. בחוזים החדשים, כך מקווים, ייקבע מעמדם

אסף מכפר־יהושע. אסף הוא מזכיר המרכז החקלאי וחבר מועצת חמינחל, על פרשת

עמוס חדר: "נחלל וה בסך תכל דבר חיובי". (צילום: ראובן קסטרו)

כללי. "בתקופה האחדונה הנושא לא מטופל עמוס הדר אמר שהנושא או־טויטו

עומד להסגר. אסף: "זה לא נכון, זה לא יגמר כל כך מהר. את החוזה בין המינהל לקיבוצים נמרנו לא מזמן אחרי שתים־עשרה שנה של דיונים. הדיונים על החוזה עם המשבים רק התחילו בקושי ולכן זה לא ענין שאפשר לראותו כגמוד

אם כך, כל אנשי נחלל למשל, יושבים על אדמתם בלי חוזה.

אקף: "רוב חהתיישבות בארץ אין לה חוזים. זה לוקה הרבה זמן. הבלייה סבוכה מאד. אם לא היו שמים לנו מקלות בגלגלים אסשר תיה לגמור את כל העניין בשבועיים.

בסופו של דבר, האם עובדי הצבור יהיו בעלי הבוח של בתיהם:

אסף: "ווז אפילו עוד לא הונהו על שולחן חדיונים, כך שאין לדעת מה יעלה כגולם-יש ויכוחים לכאן ולכאן. נעשו בירורים מוקדמים במושבים ובתוועות, ויש ניגודי אינטרטים. במושב יש נופים שמתנגדים לתה לחם זכות קניין. תחיה לנו בעיוה עם זה האם אפשר יתיה לשלול מחם את הזכוח חזאת. אבל אם האגורה בנהלל האשר המינהל קרוב לודאי ירשום את הבתים שלום בטאבו. בלי תאישור תוח אין מה לרבר בכל? אבל בכל מקרה זה קפור עצוב שצרוך לטבל

החורעה לא שלתו אליו אלא להורים שלו. אותו כאילו איש גם לא בא אליהם בטענות. למשל האלון בכלל לא מכירים. הוא לא יכול לגוד בבית של הסבא במילואים מוטה פלר", אומר הרצל מויא, הוא עובר בכיר ב'כור', לא מתפרנס מחקלאות, המשק שלו לא וה שווא ואמא שלו נולדו כאן לא מויו לאף אחר, כנים של חקלאים יורשים אותם, בגים של עובדי ציבור לא. וכאי להוריש את משקו לבניו. אריה עיוון גם תא נקרה. הבן שלי לא היה בכפר פיזית עשר שנים וזה איש קבע לשעבר, נמצא כבר למעלה מעשרים שנה בסרר. הוא חזר ונכנס למשק כאילו כלום, אבל יועד בלונרון, אמו הוקנה גדה כבית שלו, חצא נחשב לבן

בנהלל שבעים וחמישה משקים חקלאיים המיועדים לכ־150 משפחות. לא כולם מאויישים. יש נהלל 1986. מוציאליום בערבון מוגבל. ובעולם, וממלאים תפקירים חשובים בשליחות התנועה

מחקרים רפואיים מוכיחים במלחמה שההגנה הטובה ביותר (חורים בשיניים) טמונה נחיזוק אמאיל השן עייר הוספת און פלואוריד אורגני . *3 פעיל פי אלמקס היא משחת השיניים

היחידה בישראל

אמין פלואוריד

ילחם בעששת הנשק יעיל פי 3-

את המסקנה תסיק בעצמך.

המכילה

אורגני.

🛊 בפי שהוכח במחקר השוואתי של משחות שיניים עם פלואוריד שנערך באוניברסיטת שטרסבורג, צרפת, פורסם בnmunity Dental Oral Epidemiology 1982 p.238

מודעת בריאות

אָלמָקּפּ

שויץ. GABA, שויץ הסתדרות רופאי השעיים בישראל 🕝 מיוצרת ע"י מבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ ברישיון

יעילה פי 3 במביעת עששת

עם אמין פלואוריד

אלול תשמ"ו מאת נילי פרידלנדר צילמה: שי גינות בשיתוף רשות שמורות הטבע

יס. ובראש פינה כבר הייתם?

משבח ראש פינה יפה תמיד. ומו כל המקומות היפים נארצות הים התיכון, היא ימה במיוחד באביב ובטתיו. לת של בתיה הזקנים ואת האבנים משמת עדיין את חרחוב העליון. א הנושים ואת הגנים ואת נחל התשות שבונודש אוקטובר יפרחו

טיול לראש פינה בזוגות – מאוד רומנטי כאן, וגם טיול לכל המשפחה פהלמניות הראשונות. – איטי ושקט, ויש לגו גם טיול בנט ומייון בחיק תר בנען, בין צמחים עה למתקשים בהליכה. חטיול חזה

ל באש פונה אפשר לראות את הריקמות המיוחדות של אלכטוררה זייד. פוווה לצור בגליל בעקבות הסבא והסבתא, אלכטורר וציפורה זייד שעלו נקרו בראשית המאה, לפנו שהתוישבו על גבעת שיירו אברייק (טיול

לתליה של אלבעודרה זייד נמצאת בצומה ראש מינה, בקומה חשניה של היינות של אכנעודה זייך נמצאת בצומת ראש פינון, בקומה חשיה: של האות בינות הביש. הגלריה המדונות מאחורי הכביש. הגלריה שיוורות. המדונות מאחורי הכביש. הגלריה שיוורות מעשר עד המש בכל השבתות ומחנים, וכמעט יום יום. יש באן "ליות מוחדות של אלכטנדרה שמשלבת ריקמה בציורי באטיק. יש כאן "ליוש של אמני תגלל ואושף של מתנות ומוכרות כולל כריות ושטיחי קיר.

של דרכים ראשיות, ממתינה ראש פיר הוא כמובן בחיום, במקום התתוח בכל לסיור בשמורת החולה, שכן זוהי עו־ נה למטיילים בגליל. יש כאן טיול רג שעות היום והלילה, ובעיקר בלילות נת נדידת הסתיו של החסידות ועו־ לי ופלא, בן שעה עד שעתיים וחצי, של ירח מלא בחג הסוכות. שאותו אפשר לשלב אחרייכן עם טיי 1. מתליאביב: מכביש התוף פנייה ול לבית דוברובין ביסוד־המעלה, ועם

שמורת החולה בשעות אחה"צ, עד במחלף זכרון־יעקב לצומת יקנעם, מניה שמאלה וימינה לכביש טבעון־ נצרת. נסיעה לפי השילוט לטבריה, לצומת גולני, ופניה לכיוון מטולה עד לצומת עמיעד ופניה שמאלה, צפונה, לצומת ראש־פינה. פניה לתוך המוש־ בה, לאכסנית הנוער.

2. מטבריה: נסיעה צפונה לכיוון קרית-שמונה, פניה שמאלח לכיוון צפת וכניסת למושבה. או בפניה הב" אה, הצמונית, מצומת ראש פינה לתוך חמושבה, לאכטניה הנוער שממנה

מתחיל הטיול חרגלי. 3. אחרי הטיול בראש פינה חוזרים לצומת, לביקור בגלריה של אלכסוד־ רח זייד ולמסעדת הגומא. להמשך חטיול: אמשר לחמשיך צפונה ולחיכ" נט ליטוד־המעלה שאחרי אילת־הש־ חר, לסיור בבית דוברובין, האחווה

פות המים החונים כאן בדוכם הארו" הולכים כראש פינה:

הטיול מתחיל מאכסנית הנוער הי׳

הסיפור: כאן היח בית־הספר היסוי די העברי הראשון בארץ שהוקם לפני מאח שנה. המורים הראשונים, יצחק אפשטיין וחיים וילקומיץ עליהם השלום, החיו כאן את העברית הגלי" לית של תקופת בית שני. הם חניחו כי חיהודים הקדומים בגליל דיברו עברית ב"בית" דגושה. כך נוצר בראש פינה המשפט המפורסם שבו מודג׳ שות ה"בית" עשר פעמים ואותו שיני נו כל ילדי המקום:

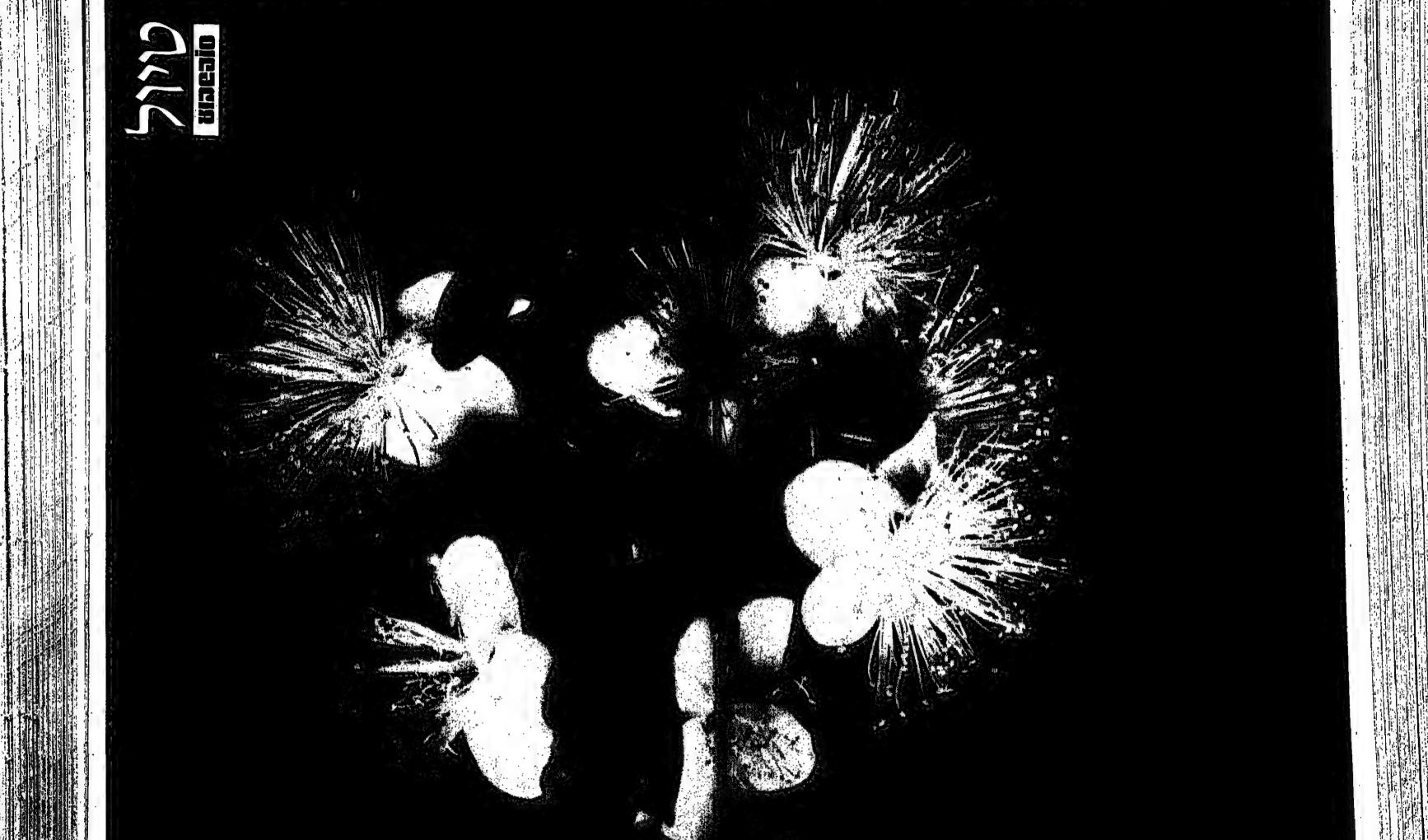
שבעים ושבעה זבובים מסתונד בִּים סְבִּיב כד החלב הלבן". ותיקי המושבה שזכו ללמוד כאו

בארבעים השנח הראשונות מדברים כך עד היום. בהשפעתם של מורי חמשוחזרת, ולשמורה החולה. כאן בית הספר ניתנו לילדי ראש פינה תורשת אקליפטוס עם שירותים ומים שמות תו'כיים, ולכן פוגשים פה עד לפיקניק. עכשיו זמן טוב במיוחד היום זקנים ווקנות הנקראים עמיהוד.

חגלריה של אלכשודרה זייד (מימין) ייווג העליון בראש פינה (כצילום השמאלי)

מעריב

And the second second

הדים פורת בוליל (נצגלמה שנינות)

עמיחי, בועז, אבשלום, חוה, רוח, רחל ונעמי.

מהאכסגיה עולים מאה מטר בכי ביש המרוצף ופונים שמאלה לגן הכי

כאן היה גן מפואר עם שבילים בין ` שדרותיו. חגן ניטע לרווחתם של פקידי הברון רוטשילד שמשלו באיכ׳ רי המושבה בראשית ימיה. לאחרונה, במטגרת המפעל האדיר של שיקום ושיחזור ראש פינה הישכה, שוקם הנו. וש בו פלפלונים. ורדים, ברושים ואוונים עתיקים. אם יש מזל, פתוח כאו הפאב הנחמד ממשיכים לעלות ום בית פיק"א. בשביל יפה עד בית פיק"א – או בית הפקידות – מזכרת לביורוקרטיה הג' דולה שהעיבת על עזרת הברון רוט־ שילד לבני האיכרים העבריים, ראשו־ ני הגליל.

השטח כולו נרכש ע"י הברון אד" מונד בנימין דה־רוטשילד באמצע שנות השמונים למאת שעברה, כדי להקים עליו מיבנים שאיכלסו את כל עובדי המנגנון: פקידי הברוו ואגרוווי מים. הם ובני ביתם נשלחו הנח כדי לנהל את ענייני המושבה ראש פינה, ומאוחר יותר גם את ענייני שאר מושי בות הגליל: יסוד־המעלה ומשמר־ הירדן, מחניים ומטולה. בבניין הגדול חצופה אל עבר נחל ראש פינה ובית

המרפסת – מעל המחסנים – צופים צפונה אל עמק החולה. החרמון והרי גולן. דרומה ופתח המבט אל ומת כורזים ומזרחה לעבר המושבה. המ־ דרגות היורדות אל הבניין מהרתוב המרוצף, מכיוון בית־הכנסת, וקראן ע"י איכרי ראש פינה מדרגות הדמ־ עות". כאן ישבו ראשוני המושבה, האיכרים שבאו לכאן בשנת תרמ"ב (1882) מרומניה, מרוסיה ומצפת כדי להיות עובדי אדמה. כאן ציפו שעות ארוכות ,בהמתנה ארוכה ומשפילה, עד שוכו להחקבל אצל פקידי הברון שהואילו לסייע להם בכספים או בע־

העלמין התעורר "פקיד הברון" עם בני

המיבנה משתרע על 600 מ"ר ומ־

משפחתו, עוזריו ומשרתיו.

רר בבתים המרוותים שניבנו ע"י הב" באתד בינואר 1900 ביטל הברון את משטר הפקידות וייסד בשיתוף עם י"קא (החברה היהודית להתייש" בות מיסודו של ברון הירש) את פיק"א (החברה להתישבות יהודית ב'עוני". בפלשתינה). לכן, הבניין ששופץ ושר קם בסוף שנות השבעים ע"י האגודה לשיחזור מושבת ראשונים, נקרא הי־ כאו את המושבה החדשה בגלל האורי

יר המצויין והמים המתוקים, מי מעייי מולו, עדיין עומד ביתו של פרופי ומי ראש פינה מתוקים וטעימים.

הבניין שושמר במצב טוב ומסר ראש המועצה, צבי רסקי, אומר שרק בראשית שנות העשרים לרופא צעיר מי מעיינות חבניאס מתוקים ממי מע־ ומוכשר שהגיע לראש פינה במטרה יונות ראש פינה. לחקור את הגורמים למחלת המלאריה הבית האמריקני: (הקדחת) וללמוד איך להדביר אותה. משמאל, מעל הרחוב העליוו. בית כאן חי עם בני משפחרנו הרופא הגליי וטוש בן ארבע קומות. בנוי אבני בז־ לי שהיה לאגדה בישוב העברי. הש־ לת שחורות מסותתות, ומדרגות צמו־ לט המקורי הקבוע בכניסה – "מעבי דות לקיר הצמוני. תריסר מרפסות הכי דה אנטי מלארית" – הוא שריד שענות על פסי ברזל, בולטות מהכיר אחרון למעבדות שחיו כאן. היום, המזרחי וצופות אל התרמון. ותיקי כשאיו כבר קדוות. ידוע פרופקור מר ראש פינה קוראים לו "הבית האמ"

ממשיכים הלאה בכביש המרוצף

כסבו, אבי אמו, של השחקן ג'וליאנו

כור גדעון כור.

למלחמת העצמאות. הבית ניבנה לפני כחמישים שנה ע"י ערבי בן תכפר ג'עוני שירד לאמריקה, התעשר, חזר לכפר מולדתו ובנת כאן מלון גדול נום שמרת הזולה שתים עשרה דירות לחשכרה. כשניב׳ וה הבית בראש פינה בת התמישים – היום היא בת 104 – כלט מיד לא רק בגודלו חמרשים אלא גם בכך שאין הוא בווי מאבני גיר לבנות עם גג רער פים אדומים, אלא מאבני בולת שחר רות עם גג שטוח ומדרגות צדדיות העולות אל הגג אבני גיר לבנות ועטור בשוליו באבני בזלת שחורות שתובאו לכאן מרמת הגולו או מרמת כורזים. חל דאש מינה, וחולכים עד לבנייני האבו ליד המעיינות שאת מימיהם עדיין שותים כאן התושבים. בין ראש מינה לג'עוני – שיתי צבר, תאנים וה־ ריסות של בתי אבו. זה מת שנותר מהכפר חערבי ג'עוני הנמצא ממש מעל המושבה הישנה. בריכנען ובוטושן ברומניה, ארבע משפחות מצפת ועוד משפחות אחדות מרוסית. הם קראו למושבתם שהיתח מלאח מאסו הבונים היתה לראש פינח" (תהילים ק"ת 22). ר' דוד שו"ב, מנהי גם של עולי רומניה, החליט לבנות את ראש פינה דווקא בסמוך לכפר הערבי, כי האמין שערביי ג'עוני יעזרן ליחודי המושבה, ילמדו אותם תריש וזריעת, סיקול ווטיעה, יגוו עליהם מתבדואים, וילמדו אותם להסתדר עם נציני השלטון התורכי. תקוותיו של דוד שו"ב התאמתו. במאבק אלים וממושך על הזכות להשתמש במי המעיינות נלחמו יהודי ראש פינה יחד

לבית־הכוסת שהוא סנור בדרך־כלל, מהכפר השכן טוּיבָּא. מ־1881 ועד וופתח רק לסיורי קבוצות. מאחוריו 1948 היו יחסי שבנות טובה בין ער ומתחתיו יש ביתימרתץ ישן שעכשיו ביי ג'עוני ליהודי ראש פינה. כאביב משפצים אותו. בבית־הכוסת משתמ" תש"ח, אפריל 1948, נטשו חושבי שים היום רק לאירועים מיותדים ג'עוני את כפרם ומאוחד יותר פוצצו ולתפילות בחגים.

הולכים בכביש המרוצף בין הגיוות עוד, ומאז חיים תושבי ראש פינה המקסימות שעשו תושבי הרחוב הע" בשכנות טובה עם הבדואים, חושבי ליון הוא רחוב הראשונים. בראש פינה הכפר טובא, בני השבט ערב היב שני לא קוטפים פרחים מגינות, גם אם הן ייסו לצה"ל במלחמת העצמאת עיו פתוחות לכל. מצד שמאל רואים את הבית האמד למשפחה ראש פינאית פצד אים:

ריקני, ומצד ימין – נוף עמק החולה הולכים עד היכן שמתחשק. במשך יו-והרי גולן. כאן הוא הרחוב העליון הוקרא היום רחוב הראשונים. במרו" בל שנים הלכו בו איברי ראש ניוה צת שנות התשעים של המאה שעברה לצפת. יש בו דרך עפר נוחה השלה

בדרך חזרה מהמעיין עולים על שמאלה, וחזרה לרכב.

זהו המיבנה היחיד ששרד מהכפר הערבי חקטן ג'עוני שהיח כאן עד

• דלק - בצומת ראש פינה, מול המי שטרת המשטרת ראש פתח 069-37744 100 -• מ.ד.א., ניידת טיי מול נמרץ – 101 069-36333 מסעדוונו ... תוומא - בצופת ראש מימה: פימדו עוד

• ודר חגליל – נסיעה לכיוון שב 'הכנודה) בצומה כמר נחום.

עכל, ג ק"ם מעדבה אחרו צומה

מקרוצקו בקיקורה מאדו אל מקרונה מקרונ

בתיו ע"י צה"ל. הכפר הערבי אינני שכום מקיבוץ גינוסר, ינאל אלון, כן

הטיול בנחל ראש פינה קל העים. וראשית המאה העשרים נעוב הרחוב עד למשטרת הרכנען. ע"י מייסדי ראש פינה שעברו להתגו" לחגיע ברכב עד לנחל ראש פינה

נוסעים מצומת דאש פינה לכיוון רון רוטשילד ב-רתוב התחתוו" ובר" צפת. בראש פינה מגיעים למבולת ל חוב הכרמים של היום. הבתים זרחיה ממשיכים לנסוע בדרך המוצ הראשונים שאותם משפצים עכשין פת אבנים, ולפני האכסגיה פונים לר היו סמוכים לבתי הכפר הערבי השכן רך עפר נוחה, מול בית משפחת מ אריה, שהוא בית ימה בוכות עצמי דוד שו"ב, מנחיגם של יהודי רומד ונוסעים מערבה לכיוון בית חעלמין. ניה שהגיע הנה ב־1821, בחר לייסד מי שהגיע לכאן בנסיעה חונה כאן, ומכושיד ברגל. הליכה כלה ונותה ביו שיחי פטל, תאנים, רימונים ועצי זית. נות ג'עוני. עד היום האויר פה סצויין כשעולים מוצאים כזה אחר זה שלר שה מעיונות.

הראשון תפוש בצינור. במעיין השני המים זודמים בצינור צר לשר קת, והמעיין השלישי נובע מבניין אבן. זהו "מעיין גיא אוני".

דרך עבר בחורשת אורני קק"ל ואיתה יורדים למושבה הישוח דרך הרתוב המרוצף וגן הברון עד לאכסניה. שנים רק ברכב:

אם יש בעיות בהליכה, אמשד לע שות את כל המטלול ברכב. עולום מהאכסניה בכביש המרוצף. פתים שמאלה ועולים בהר. עוצרים ליד מקומות יפים, יורדים חזרה לאכסניה וממשיכים ברכב עד לבית העלמין ולנתל ראש פינה.

ויוה, פנייון כוורוה בצומת כולוים. • תלחם ותרמם – בטבות, נטיטו לכינון טבריה, פניה מהדח (לצמן אם נוסעים צמונה ליסוד המע לה, וש מסעדה בבית ווצוביו (שי) ול מספר 27), מקחם לפיקויק, כב ניסה לשפורת החולה (טיול בספר

בשנת 1678 קנו משפחות יהודיות אחדות מצפת אדמות מערביי הכפר • עין בחתים - בכביש עמיעורי ג'עוני, וחתיישבו כאן, ב"גיא אוני", אך כעבור זמן־מה עובו את המקומ. רק ב־1882 חודשת פה מושבה יהודית עם 30 משפחות ממוינשט

מכאן יורדים דרך כביש מרוצף

פונים ימינה אל ואדי ג'עוני, וזוא

עם ערביי הכפר ניעוני נגד הבדואים

אל נחל ראש פינתנ

• סיורים לימודיים לקבוצות בראש פינת לפנות למדרשת נאל אלון: 669-2641, 669-264 משבתות ובחנים שוודם לקבר מת כמת 20 עד 30 מטולים, ש במכוניווג פרטיות. אבטנית דאש פֿינה 069°37086

אמברו: בושם בעיצוב מלהיב ובריח מרתק. אריזת השי מכילה: דאודורנט וערטים ובושם

אין דרך יותר יפה מאשר לפתוח את השנה עם ניחודו תכשירי הטיפוזו והאיפור של קרליין. לבחירתך אריזות שי מיוחדות באריזות חגיגיות, מתנות יפהפיות לאשה ולגבר. לשנה טובה ומטופחת.

> * מוקד טלפוני לקניות מרוכזות לקראת החג: טל. 131 227-03

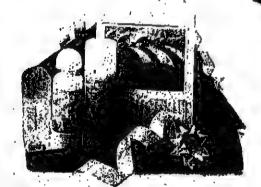
קוליון: סידרת הטיפוח שקטתה את ליבן של תשואליות אריות שי מס. ו: תחליב גוף שוש דיים. אריות שד מס. 2: דארוורנם וקרם

אדם: טיזרת הסיפרה המצליהה לגבר.

בעיצוב וודשני ומהמט להופעה אלגנטית

וערשינוה. אריות השי מכילה: דיארווינט

תרטיט ואפער שייב בתרטיט.

ספורטי: סידרת הטיפוח החדישה של קרליין - מציבה סטנדוטים חודשים של עיצוב ואיכות. אריזת שי מס. ו: תחליב גוף ודאַנדורנט בדרטים. אריזת שי מס, 2: בושם ספורטי ותחליב גוף.

מני פאר: "ידיעת הערך האמנותי של יצירה היא תנחומים לסווב מני פאר, 40, נולד בקיבוע תל־יצחק, למד ב"דוגמא"

ו־אדם זכול להחליף מכונית, דירה, דת, ברווג, לאמץ ילרים, לא להכיר בשלך, להחי ליף רם, עור, מין, זה אולי כואב אבל האדון נעשה גברת. קבוצת כדורגל שגדלת איתה לא יוצאת ממך כשום ניתוח. הנושא של הפועל ת'א הוא סוג' הדברים שאתה חי איתם מבלי יכולת להטבידם אפילו לעצמר, אני מעריץ את הישתו הוה לפעמים מבלי להכיר את השחקנים. בערך פעם בשנתיים, כשאני חולך למשחק, אני מבויר ביציע איך. קוראים לחם. זה כמו ארם החוזר הביתה ומברך אצל השכנים איך קוראים לאשתו... זה לא בגלל הנוסטלגיה לחורורוב, לבקוביק, טיש ואחרים. מוכשרים היו גם אחריהם. זה בגלל שקורם כל אני הפועל ת'א. עצוב 'פשחם משפירים, שמח כשחם מנצחים, הה לא בא לחמות על כך שהצר הספורטיבי שבי חלשו הייתי יכול למצוא מושא הערצה הרבה יותר מושלם מכחינה נופנית, משהן בין רמבו לרוקי ברה לי מאוד, עם וה שאני הלש בספודט, ככלל, הנושא הגופני, כולל הצר האסטטי שבו - דהינו ארסיחות המשולש הגברי - לא מחוח לגבי שום בעיים. אני מוען שאותנו לא צריכים את רוב ושילים שנמצאים טרען שאותנו לא צריכים את רוב השירים שנמצאים היום בנופנו. אם אמשיך לא להתאמן אחליש את כשאלה סית צעיו אתון רץ ועושה כון שעום לידך.

וב"עירוני ד" בת"א, סיים תואר ראשון בתולדות האמנות ופילוסופיה באוניברסיטת ת"א. חתחיל את הקריירה כשחקו. עבר לרדיו ("ממני מני") ומשם לטלוויזיה ("עלי כותרת", "שעה טובה", "סיבה למסיבה", "ממני"). מופיע עם רבקה מיכאלי ב"איך לחיות אמא יהודיה". גר בבית משותף בנאות אפקה, נשוי, אב לשלושה בנים.

ידעהי על קיומה, שרינים שאנות אבותינו נוסקו לחם מרי לא ליפול מתצים. למה לעוד מתים מקיברם: יש גם אינה יתהון בלתיראות כמו שאני בראה כאין שאני נראה אני יכול רק להפתיע רובלם רושורה

היום בנופנו, אם אמשוך לא להתאמן, אחליש את כשאתה סיית צעיך אתה רך ועשה מה שעובר לידך.
השריכים באיזור הלב ער כרי כך שלא יהיה מה במל 40 אתה השב שאתה יודע אימת האך יהיה לך
שיתבורץ, ולא אפגל התקדלב...
חברי, הצייר אהרון מסג, ניסה שעם ללמד אחרי המספותי להתבייש כזה שאני מספק את ההגאות
לגלוש. הצלחתי להתייצב על הגלשו ל-10 ורשה התומניות שלי בנושא הנסטרונותי למשל ניליתי
ואחיב במשך שבועיים כאבו לי שרורים שכלל לא שאני לא עושה ביים את הדברים שחשבתו שאעשה.

למרות שהם נמצאים באותו מיצרש בניל 20 חלום והי קיה לעבוד ב"חבימה", ועצם חרעיון שאסע כל עוב לעבורה עם עו 5 – גראה לי השוב לא שוות פקימת של ארמטערונג לירונ.

חיום אני חושב שאני חי שוב מאד במשבמו המקצועית שלי. אין לי התימצונת של שלמה איציי מה לעשות שאני ומר. אם תקהי טרגל ותימועה ס שר בין הנקודה עליה ניצבים ירון לונהון ורם עבון זכין הנקודה עליה ניצבום רבקה מיכאלי ושביה שיו אני חושב שאני כריום כאמצע הכן הזה מאחה מקצוע. זה לא מראיין ולא בדדיו, בפעם ראשונת ובות את זה בשיחה עם מוטי קירשנבנים, כשולרגר הרעיון של שעה טובה ווא ראה חובויה ש כותרת" כה ראיינתי או צבי ינאי לל ללוון משתחתו השיתה ותגלולה לריוה במשתו 17.30 מומר בדבר השערות והמרכות: אודם המנעו (1975) רשתי לימבו, האני משפחי את הוקל ורשון: 1970 למקל. מופי אמי - אינו האייון אם חלי. זי

בימים אלת חולטתי בדעת לב לש לומתי לקראת הואר שני בתולדות השבו בנלל עוסיק ודבוס תוכנית מלותיו אתנו ביו כדי לחזות נפוצנה הקיובר סוציא מעני נאדן לתנות נשמים תאוחיות למיפטל ו סכום שיכסה את הוצאת חוללן הקות? בתוכניות שתא מליליםה אלין והלמן אדר הצבא כמו רוב חברה יואון: שישום ת

שהות חצה לחתטיף סטירת־לחיו לעצמי בגלל שהסכמתי ל"שטח פרטי". מה אני צריך

<u>מונאמת חשוב לךו שיהיה לי כל הזמן הכוח והיכולת לא לשקר.</u>

<u>שומי היום רוצה לפגושו את סזאן, אבל בטח לא הייתי סותם את הפה לרגע, והיה יוצא</u> פהא מש אותי, ומה ייצא לי מזה: ואותו דבר לגבי ריצ'רד ברטון, נפוליאון או גרשווין. משה היות רוצה לנורז <u>בפיורד נורווגי, עם כל הפחד של החורף שיבוא. כשהייתי שם עלו</u> מושות אטביסטיים, הרגשתי כמו תינוק נודווגי שנישבה וגדל בישראל.

מהאתה רוצה לעשות שניתו <u>אותו דבר, אבל הפוד. לחיות את החיים עם הנסיון המצטבר</u>

אוה אדם תוקז <u>אם חזק זה לא נשבר, ולא נשבר יכול להיוח גם פועל יוצא של אחד שהוא</u> <u>ה נמיש וקחנלן, אז ארלי אני חזק.</u>

ה החלשה שלךו <u>שאני מפחד להיוח לא מקובל. התוצאה היא שאני מתקבל יותר נחמד</u>

ל מי אתה מרחם: <u>אני כועס כשאני רואה שנעשה עוול, ואני חש מבוזה בעיני עצמי</u> <u>מאו לא קם לתקן אותו, ואז איני יודע על מי לרחם יותר – על זה שנעשה לו עוול או</u> <u>תל, שאיני עושה דבר כדי להפסיק אותו.</u>

מ אתה בקואו באושים שהלך להם קל, שהשיגו דברים מבלי להחאמע

מוֹמַצבן אותרו <u>כשאנשים לא ממתינים בנתיב שלהם בתור לרמוור. הם לא מבינים</u>

מואתה נפגעו <u>כשאנשים מקרימים אותי ואומרים לי את הדברים הרעים שבי שאוי יודע</u> <u>אני חש אן חוסר אונים נוראי משום שאני יודע שהם צודקים.</u>

ו שראלי בעינירו <u>המודעות לישראליות. ה"אנחנו" הזה שהפועל היוצא שלו הוא -סמור, </u>

ווייניספוס" הגדול שלךו <u>שנולדתי מוקדם מדי. לא שהייתי רוצה לחיות כמו בסרטי</u> <u>ביווני, אלא לחיות בזמן ובמקום שלקראתו און חותרים עכשיו, במדינה מתוקנת.</u> <u>שורת שחיה במקום שאין לגביו סימני שאלח.</u>

אתחביב שלךו <u>כישול, בעיקר עם תבלינים שאנו מגדלים ועם כאלה שקונים, כמו פלפל</u> שואי (שאטה") אותו אני משרה בחומץ עם חצי כוס סוכר ל־3 שבועות. מתקבל נוזל ודאדמדם בטעם אדיר שמעשיר כל תבשיל.

בה זכון הילדות תחזק שלך: <u>אני כבן 3, בקיבוץ, אבי מחזיק אותי בידיו ואבוי אומרת לו</u> שמו כמי – תראה לו שם, והוא מרים את ידו ומראה לי משהן. נדמה לי שזה בין המיגדל לות הבעיה היא שמשנה לשנח זה יותר ברור ובעצם אני משפר את הזכרון עם טיח

א וציה להיוח בילדותדו <u>וסיך לכוש קטיפה ירוקה, טייס, חבר הקולקטיב ב"הבימה".</u>

או לחקנית אתה מעדיעו <u>זה מילכוד איום. אני חושש שאם אומר שאני מעריע את מריל</u> סטוים סטפאני פאורס לא תדבר אתני יותר.

אוד אתה רוצה ללמודו <u>להתמחות באסטטיקה. שיה שילוב של תולדות האמנות</u> ופלוסומיה. אבל נראה לי שזה תחום מאוד איזוטרי, למחות בהנחה שהחיים יימשכו פול, ביו חשבוניות המע"מ לחברים בגלריות.

מו היות רוצה לשנות בעצמדו <u>להיות יותר יפח. אני הושב שוח לא הוגו שעמוס עוז ומול</u> וום ש נראים כל כד קוב.

אל יכולה לחיוולד מחדש, מה חיית עושהו <u>הייתי מוכן לא לחיוולד, אכל מכיוון שחדבר</u> (עפון מבלי ששאלו אותי ודנו אותי למאסר עולם, או אם אני כבר כאן, בבית־הכלא הזה פשא חיים, לפחות לישון במינוח ליד החלון, לפחות לחיות אסיר מצטיין.

אולי זה ג'אן ישן ופשום אכל אני חי עם זה שוב מאוה

דורש ממני יותר מדי תשומת לב בעת התאונה. בומנו

היינו שומעים ודבה רדיו, למשל שעו הגאו עם ויליס

קאנובר ב"קול אמריקה". היום המכונית תפטה את

מקום התאונה בכית, אני נותג הרבה ובדרך מאוין

לרדיו או לקסטות של באו. יש לי בעון עם נהגים, לא

יכול לנות בדרך כי יש לי יסרי מצפנו שאני ישן ווקא

נוחג, מרגיש צורך לחיות לו כן שיחון ומגיע צרור

ת לוואטרה או מתנדם בתעשייה האווידיתו, ואני לו לא עשתי ואת הבעתי לאביברסיטון באיתור" גו עם ללמה תולרות האמנות, כי גיליתי שאני פול דסמובר משעמם אותי, אכל קאנון בול אודלי כבר ומי ששייכמן התעשש ואיפה ינקו התגרד, וכלי שונה לא ידעתי איך לאיית מיכאלאנג'לו. חו שילומפית בחביבת השלמה, תצצתי ונפגעתי. על פוחלמה להמסיק ללמור, התפנה לי ומן מינור. וכך עבורה או סמינור. וכך עבורה או סמינור. וכך עבורה של מילן עונדרה. האות של מילן עונדרה. אי שרא את "השימוט האמנותי" של גבריאל להופעה. לכן אני מעריף לנחוג בעצמי בעבר אחבתי לצייר אבל היעבתי את התוצאה מאמרים של וודי אלן ואת ספר היינות

חשוב. ובכית אני תולה מה שאני אוהב. ומאור מקובלת עלי החלוסה הזו שמפרירה כמעט לחלוטין בין הערכה ליצירה מסויימת והעדפתה האישית. ברור לי שאם אעדיף את "הילד הבוכה" עם הרמעה הזולגת על טגול־ירוק של קופפרמן יהיה לי קשה לחיות עם הקיטוב הוה, אבל בניואנסים הרקים של המציאות אני אוהב לחיות. הטעם משתנה עם השנים. לא יתכן שאדם יוולד עם ידיעת בטהובן באוזגיו; הוא חייב לפתה את תושיו כרי לקלוט את התואם בין בטהובן לכין תכניותיו האישיות. אנחנו שגרלנו על ציורי קק"ל בסגנון בצלאל, נולדנו אולי עם נכונות לקלוט את שטרייכמן ואכיכה אורי, אבל הררך מליליאן וואכ

רבן לשטרייכמן לוקחת זמן.

"נוח לי מאוד עם זה שאני חלש בספורט. אני טוען שאנחנו לא צריכים את רוב השרירים שנמצאים היום כגופנו. אם אמשיך לא להתאמן, אחליש את השרירים באיזור הלב עד כדי כך שלא יהיה מה שיתכווץ, ולא אקבל התקף לב...".

כשיש ערב הופשי, אחרי שהילרים נירדמו זהטלפונים נגמרו, אני יושב עם קרני ואנחנו מתגברים על הצורך הכפייתי להשלים את קריאת העתוגים, רואים סרט ישן, משותחים או יושבים על זגג ער סף של שתר עם עוד זוג או שניים של חברים. יש פער עצום בין הרצון לפגוש אנשים לכין הרצון לראיין אותם בתוכנית. אין אפילו קשר בין הדברים. וולכור קרונקיים אמר משפט ממצה מאוד לגבי אמנות השלוויזיהו בשלוויויה אגו משמלים ויק בחוית ודברים, פרימה פאסי, כמו שהם משתדרים, לא כמו שהם באמת" יכול לחיות אדם נוודד שמשתיר גרוע מאוד אני לא יודע מה חשוב לי יותר, שתחני מחטגישה בינינו – או מתכתבה שתצא לך ממנה.

לפעמים פונשים אותי אנשים ואומרים לי, שמעו עכשיו שגם יצא לי לחכיר אותך... וההמשך רצוף מתמאות, אני יוצא מאוד מדוכא מהתגובה הזו משום שלעולם לא אוכל לפגוש ולהכיר את כל חצופים, ועבורתי היא להיות משתרר, או אולי עדור שאשתור בצורה מצויינת ובחיים אחיה אדם רע, לא נחמר, יש אנשים שמשחורים באופן יותר חכם ממה שחם בהוויותם היום יומית. האם הייתי מוכן שתהיה לי בימיה אלקשרונית שתשרר אותי באופן נחמר, חכם, שבון יותר ממה שאני באמתי להיות כזה שיאנגרו עליו אין האויים חוק כליכן הצליח או – באנונו, חבל שהמוכשה הזה לא הוכיח את עצמוז אין לי תשובה, אולי גיל 40 צעיר מרי לתשובה.

> ראיינת: נורית ברצקי צילום: שמואל רחמני

33 Binenio

הארור מיותאאו

סיגריה אין לך, ההז נראה, אולי יש לז'קלין. ז'קליןו יש לך סיגריהו ז'קליןן שומעת אותיו וואללה, לא שומעת. אין עם מי לדבר. ז'קלין עכשיו בשמיים. תפשה כיף. יקה לה חצי שעה לרדת. בר מינן. יהרגו אותה הסמים. אתה יודע בת כמה היאז עוד אין לה שש עשרה וחצי. ותאמון לי, לפני שיהיה לה שבע עשרה, הוא תמות. הסמים יהרגו אותה. וןאלי וואלי איזה מנות גדולות לוקחת הפוטטמה הזאתו יא שפורה, אוחנו, אומרות לה, זה לא חומוט שלוקחים במות כאלה גדולות. זה מלאך המוות. צריך לטעום ממון רק חתיכות קטנות. מה גדולות. זה מאותנה אותנה, וואללה, ילדה טובה: הדשה פה. הביא לעשות, לא שומעת אותנה, וואללה, ילדה טובה: הדשה פה. הביא

מלמומי, יא מלפופי. תיתן לצרות להתחיל לדבר, לא
ימסיקו. אלוהים עשה את העולם מצרות. בשביל לחבר
את הצרות ביחד – שם בין צרה לצרה בנאדם. כל בחורה
שאתה רואה פה, זה ארגז מלא צרות. אנחנו זונות. זונות
לבמש. כל האחרים גם כן זונות, בבית, במשרד, בכל מקום. כל
תולם זו זונות. אנחנו זונות על המקצוע שלנו. זה לא הכבוד הכי
מול אבל להתפרנט צריך, לאז כסף בשביל סמים צריך, לאז כסף
מול אנורכי דינים, שהם זונות לא קטנות, גם כן צריך. וסמיםז עוד
שומו אני ש לי מזל. לא לוקחת הזרקות. לוקחת רק קוק. תלך
שימו אני ש לי מזל. לא לוקחת הזרקות. לוקחת רק קוק. תלך
תואל מנה שלה היום מנה קוק. מעלים אלה את המחירים כל חזמן.
שנים אתה נופל עם חומר מעורבב, אז מנה אתח לא מספיק לך.
שנים שנור אחד, הולכים לך מאחיים דולר.

מח שיש פחד בעבודה שלנו. עם המופרעים אנתנו מסתדרות. הכי מתנים זה המואקים. ברגע הראשון אתה לא רואה על מניאק שהוא מיאק אבל פהאם, במקום להוציא, אתח יודע מה, הוא מוציא סכין. אול שתיא לא חווך אותך, תנשמה נחתכת לך מרוב פחד. ויש מניאק לתל חלך אתו בסדר, אבל כשגומרים עניין הוא פתאום תופש אותך מין לחוו לצעוק כל מיני דברים על אלוהים ושבל הנשים זונות, מין לחוו אותן. עד שאתה יוצא מהידיים של מניאק כזה הנשמה

יא עותו יש תבדל גדול בין מניאק ומופדע. איך זהז לפחות חצו שמינה הם מופדעים. אתה רק לא רואה את זה עליתם. תטמוך עלי. נמונע שלנו אנהנו רואים הרבה בניאדם. מופרעים אתה לא תמיד האוא אה העליהם. אבל כשהם באים פה, חבל נפתח. כל הקלפים על השלחן, שוכבים על הגב. יש נודמאלים. בטח שיש. בטח שגם הם נאם לפה. אבל הכי מופרעים נראים בחתחלת חכי נורמאלים. אלה

כל בחורה שאתה רואה פה, זה ארגז מלא צרות. אנחנו זונות. זונות על הכביש. כל האחרים גם כן זונות, בבית, במשרד, בכל מקום. כל העולם זה זונות. אנחנו זונות על המקצוע שלנו. זה לא הכבוד הכי גדול, אבל להתפרום צריך, לא?

שת מלובשים קלאטה, פותחים את הדלת של המכונית ומדברים תשת, אומרים לך גברת וכל מיני חוטריש כאלה. רק אחר כך, שאם לכד, הם פתחים את הקלמים האמיתים שלחם. כל קלף יותר שנו מהשני, ולא חשוב שהם עורכי דינים ורופאים ופקידים גבוהים. לאמיתים פותוים את המכנסיים, תם כולם אותו דבר. גאם פה גם קצלנים מהצבא. דרגות משהו-משהו, באים ציוויל, אל אחר כמה פעמים אותנו כבר יודעות מי תם. אלה גיבורים גדולים מצל, אכל כבית, אצל האשה, תם כאלה קטנים. מהערבים לא שותם רק מהאשה שלתם. או כשום רוצים לחדנים תופשי לומרי, שולם מו חקוף, תם באים אצלנו. משלמים את כל תמחיר, אבל שולם מו שתם כאמת רוצים ומה שהם צריכים.

המעודן עשויה בשיטה המתקדמת של כיפופי עץ בחום ("כבישה צורתית"). מערכת זו מצטרפת למבחר פינות האוכל היפהפיות לאנשים שמבינים בריהוט. ריחוט אמין -Signa Jamas מערכת חדר שינה "אורלי" - תמילה תאחרונה בעיצוב האסטתי והפונקציונלי של חדרי שינח. עשרי ב"כבישה צורתית". פינות IIIOZ MAY CIJON מעוגלות תגמיר נדיר. סלון אציל. עשוי עץ טיק בעיצוב סקנדינבי. ריפוד משתלב באופן נפלא. מקרין אוירה עשירת, תרבותית מאד. עץ מסיבי, תגמיר - דקדקני. לארח בסלון שכזה חתענוג כולו שלדו מה אתה מחכה? תפום יוזמה. תפום כסא, תפום שולחן, תפום חדר שינה, תפום סלון, תל-אבעבנ לב דיזנגוף, המלך ביורג ני. . חיפת: אלנבי 117 רַבּונני גון מודיעין פו. טברית: רחי חגליל. ירושלום: שלומציון המלכה 18. חלות המפעל קיבוץ שמרה. 25 Hindsh באר-שבע: פסג' רטקו. חנות המפעל: קיבוץ הזורע.

35 មាខុខ១៣

יש הבדל גדול בין מניאק ומופרע. איך זה? לפחות חצי. מהמדינה הם מופרעים. אתה רק לא רואה את זה עליהם. תסמוך עלי. במקצוע שלנו אנחנו רואים הרבה בניאדם. מופרעים אתה לא תמיד רואה את זה עליהם. אבל כשהם באים פה, הכל נפתח. כל הקלפים על השולחן, שוכבים על הגב. יש נורמאלים. בטח שיש. בטח שגם הם באים לפה. אבל הכי מוברעים נראים בהתחלה הכי נורמאלים.

(המשך מהעמוד הקודם)

אותה מוריס. לפני זה עבדה בבאר־שבע. אבל המשפחה שלה היתה מפוצצת אותה מכות. ברחה לאשקלון. מוריס מצא אותה שם. הביא אותה פה שתעבוד בשבילו. רואים ילדה, כולם רוצים אותה. עובדת בשבילו כמו כספומט. נון־סטופ שופכת לו כסף והוא לא משאיר לה כלום. נותן לה אוכל, נותן לה בגדים, נותן לה סמים, נותן לה מכות. כסף לא רואה אצלו. כל שבוע מחליף מכווית. עכשיו יש לו פליימות. כזאת אמריקאית לבנת. עם צפורים וכל מיני קישוטים. מנגנת מוסיקה

אותו, זה שעומד על יד האוטו־קנטינה, עם הבירה ביד, זה מורים. הארם של ז'קלין. מה יש. גם לי היה פעם ארס. אבל היה בנאדם. משהו־משהו. תאמין לי, אהב אותי. הייתי מרגישה את זה. בכלל לא היה מחרוא כמו המורים הזה. לפני כמה זמן הלכה ז'קלין בבאר־שבע, לעשות שבעה על הדודה שלה מה שמתה. אמרה לו, תשמע מוריס. אגי הולכת עכשיו שבוע שלם. תיתן לי קצת סמים, שיספיקו לי. אמר לה המחרוא הזה – על הקטן של מזרחי. מי שלא עובד – לא מקבל סמים. זה לא ביטות לאומי פת שבאים ולוקחים. אמרה לו מה יש לך אתה. אני הולכת לעשות שבעה על הדודה שלי. אמר לה, תלכי בבוקר, תחזרי בערב. אמרה לו בסדר, אבל תביא אותי עם האוטו שלך. מה אמר לה המלוכלךו נפלח על הראשו שאני אסע כל יום באר שבע הלוך וחזורז תקחי טקטי שרות. או מה אתה חושב עשתהז לקחה טקסי שרות. בבוקר לבאר־שבע, בערב חזרה בתל־אביב, אתר כך לעבוד עד הלילה נשוב פעם לנסוע לכאר שבע. אין מה לעשות. אוהבת אותו. אחבה זה מחלה כמו כל המחלות האחרות. אבל בשביל המחלה הזאת, אהבה, יעני, אין רפואות. לא מוכרים. זה עובר לבד.

אהלן בטי. תגידי, איך הפצעז מתרפא לךז תעשי טובה, תזהרי שלא ייפתח לך עוד פעם. ככה לא תגמרי עם זה. וואללה, מסכנה. לא מכיר את בטיז זותהי הבחורת מה שחתכו אותה בסכינים. שני מניאקים. דפקו, אחר כך חתכו. מזל שהצליחה לחזור לכביש לפני שנגמר לה כל הדם. איך אתה לא יודע. כתבו אותה בכל העתונים. עוד לא התרפאו לה הפצעים לגמרי, כבר חזרת לעבוד. איזה אבא מלוכלך יש לת. אם היה לי כות אבא, הייתי גומרת עליו עם רעל בקפה. אולי שהיותה בגיל אחת עשרה כבר היה דופק אותה. האבא שלה, כן, האבא שלה. גם את האחות שלה. עזוב אותך מהאמא שלהו בטח שהיתה יודעת. חיתה רואת הכל. אבל מה: בנאדם עייף האמא שלה. כל מיני מתלות, שלא נדע. היתה אומרת תודה לאל שחוא הולך על הבנות, עוזב אותי

זה עם המרצדטז מה פתאום ארסו זה קליונט. קבוע אצלנו. אניז אני לא בראש שלו. מחפש רק שמנות וגדולות. בנאדם כבד מכטף זה. תראה איזה שגעון של מכונית. תגיד, יכול להיות שכואת מכונית עולה מאח חמישים אלף דולרו ככח כולם אומרים. ואיזה וילה יש לו, אני לא הייתי שם, אבל גם מרגול וגם פנינה היו שם. בית מהסרטום, חם אומרות. בריכת שחייה. אפילו משרתים. כמו בסרטים האלה מהטלוויזיה. כל חודש האשת שלו נוסעת בחוץ לארץ, ואז הוא בא לפה. אוואל מופרע זה. מרגול איננה. כבר שבועיים לא באה. עכשיו הוא יחכה פה עד שתבוא פנינה. רק שמנות וגדולות בא לו.

הנה בא הז'נטלמן שלנו. חיול. מותק של ילד. תראה כמה נחמד, שיחיה בריא, אתה שומע, בפעם הראשונה שבא פה הוציא את הכסף שלו מהכיס, אמר, תראו, זה הכל מה שיש לי. מלה של כבוד. אני יודע שזה לא מספיק. אבל זה מה שיש לי. אם תתנו לי בהלוואה, אני נותן את המלה כבוד שלי שבמשכורת הבאה אני בא ומחזיר. תיכף ראינו

שזה ילד נחמד. לא מאלה שעושים פדיחות. התפרק אצל מרים. אפה, גם אם הוא ישבור את המלה שלו, כפרה, עשינו מצווה בשביל הצבא. אחרי שבועיים בא. הביא את הכסף. אמר תודה רבה, התחיל ללכח חזרה לכביש הראשי. אמרנו לו, מה יש לך אתה, התייבשתו לא חום היותו תרמן באבוהה, אמר, אבל אין לי כסף. החזרתי הכל בחלוואה. עד השקל האחרון. אז מרים אמרה לו, אתה באמת ז'נטלמן. מגיע לך בהלוואה. אתה לא מאלה ששוברים את המלה שלהם. יאללה, תבוא תיקח את חצ'ופר שלך. לקח. אחרי כמה זמן בא, שילם. קיבל הלוואה חדשה. עכשיו בא פה קבוע. מקבל הנחה גדולה. אחרים משלמים מחיר כפול, הוא משלם חצי מחיר.

שאנחנו קוראות אותו סבא חתול. למה תתולז למה שהעניין לא שבד אצלו אם הבחורה לא עושה לו מיאו־מיאו. לא אמרתי לך שחצי המדינה הזאת מופרעים: כל אחד עם המכה שלו על הראש. אולי בו שבעים הזקן הזה. בנאדם נחמד דווקא. איך מדבר בנימוסיות. גם כן מספר יופי של סיפורים על איך היה צעיר בתוע־לארץ ותמיד מביא שוקולד לבתורות. משלם כפול. בלי בעיות. העיקר שבומן העניין יעשו לו כמו שעושה חתול, מיאו־מיאו. תגיד, בשביל חמישים דולו לא כדאי לעשות גם מיארמיאוז הוא מבסוט, הבתורות מבסוטות.

זה החיילים והדתיים. באים מחורמנים, קצת מתביישים גומרים את העניין שלהם מחר והולכים. בטח יש הרבה דתיים. אלה יש לחם בעיות בבית, שלא גדע. מודים אוהב זה שיכו אותו במקל. שכך אני אראה את תילדה שלי בריאה.

לא אמרתי לך שיש לי ילדהו מותק של ילדה. אם אני עוד חיה, ה רק בשבילה. בת תשע עוד מעט. תראה תמונה, תראה איזה מותק ההו בלונדינית אשכרה. גרה אצל הסבתא שלה. חראםו לא יודעת על העבודה שלי שום דבר. האבא שלהו אני חושבת שזה מי שהיה האדי שלי. כמעט בטוה. אתה יודע, לא לוקחים מאה אחוו בדברים האלה כשהיא נולדה, הוא כבר ישב בכלא. קיבל שמונה שנים. אחרי שנתיים הרגו אותו. בכלא. היה שם סכסוך שהתחיל עוד בחוץ. או גמרו עליו חשבון. מה לעשות. חשבתי, יגמור את התקופה שלו, ווצא, אולי יתחתן אתי. אז מה שהבנאדם הזה אותב – לא זה שהיה הארס שלי ומת, זה עם המרצדס – מה שהוא אוהב זה שבומן העניין יכו אותו ש מקל. ככה הראש שלו. שוכו אותו. לא תאמון איך בנאדם כזה ש על הארץ, מנשק את הרגליים של הבחורה וצועה: אמאלה, אל יתר אותי יותר, אמאלה אני כבר יהיה ילד טוב, אני כבר לא ינונב שה כבר לא יקרע את החולצה. שכבה נהיה כולנו בריאים שמה שאני מספרת לך זה אשכרה אמת. מה נעשהו אז אם הבנאדם רוצה שים אותו במקל ועוד משלם בשביל זה אכסטרה, שלא ניקחו. יאללה מלפותי. בידברנו חיום מספיק. פרנסה ממך לא תבוא לי א

תהיה בריא ותתן לי עכשיו ללכת לעבוד.

אם אתה קרוב לנושא

מינהל עסקים אקדמי/ שיווק אקדמי תעודה

משאבי אנוש אקדמי/תעורה פרסום ויחסי ציבור

הכשרת מורים למינהל ולמזו יהול למזכירה בכירה

מנהלות לשכה

מזכירות רפואיות

ספרנות

קדירה מצלחת מתחילה בלימוד מקצוע

מא ללמוד כרצינות ובאמינות והכשר

לצמך למקצוע עם עתיד בטוח.

מוסך רציני - לאנשים רציניים

מנרים במטלולי הכשרה מגוונים.

מוריו ובונריו במשק, מעמידים לרשותך

הפשרויות ממשיות לקידום מקצועי.

סדנאות והשתלמויות

במכללה למיוחל" אתה בידים טובות:

דון עף ציכורי הפועל שלא למטרות רווח

(מלכר), והוא תפוסד הרציני והגדול מטונו

בארץ, מוסד שכבר העמיד למעלה מ־250,000

המוניטין של המוסד והמעורבות העמוקה של

לוחחתך: מטלולי ערב, כך שתוכל להמשיך ולעבוד כמשך כל אמן ליתודין, אתרי לימוד בכל האיץ, ומטלולים להשלמוו השכלה - מכינה קדם אקדמית ולימודי בגדות.

מצלח - זה מוכח.

מי משלם מחיר כפולז המופרעים. לדוגמה: לדוגמה הזקו הזה

המופרע הוה, עם המרצדס, משלם כפול. חבי נודמאלים הארט של ז'קלין, אומר שבתורה כתוב שמי שגר בידושלים, אסור ס לעשות את זה עם זונה בירושלים, ומי שגד בתל אביב אסור ט לעשות את זה בתל אביב. בעד זה אלה מבני ברק וירושלים באים בה אצלנו, ואלה מתל-אביב בטח נוסעים לירושלים. מה אני יגיד לך. יש בעיות להיות בנאדם דתי. גם אצלם יש כמה דפוקים על תראש. אבל הרוב בסדר גמור. לא כל מי שדפוק עושה בעיות. תיקח את הו ש המרצדט. צריך רק גדולה ושמנה. אפילו שיחיה רעב כמו חמור, ווה אין לח שאנט אצלו. עכשיו הוא מחכה עד שתבוא פנינה. יקח אותה אצלו כבית בהרצליה. אחרי שעה יחזיר אותה לפה. מח שהבואדם הוה

למפעלים ולארגונים

תיכנות

טכנאות-מחשב

תיעוד, תוכנה

אבטחת מידע

עיבוד תמלילים

המכללה של למינהל

מחשבים

ניתוח מערכות אקדמי/תעודה

הכשרת מורים מחשוב וברים

ישומי מחשב למנהלים

זכרת המחשב האישי

הנהלת חשבונות ממוחשבת

דאית חשבון (מסלול אקדמי הכשרת מורים לחשבונאות

חשבונאות

יועצי מס ועצי השקעות

מנהלי חשבונות מדופלמים

הנהלת חשבונות סוג ו. 2, 3 הנהלת תשבונות ממוחשבת

חשבי שכר

תליאביב: מוסר להשכלה נכוחה במינהל עסקים,

.03-210390 תל־אביב: הפכללה לחכשרת מורים למקצועית הטכנולוגיה והמינהל, סל. 5463153, "נינת" בי"ס לחשבונאות ומינהל טל. ירושלים: טל. 1990, 03-295977. ירושלים: טל. 1900סס, 666380, 181666-20.

.04-512277/8/9 50 טל, 18767-780, 19791, 18066-780 טל, 18840, 1876-26202-350 בארשכע: אשקלון: רחובות: ראשל"צ: מולון: רמתיגן: .06-456451/2 נול. 946464 946464. גבעת ייםו סל, 775344 מתור תקוח: טל, 03-916986. 103-914035/6

.063-24885 ,3841 1 ,70 .067-91614 ,067-20223 ,70 • לא כל הקורסים מתקיימים בכל המקומות רשת קורסים ארצית: 431260, 03-263487. מכינת קדם אקדמית: חליאניב טל. 175344-03 רושלים כנ"ל. רושלים כול. זכנת לבחינות בגרות: ירושלים, באר שבע, אשל"צ, כניל תל-אביב זכי"ס אביב" -

Hinealo 36

HILL HED TIRTH

חייבים להצטיין ככמה וכמה תכונות, כמו למשל שכל ישר, כריזמה, כוח פיזי, נוכחות מרשימה: הכרות קרובה עם צורת החשיכה של הקכוצה שייצגו ומצר נכונות לשחר ויכולת לאיים וגם לבצע את האיומים, בכל התכונות הללו. את השיטה של חלוקת שלטון סערון לא המציא. היא היתה קיימת לפניו. יש הטוענים שהיא נעלמה רק בכורח המציאות המשתגה, קצת לפני עליית הליכוד לשלמון, ויש הטוענים בגירסה שונה, "מורונית". מותו של סעדון, אומרים החברים שלו מאור־יהודה, סימל את מותה של תקופה.

שוכת המדינה היא טובתי, וטובתי – טובת המדינה", היתה אחת מהסיסמאות של האיש שאמר גם הפוליטיקה הולכת אצלי יחד עם הביזנס: פוליטיקה. בשביל ביזנס - וביזנס בשביל פוליטיקה". והיו לו, לסעדון, הרבה "ביזנס". בחייו הלא־ארוכים והוא נפטר בן 55) הספיק להיות, בין היחר ולא תמיד במקביל: בעל תנות מכולת והנות סיטונאית למשפאות חריפים, קבלן, סוחר קרקעות, בעל משאיות, בעל בית"ר לאקונומיקה וסוחר בעדרי צאן ובקר.

זהב מימי הסורקים. קצין ערכי מירדן סיפר לו על אוצר – ארגזים מלאים מטבעות זהכ טורקיים שהוטמנו בתוך באר בכפר סייבה. סערון, שיצא למקום בראש משלחת חפירות, העלה מהבאר רק כמה מטבעות ו... אייאילו גולגלות אדם יבשות. הוא הבטיח שעוד יחזוד לשם, להמשיך את חיפושיו אחרי האוצר האברי. בכסוף אבא ירד מזה כי חלה, ואחרי־כן נפטר. פעם, כשיהיה לנו זמן, גם גלך לחפש את

זערון היו תמיד טוערים למרי. בעיתוני אותן שנים כותרות כסגנון "ראש־עיריית בתרים: סערון הציע לי, כשם ספיר, 'צ'ק שתוח": "מעדון נפסל לכהונה ציבורית כגלל עכרו", וגם "לפי צו כנ"צ סערון יוחזר לכל מקרה שכנה.

בשנת 1963, בכנס ההרחה המפורטם של פנחס לכון שנערך באולם "האוהל" בתליאכיכ. מחוץ לאולם הפגינו סטורנטים נגר ההדחה, וסערון אירגן "מלוגת בריונים" מאורייהודה (כך נכתב או בעיתונים) שהיכו בתומכי לבון. השמועות אמרו שכן־גוריון (כאמצעות שרגא נצרו הית מי ששיטה את סערון כמפגינים. כך או כך, הוא לא אהב את התואר "בריונים" והצהיר "אני דמוקרט, לא בריון". למרות שהיה מחומכיו הנלהכים של בן־גוריון, הרי כשוה פרש ממפא"י והקים את רפ"י,

את הרצון והמרץ לעסוק בפוליסיקה, לא ירשו ממנו הבנים יוטי וצורי. אנחנו לא אוחבים פוליסיקה, לא שרופים על זה כמו שאבא הית". את החלומות

וכן גבווג בשפווה לחוך זכרונותיו על האיש שלדעתו שווה סרט, אומר: בשסערון היה הולך ברתוב כולם הלכו אחריו, גם אלה שריברו מאחורי הגל. תוא היה יחיד במינו. אני לא יודע אם יבואו לנו עוד אנשים כאלה. פעם היגשתי נגדו בנ"ץ לפסול אותו למועצה, אבל נשארנו ידידים כל החיים, אפילו שחיו בינינו הרכה ויכוחים. סערון . חמיד החזיק בית שתוח. כאים אנשים, אוכלים, שותים. - חיום איש עסקים משגשג, כעל מפעל לכשר ושתי לפעמים היה מליוגר, לפעמים לא, אי־אפשר היה .. מסערות מצליחות שיפודי התקודה בשכונת התקודה לחשת, למשל, גם מתי שלא היה לו כסף היה יכול אלי וילכה, שותפם של הסערונים, מכיד את אטלן ואת לעשות יומולרת לילדים שלו באיות אלף לירות. היה כישוריו העיסקיים שכבר הוכיחו עצמם. בהיתקווה לו שכל למצוא כל מיני רעיונות לעסקים, חייתו אומר המלאת בשיתוייות מוכנים אנשים להמתין בסבלנות

לו 'למה אתה מתפשט, תעבוד במה שיש לך', והוא היה אומר לי 'ככה, זה ההובי שלי, זה אצלי בדם'. היה לו עוד הוכי – לשקר את כולם ביז באפריל. לא היה אכפת לו אפילן להוציא כסף, בשביל שכולם יצחקו. פעם, ב־ו באפריל, אמר לי שהוא מרגיש לא טוב ושאני אביא אמכולנס. הוא היה כנאדם גדול, כזה ככך, או הבאתי איזה 10 אנשים שיעזרו לי לסתוב את האלונקה. אני עולה למעלה ורואה את סערון צוחק לי בפנים. לא ירעתי שהוא עושה לי קונצים כאלה. במוף דוא שילם בשביל האמבולנס והומין את כולם לאכול ולשתות. היתה לו גם פנסויה לעשות עיר סרטים על־יד אור־יהודה, כבר קנה קרונות ישנים של רכבת בשביל זה. כסוף לא יצא כלום. אכל גם לתחנת הרלק

ידע לקשור קשרים עם אנשים חשובים במסלגה ולנצל את הקשרים האלה, גם כאשר להם היה נדמה שהם מנצלים אותו

תחנת הדלק שייסד למני 15 שנה רצה סערון להקים, בין היתר, ביתימלון ואולם לשמחות. גם מסביב לעסק הזה התפתח שלא יהיה, הסיפור הזה – כמו עשרות האחרים – ככר שייך להיסטוריה. את תחנת הדלק, ירושתו של האכ, ניהלו עד לפני כחצי שנה האחים סערון ושותף נוסף, אלי זילכה מחולון. כנוסף לתחנה היה שם מועדון, "המעיין", במתכוגת ערבי־הקאפלה שוכן לפופלאריות עצומה וטיפה אמנים מזרחיים בראשית דרכם. אבל האחים סעדון רצו לשנות כיוון. נשביל לפתח את פרוייקט "נירכו מסוכים" כגדול, כמו שהם רוצים, הם פנו

אסלן, ששמו החכר כומנו כ'דשימו היוו", הוא

בלתרמסויינת. רק עכשיו עברה אהוחם סובה אוניברסיטה במרעי וובו ניתוח לב מסובך מאוד, ביוסטון, טקסט, אסלן למימון שמסתכם בכמה עשרות אלפי דולן ה לכך שמרופסור שהוא מכיר ביוסטון יוון להיסיון אישי. את הסיפור הזה הם משתילים לסני א כנוכחותו. הוא לא אוהב לרכר פל זה הם אפרה מעדיף מתן בסתר. עושה חדבה מעשי צרקה בל של

האנרה לבית סערון מתה עם האבא. אה ההושת ממשיכים הכנים, עם קצון עודה מין ודים.

בחוץ ער שיתפנה מקום דווקא ב'שיפודי התקוה". רדפתי אחריו אולי שלושה חודשים עד שובכים.

מוערון "המעיין" שנסגר לשיפוצים נפתה מתי כסגיף השלישי של "שיפורי התקווה". את הנוחה של כשר טרי, סלאטים שמתרוממים מעל הממונו ומוזירים זולים הביא אסלן גם ל"מרכז מסובים". נונטטופ, קצת הלאה משם חררי שירותים גדולים ופסלונים שיורקים לתוכה מים. כשעות האוד לפעמים

"היתה לו תפיסת עולם אחרת, שונה. הוא היה צמוד למסא"י, מעדון פשוט ציסצף על כל החוקים והנורמות".

ליחוקאל אסלן.

משפחה, כולם שחים". על דעת כולם מוסכם שההחלטה הסופית היא בידי אסלן שתצליח לפלא המסעדה החדשה עוד לפני שנפתחה רשמיה, כתוף

על אסלן מרברים האחים סערון

קורנפלקס תלמה, ארוחת חבוקר של העולם המערבי – בישראל. קורנפלקס תלמה מיוצר על פי ידע בינלאומי חדיש ובאיכות גבוהה, מצטיין בטעמו ושומר על פריכותו גם בחלב. קורגפלקס תלמה כשר, קל להכנה ומועשר בויטמינים ומינראלים. פתיתיוהב וחלב

עם פורות בפינות וסוכר על ההר

קורופלקס תלפות. בוקר טוב כל היום

חפה, קצוצת־שער, קצת שיכה בצרעיים. זה כגלל הכלב, במבי. הוא שמקפיץ עליה את הזיקנה, ברבריה, ממרר את חייה. שונאת כלבים מושבעת שנאלצה להכנע לכחורים של אופנהיימר 14, נווה אבינים. נעמי שמר. כבר שלושים שנה היא לא בעמק, בכנרת, ועריין היא קמה מוקרם, יוצאת בשש בכוקר לטיול רגלי של מספר קילומטרים. דו"י שם יוצאים כארכע ככוקר אל הכרם, או הבננות, או אל התמרים. ומי שגדל שם חייב להריח את ראשית היום. את הכפר הזה אי־אפשר להוציא מליכו של איש. הכתורים, דרך־אגב, הם מרדכי הורוביץ, הבעל עורך־דין, סופר ומשורר, והכן – אריאל, בן 17. הכת, הלה, גרה ברביקומות סמוך, ובסלון של נעמי ישנו כסא קטן לנגה, בכת־עינה של הסכתא. מרדכי אומר שהיא אירישע־מאמא. בעמי אומרת שהיא "גרופי" של הילרים, עובדת־אלילים אמיתית. אילו רק הרשו לה השניים, היתה מספרת שעות את נפלאותיהם. אבל יש כללים בכית הזה, ואחר מהם מחייב הוצאת הילדים מהתמונה כאשר מתראיינים.

היא גרה בנוה אביבים כי זה האנטיתוה לכנרת. אין בדברים האלה פתרון של אמצע הדרך. או שמיים בעמק, או שהולכים לרכ־קומות בשכונת־צמרת. מה כבר יתן רבע רונם דשא ליד הביתז הרי זה לעג לרש. חוץ מזה, תל־אכיב דרושה לה בתור מסום עבודה. היא לא יכולה להתחרות בכנרת, וגם לא צריכה. מה שנשאר, מפעפע ככר מעצמו במחזור הדם: הסשר אל האדמה והמים. אז לפעמים, כשהגעגועים גרולים, היא הולכת בלילה אל הים, דורכת במים – ויש לה את זה. גם טיולי־הכוקר מרמת־אביב לתל־אביב יוצרים את הדיאלוג עם היסורות האמיתיים", כדבריה. מי שגדל שם כילד השרה, מוכרת לפעמים לחפש מוצא לשכשוך

ולמרות הכל היא לא אדם מתגעגע. גאני מתגענעת רק אל העתיר", היא אומרת. מה שהיה – היה. עכשיו היא כאך, זה ביתה, אלה הם הבחורים שלה. ילריה גדלו כתל־אביבים לכל דבר, והיא גאה על־כך,

מעריצה את נעוריהם. וגם כה עדיין נותרו הרכה לעו צוו אות שמחות

הסרן העושה את המוזיקה. שפה צעירה, רעננה, מאוד שגעונות הלפים". משתמשת הרכה בצבעים ובריחות. משוטה מאור, לא פנימית. היום יש אופנה חדשה – כולם עסוקים, שנוגע לילדים. חמיד הדרה שיקרה משהו. פעמיים בבוקר היא בשרהדתעופה, בודך לשנו יש להתקשה בשירים שלהם. בושימה ציי לצי דינייניים

ושגעונות לא חסרים לה. היא הראשונה שמורה או מוסיקה וביוצא באלה. או שהיא מהלימה שענקים מתחכמת, כרורה. אני לא עסוקה כל הזמן בהתבוננות בהם. קורם כל היא הפניקרית" ארירה. בעיקר במה בעונה זו של השנה, ראוי להימצא בשרים, תפודה פנימית. היום יש אופנה חדשה – רולה שחירה

להתכוון, השיטה חזו היא מתבון ברוק נגד פניקול. ושאין אדם שיכול לחעיד על כך טוב ממנה נוסי לכן נעורים, למרות הקמטים. השפה השגורה בפיה היא שלי כאים כרוכם מכחוץ. דברים שאני מגלה, הרבה היא מגלה דבר שמעניין אותה הוא נרבס. צלי הטוו העושה את המוזיסה. שפה צטירה רטווה.

לשלוש שנים. זה יכול להיות סופר שהיא מתאובת ה בשירים שלהם, כחשיפה אישית. אני לא. הגירויים בשבוע היא הולכת למאולה גרבורג, נברה כת שמונים בהן היא מתמברת לספרייבישול, למרוה שאו

לפות צםערעיה/אשת עריירה מושלמת, כיצר לאו על נעור עצה רק בומן האוצרון ניתקה עצמה משת אוכה של מעריעור כאלה.

לשעמים נוגעים הימים של קריאת היובל", פעותה בימים רבים של שתיקה בעבודה. פתאום אפילוד לשירים, אין מה לומר, ואו היא שותקת. תיילוד בשירים, אין מה לומר, ואו היא שותקת. פימל לקה חושים איוכים בתקופות כאלה יש מות ל עיפוקים אלטרנטיביים – תפירה, למשל.
שר בעבר בתוכניות טלוויזיה שונות.
מימים ל עיפוקים אלטרנטיביים – תפירה, למשל. משמה תפידה, כי היא איננה מאמינה כמכונות.

שמוים עצמם מבינה העתורת שמפליאה לעשות זאת גם הסיבה שחיא אינה נותגת. זה לא בשבילה משנו ויש גם הסיבה העזורת שמפליאה לעשות מבוניות. היא יכולה לשבת שעות ולתפור ביד. את כל מבוניות ואלה מבחינתה ה-נמוכות" ישרא נבנת כלה לעולם מפרי העצות. אותם הריפור לסלון עשתה במרידיה, ישכה שעות ותפרה

ברם הכל קולה וצריך רק להתיישב ליד המסגוער. כך קרה לה באפריל השנה, בשכמשך חודש בתבה עשרה שירים הרשים שייצאו בעוד תורשיים בתקלים חדש – הפצים אישיים". את

אתרי הימים הללו כאים ימים מכורכים יותר,

נעמי שמר מתגעגעת "רק אל העתיר". היא אינה עוסקת בהתבוננות פנימית

מתמדת ולא משייכת עצמה לאופנת החשיפה האישית. אחד השירים בתקליטה

הבא הוא בעצם צוואה שכתובה בהרבה הומור והולידה הרבה שמועות שאותה

– הן מצחיקות: "כבר 30 שנה קוברים אותי. בכל פעם שאני הולכת להוציא

שערה מהראש, מספירים אותי. זה לא מפחיד. הרי כולנו נמות בסופו של דבר".

מאת יעל פדמלמד

צילומים: שמואל רחמני

אחד השירים בתקלים נקרא "אם זה תורח

להסתלק", והוא בעצם צוואה של המשוררת, כתובה בהרבה הומור, אכל עריין צוואה. ואל השיר הוה התבייתו הרכה מאוד שמועות. ככר זמן רכ מדברים על כך שהיא חולה, אפילו חולה מאור. לשמע הרברים פורצת נעמי בצחוק גרול, מתגלגל: .ככר שלושים שנה קוברים אותי. בכל פעם שאני הולכת להוציא שערה מהראש, מספידים אותי. אני מכירה את העניין

לא מפוזיד אותך? "לא. למה שיפחיד אותי. חרי כולנו נמות בסופו של דבר. באשר לשיר, הרי אני לא המצאתי את הואנר הוה של שירי צוואות שמחות. אני עצמי תרגמתי את

כל עשרת השירים יבצע השחקן משה בקר שכבר

41 ชเลยอโด

(המשך בעמוד הבא

(המשך מהעמוד הקודם)

צוואתו של ו'ורנ' ברסנס, ויש הצוואה המפורסמת של רן בן־אמוק. אין כאן כל חידוש".

בערך כיוו נכנס מרדכי הביתה, מתקרר קצת במוגן זהולך לו לחרר העכורה שלו. גם הוא עוכד כבית. הסלון – זו הטריטוריה של נעמי. לפני שמונה־עשרה שנים נישאו, וחבריהם אומרים שהקשר ביניהם הוא דכר גפלא ומופלא. חברות אמיתית בין שני אנשים המכברים אחד את השני ומאמינים אחר כשני. .כן, אנחנו קורם־כל חברים נפלאים אחד של השני, ויש לנו כבור האחר לחירות של השני ולעבורה של השני. אני מאוד זקוקה לתמיכה שלו. החברות שלו מאוד עוזרת לי. וציץ מזה, הוא צייר הפלגיאטים הגרול ביותר שאני מכירה. יש לו זכרון של מחשב, שות פשוט מרגיז. ברגע שאני משמיעה לו איזה שיר שכתבתי, מיר הוא ישרוק לי משתו שמזכיר לו את המנגינה, ואם זה באמת קרוב, אני חייכת לשנות. אנדעו הקהל הראשון אחד של השני". שניהם כני מזל סרטן, ולפי כל אסכולה אסטרולוגית אסור לשני סרטנים לדור בכפיסה אחת. מרדכי אומר שהם התחתנו כדי לכדוק את אמיתות הדברים, ונמצא שהספרים צודקים. בכלל, הוא אדם עם הרבה חוש הומוד, נעים שיחה וידען גדול.

ניסתו הביתה משנה לחלוטין את כיוון השיחה. עד אותו רגע סלתו להם הרברים בנעימות, נוגעים רקבקצות־האצבעות כפרשייה ששינתה כמוכן מסויים את חייה של נעמי. לפני כעשר שנים נערכה הפגנה גדולה נגד הנדי קיסינג'ר, שדילג או בין מרינות האיזור בנסיון להשכין שלום. נעמי שמר – השתתפה באותה הפגנה, ואף קראה שיר פרי עטה -הכריש", שמו, שביטא את חוסר אמונתה של המחברת הן כנסיון והן כתוצאה. אחרי־כן היתה תמיכה גלויה במתנחלי סבסטיה, ומתן פומבי לאהדתה הגדולה למעשי ההתנחלות של אנשי גוש אמונים. אלא שהיום, אחרי עשר שנים, בשכוך הסערה, סברה נעמי שאפשר יהיה לחמלט מלרכר על־כך. הפצעים, היא אומרת, התחילו כבר להגליר. בא מרדכי, החלה שיחה על הנושא, ושוב אראפשר היה לחמוק מן הדברים.

נעמי: -מאו אותו רגע שכו הכעתי את רעתי, הואל בגדי מסערצלב שנמשך שנים ארוכות. והמסע הזה היה מלווה בעונשים מעונשים שונים, בין היתר גם באי־השמעת השירים שלי ברדיו. אלא שהשירים חזקים מכל עונש, והם פילמו להם את דרכם. הייתי חייכת להכנס לכוננות־ספינה. אראפשר היה לפתוח עתון ולא למצוא בו השמצה על נעמי שמר. ומאחר שאני לא כליכך אוהכת להיפגע, חדלתי לקרוא עתונים. לא טרוצ להקשיב לי באמת, לשמוע מה שיש לי לומר. מיד הכניסו אותי לתוך קומסה מסויימת, חיברו אותי למפלגה מסויימת ובזה תם חעניין. אני לא יכולה להילחם כנגד זה. אילו היו טורחים להקשיב לי באמת, היו מבינים שאני לא בן־ארם שיש לו משנה פוליטית סרורה. אני בטח לא שייכת לאף מפלגה,

"הרברים היו בליבי, ברמי, אז אמרתי אותם. האמונה ביישוב ארק־ישראל היתה בעבורי שיא הנאמנות לחינוך שקיבלתי. ואני הלכתי ישר אחרי זה. אלה היו הסנרויצ׳ם שהבאתי מהבית, זה מה שאמרו לי תמיד כבית. או אנהנו חונכנו על יושר: לא חונכנו לבלף, לא חונכנו לערן דברים, וכך אמרתי את הדברים ביושר רב. ועל זה נענשתי. אני בן־ארם שהביטוי הוא תוכן חייו. לו הייתי שותקת, היו הדברים מרעולים את דמי. אז יש שכר ועונש, ואני הייתי

אלא שחבעיה האמיתית היא לא איתי. הבעיה. היא מררכי. הוא סופר גדול, ארם שמנתח תהליכים כצורה מבריקה ומקורית, ההוא נמצא מתחת לשטיה מכיוון שהוא לא בהשקפות הפוליטיות הנכונות. ויש היה לנקר. אני יודעת לנקר היטב ואני משמשת חרם גדול מצד אבירי חופש הריבור בעתונות במלאכה הוו בכל שיריו של מרדכי. חין שורות בספר ובכתבי־העת הספרותיים, וזה פשוט מצחיק. אלה הזה שטרבתי לנקד, שאמרתי – יש גבול". האנשים שליכך נלחמים על חופש הביטוי. לי אין משנה פוליטית סרורה. למרוכי יש, אלא שאין לו איפה לפרסם את רעיונותיו ואת משנתו. אם מומינים אותו להופיע בכלי־התקשורת, זה בדרך־כלל כדי לאזן את המפה הפוליטית עלייורי איש מן הימין".

"הבעיה האמיתית אינה איתי. היא מרדכי. הוא טופר גדול, ארט שמבונה הנוליכים בצורה מבריקה respirate, their englis centur לשטיוו מכיוון שהוא לא בהשקפונו הפוליטיות הנכורות".

לפחות עשרה כתבייעת שעוסקים בספרות ובשירה. כאף אתר מהם אפילו לא הוזכר שיצא ספר כות שלא יכתבו ביקורת, שלא יכתבו מאמר על הספר, אבל להתעלם ממנו לגמריז כל החלוקה הזאת לשמאל וימין היא מנוחכת. מאתר שאין כארץ ימין ראוי לשמו, באים אנשי השמאל, לוקחים את מרדכי הורוביץ ועושים ממנו ימין, ואו יש להם שמאל, והכל מסתרר־.

וחסרת חירות. זה נכון שהכתיכה של מררכי מאור

החירות מתחילה בבית. אראסשר לומר לארם

שזה ביתו – 'עד כאן מגיעה חירותך לכתוב ולהתבטא'. אבל שתרעי שאם תמצאי בספר הזה דברים שיזעועו אותך – אותי הם כבר זיעזעו קודם. תמקידי בספר הזה

האם היה זה מרובי שהשפיע על דעותיך יועמדותיך, הביא אותך "לעמוד על ארבו התמוזים» ולחשמיען בראש־דוצות?

שהלך יפה מאוד ועורר תגובות מצויינות. יש בארץ הוניכות הציבורי התחלתי יום לאחר מלחמת איתי בכל פעם שמתחשק לי".

ששת הימים, וזה היה שנה לפני שהבתו או עדונ. כבר או התחילו נושאי הרגל לתקף צו יושלם בי והב'. ההשפעה של מרדכי היא בכך שוח הי המשענת האישית כהעזה לפתוח את פי נעיקי השנויים במחלוקת. כזה ההשפעה נומיה מסק חק אלה שני חשבונות נפרדים - שלי ושל פותי ח בינידמ שום קשר. אני אדם אישליםי, ציני האום הרברים בתרות כמו מרוכי, אין לי חלק ונחלה נחב מאוד דברים שונוא מאמין כדם. אבל אנאו הניסאן של השני, ואנחנו מקשיבים איש לרעת, וה שת הקשר בין אנשים. מרוכי הוא מאד פיונוסיוי, א פעם שאנחנו הולכים לחברים שהעוב לז נוב במלחמה. אבל הוא מלא שארם, חוא עשה או בק כליכך הרבה חן ונועם, שזה נגמר פור. גרוות הפרטי שלי הוא ההפסד של כולנו פתי הוא הגאון המדיני של אותנהיימר 14. תא פורן המשפחתי. אנחנו בבית מאור נחנים משו. צי מוקסמת מבהירות המחשבה שלו, מהאבתה

מיישוב ארץ־ישראל, זה האמשרות של סינתה כן נעמי: "אנחנו חיים כמדינה חסרת סובלנות מאוד מקומיים, מאוד ארץ־ישראלים. הם אים נש

הריפה, אכל הפשטנות היא בכך שלא טורחים ליצור ריאלוג עם האיש. ועל כך כולנו משלמים מחיד כבר בכך שהקול היחיד של מחנה שלם שבא לידי ביטוי, הוא קול הכיכרות".

מרדכי: גובכן, נעמי, אני סבור ש...". במשפחת שמר־הרוביץ זה הקוד האומר: מספיק. יש לסתום את

רדכי נפרד לשלום וחלך לחדר העבודה. כעבור מספר דקות הוא שב. חוזרים לעניין ההוא. .מה יהיהו", שואלת נעמי. -איך נצא מזהז כל-כך לא רציתי לרבר על חנושאים האלה היום. כבר שכחו מזה קצת, העסק נרגע, ועכשיו להתחיל הכל מחדש". ממשיכים. אבל קורם לכן מרכיבה נעמי את משקמי הקריאה שלוז, וקוראת את אחד השיניים החדשים של מרדכי שייצאו בקרוב בספר. ותוך־כדי קריאה היא מתמוגגת מצחוק ומנחת, אוהכת כאמת את הרכרים

מתלכשים על ההפוגה בריון ומדברים על "שירים למרים האחרת", ספר שירי־זימה ארוטיים במיוחר

-קודמיכל זה נכון שמרוכי השפיע וכות על דוך מחשבתי, וכך צריך להיות, וזה נוודר. שנית זה לא מרדכיו .אני כתכתי רומן – 'קרקס הטרעושים', נכון, וגם זה נהדר. אני את העמידת על נסשי ואת

המוקדמות ומן הביתוח המקורי. אבל נה מנחם צליג צריך היה להיות נחלת רבים, רק שאת בו לג מעון לעשות. לכך אין לו במה. האיש משוט מנשר, אות לא עשירים באנשירוח מסדר הנודל של פחד שנוכל להרשות לעצמנו להיות כזבונים כולה מי זו יש לך, בת לתורים שביוו בת ובאר חנה לחקים חברה חיב ומלוות מארות"ב להפתוסה עם אנשי ניש-אשון רובת תובשי בישת, מוויח

רתיים לחילוניים כדרך ליחדות מדדנית למוח שו

תובשי כיפות ושומרי מצוות, הם נראים לי סיפות

אופן טיפוסים גלותיים, כאלה שחורי מרו כב

הסינתוה הזו מאוד מלחיבה אותי, אני חשבת ש

וה לא כוח שכורה. בפועל אנדבו הילצים לקאו

אני לא חושבת כך. להפך. אנתנו הלנים.

כומן האוצרון היא ממעטת לתופיע. גם מי עייי

של תקופות. היו שבים שהיתה מופיעה פדי ליל 🖘

בקיבוץ אחר. היתה שנה של פשרות הופעה ש

עושים אנאליוה, נוכחים לרעת שההומנות חמיו

קשורות עם איזה שלאגר גדול. בתקופה של על מ

לרעת איזה שיר יתיה שלאנר. גם ירושלים של פר

וגם 'על כל אלה' לא נכתבו כשלאנרים, אלא כשר

תפילה מאוד אישיים והרישיים. יש כל מיני ונדי

אין שום תחושה שהייבים להספיק ולכחוב פד פין

להוציא עוד תקלים. אולי זה הניל, ואלי זו מאוד

עוד שם, כשהלכה יחמה בשרות הקוצים. חום שית

הוזרה מהופעה לפני 4000 איש. אני בשמלה למה

בא מהבית. פה לא עושים עניין משום רבר. ג

נרגשת ממויאות הכפיים וממח שקרו, ורוב לפצו

את התנינה גם כבית. האו אני נכנסת האי או א

ראש לתנוג איתי. כולם יושבים מסכיב לכלוויות בי

ערומים, ואין לי ברירה אלא לובין שתעים נושה

הרי מה יותר טבעי ונכון מכן שבבית יעלן שול

כמובן מאליו. הם תרי לא יבולים להסיק תלו הוצ

שום דבר לא בוער לת. הזמן לא נושי נפושו

אלה', היו רכים שרצו לשמוע את זה מבי המס".

יש איזוו שלאנר בדרך?

ברוך. נראה מה יסרה אתם".

לא כוזמינים איתך, או שאת לא רוצה לכח!

-קשה בדיוק להביד. וה עניין של גלים בי

אני לא יודעת, לא כליכך עסוקה כה קשו.

מקהלות גדולות – שירת רבים, שירה יחיד.

רבעלם הבא, זו החידה הבאה שתיפתר, והפתרון מלהי

חקצנה דתית וקישוב בין חילוניים לתידיים צים

בותחילה הפינתות

לקראת רנטאגם גדול בתועם חות".

על־יורי משיחות התיתו אני תושבת שאנחנו קינון. חינוך יהודי הרכה יותר עמוק מאשר ביון סוציאליסטי. הורי וחבריזם נשאו את ביתהכומה ל הגב, את הבית היתודי בתוך תומיל ועוזרים מוג תרו האוכל אם לא תחליף לביודהכנמת התתפודה לצוים מעקצבים העובדים באיזור. בערברשבת עם תולצות לבנות, אני ליך הפשתום הקהילה שרה. מה שמרתק אותי ומושך אותי בי

וא של מרגר או נקניקיה בתוך לחמניה – 1.80 קל שנת ציפס -- 1.30 שקל.

צ מה תופסיםו על השולחן המאודך אתה מוצא מות חריםר סלטים שונים. בעת ביקורנו היו שם, בין חוו, מיני חצילים, סלט כדוביות, קולסלאו, סלט חריף א מלפל וענבניות, תומוס וסחינה (איך אפשר בליו), פעה קיפוא, גוד מדוקני, פרוסות דג מטוגן, סלט פרס ועוד. פרוטות חמות של לחבו לבן מוגשות לשלה כסלמלת סיימת את המנות הראשונות ואינך מוף לקום וליפול עוד, יביאו אל שולחעך מגש שית כשלנו מצאנו נתחי "סטייק", נקניקיות, כרעי לה נברם מבוצלים, קבאב, כנסי עוף על גריל. יותר

כאמר, אין לצפות בסנג זה של מסערות לשאנות

צ'וק"צ'ק – מהר ובזול

ם נעבור מרגים לבשר, ההצעה החמה של העיר היום היא ה"צ'יקיצ'קיצ'יקן". מפוצץ נצהרים, רגוע יותר לעת ערב. צ'יקיצ'קיצ'ישו" (שאול המלך 4 ת"א, רלעוון מיניסטור ווא מה שנקרא "פאסטיפור" -ים נמדות בדולות יחסית, תפריט סטנדרטי קבוע, תה עוצה, מחידים נמוכים. בצהריים – שרות עצמי. קציעה תרעעמיות ללקיתה או משלוחים הביתה לדי הומנח סלפונית. הכל נוסח מסערות רשת

ופסערה כשרה, וזו הסיבה שאתה רואה בין שעים והנוסלים בעלי כיפה מרובה. איזור העסקים שלדים שסביב מספק למסעדה שפע של מבקשי צוב מהירה ולא יקרה. אתה לא קופץ שם מעורך ת בתפעלות שלינארית, אבל יחסית למסעדות מוש- הימה בהחלט הוגנת, אם לא למעלה מזה. ב צן לתתעלם מן העוברה שהמחירים מותאמים

נעבור שתי התיכות עוף מטוגן נובים שם 5 וקל. נענוד שניצל או כבד עוף, 5.50 שקל. מי שונה לפוק עצמו כנתה בקר הקרוי שם סטייק ישלם

נעדב משתנית השיכות. על שולחבות הפורמייקה פרלה מות. במרכז המסערה מציבים שולחן מאורך תיקים אתו לדלפק סלטים. את מנות תבשר מביאים שמוך תמורה 10 שקלים, מחיר קבוע, אתה זולל ש כלתך. לא רק מן הסלטים אלא גם ממבחר עמך עוד עמך ויכולתך עוד עמך מלביות יביאו לך, ללא נידנוד עפער, סיבוב חק וכך עד שתניד רי. עיסקה לוהטח, אין מה לרבר. ם זם תיקה בחשבון שתייה וטים, עדיין אתה יוצא משר נוול – 11-13 שקל בעכור ארוחה של משבני יכולתך.

מנקים הניעה מנת ציפס גדיבה.

אבל בשביל מסעדת

האכלודסטנרדטית־מהירה – חרמה בהחלט מתקבלת על תודעת, וכמחיר שאתה נדרש לשלם בעבורה -העיסקה הוגנת וכדאית.

דגים ברשת –

י שמכיר את המסערות למאכליים של רשת "נורדזי" מאירופה, ייזכר כהן ודאי שעה שייכנס ל'דגים ברשת" – מסערת רנים בשרות עצמי, ת"א, רחוב דיונגוף 196. זו הישראלית פתות מפוארת מן האירופיות, הרלמק קטן יותר, אכל השאר דומה למדי. את המאכלים ומחיריהם אתה מוצא מעל הדלפק, בשלטי תצלום בבעוניים: ווצוגוו וומוון ומוויו וי מקבל מספר ובשחמנה מוכנה – ניגש ולוקה.

האירופית הנזכרת. היא גם קשורה בה ברוך כלשהי. הראשית פתוח משמונה בכוקר ער אחת עשרה בערב. ממנה היא מקבלת את רגי ההכונים, הסול, ההליבוט ועוד. אם תזמין שם פורל או מושט, הרגים שתקבל

יהיו מקומיים. שולחננו פתח את ארוחת הצחריים המחירה בקערת הרינג ומרק יוגורט קר, לשתייה הומנו וקיבלנו מיץ לימון טבעי וצונן. מנה הקרינגן עם רוטב רמולד

והרבה בצל, נדיכה כיותר ככמותה – והרג עצמו מאיכות טובה. עוטרים את הרג תפורים שבושלו שבקליפתם. למי שאינו מתכוון לסעוד ארוחה גרולה ומלאה, תהווה צלות כזו, עם לחמניה ושתייה כלשהי, ארוחה בפני עצמה, מרק היוגורט היה חמצמץ כמצופה, יפה לחום היום, וטעים.

שעות העדב :

בייצייק־ציק־צייקןיי

מוקדשות לאווחו

השאר (צילום: שמואל

תמום כפי־יכולתך

עם.כרעי עוף וכל

את דג הסול שהומנו קיכלנו עם סלט טרי. המנה הכילה שתי פרוסות דג שטוגנו עד השחמה. גם זו היתה מנה נריבה במימריה ומתקכלת על הרעת בטעמיה. מולנו אכלו את רג הזהכון ופסקו כי הוא בסדר גמור". בחוץ ראינו שלט המכריו על "מיבצע": שתי מנות דג זהכון (כשר פילה של רג ממשפחת המוד). עשוי בשמו עמוס עם תוספת כלשהי - 8 שקלים – בתנאי שכאים כזוג. בודד ישלם כעד אותה מנה 4,80 ש"ח.

מחירי הרגים במסעדה הזו נעים בין 4.50 ל־13 ש"ח, הכל לפי הסוג. פלאטה של סלטים טריים – 4.15 ביצה, טלט, לחמניה וחמאה, קפה או תה, במחיר אחיך "דגים ברשת" מבקשת לחירמות לרשת "של 3.50 ש"ח. על הקיר – תעודת הכשר של הרבנות

43 អាជុខជាប

בגדיינברים. היצרנים הבאמת־גדולים, רכים ונינוחים שנראים כאילו נועדו והריצו עליהם בשטף בלתייפוסק דוגמנים ודוגמניות שהציגו את כל מה שילבשו הגברים בקיץ הכא. כאן היו אנשים מעשיים שרוצים למכור בגרים. אוהבי־אופנה שלבשו בגרים ובכל זאת, התתרשמות הכללית היתה אוונגארריים, מרמזים שהמהפכה אמנם שהכיוון, השנה, יותר צבעוני ורך מכל מה שראינו באופנת הגכרים ב-200 מכנסייכותנה משובצים ומפוספסים.

בשורה חשוכה: החליפה המחוייטת והנוקשה נמצאת, לפי פארים, בשלבי־פירוק אחרונים. הוציאו ממנה רתבים יותר מכעכר עם כיווצים במותנים, ובמקטורנים גדולים ומשוכצים המזכירים את כגרי הגנגסטרים מהמחזות־המוסיקליים, כמו ברנשים והתיכות", למשל.

גועדו לשעות נופש וחופש. לא מפני וביליון אחר בלבד, לפי מיסריי, זה שמישהו מצפה שתנכרים יפטיקו לעכוד, הברל קטן מאוד... ,חכו ותראו מה אלא משום שזו הנישה העכשווית שנעשה בשנה חבאה", הוא הוסיף. לאושנה הגברית: הרבה צבעים, בגרים חמהפכה רק התחילה.

לעומת זאת, הקימו מסלולי־תצוגות לשיט ביאכטה – אבל למעשה נועדו להילכש במשרר, כין שמונה לחמש. הגברים שטיילו כמסדרונות הבגרים הרבה יותר מתונים מאלה "אמריאוס", זנכ־סוס מוטל על העודף או שראינו אצל המעצבים שהוזכרו למעלה. רעמה הלתלים פרועה עד לכתפיים – יש לזכור שבמופרשלדבר הצרפתים הם דוגמנים, מעצבים, קניינים וסתם

ה"ם.א.מ." עם הסרוקות סטייל יוה יקח קצת זמן, אכל זה יגיע" – -אמר לי פייר אייזנר שהציג אוסף מדהים של מקטורני סטן ותחרה עם

-קורם־לכן היינו כעסקים אחרים, אבל כשראינו מה קורה עכשיו ככגדי הגברים, החלטנו שזה התחום שאפשר יהיה לעשות בו הכי הרכה כסף". אייונר אולי צורק. פייר מיפריי נשיא התאחרות יצרני בגדי הגכרים בצרפת, אמר שכשנת 85' נמכרו שם בגדי נשים כסכום של 18 ביליון פרנקים רוב הבגדים ב"ם.א.מ." נראו כאילו צרפתיים, וכגדירגברים – ב־17 ביליון.

> גם הבגדים הכי שמויים בתצוגות פארים האחרונות חיו בלאגן אמיתי של צורות וצבעים (בצילום מימין); מן החליפות לקיץ *67 תסירו את כל החלקים המחוייטים ועשו אותן רכות, מפוספסות ומשובצות (שמאל למטוז).

משם זה שגברים רבים ייזכרו כו שקומים. לסיפור הזה צירף הגורות. משוקה מפוייבת כשיימצאו בחבויות סנדלים ואפילו צמידים קלועים פערם את יצירותיו האחרות – מתבלים. משוט מאוד, אכל עם הרכה

לקלוד מונטנה יש זוג שותפים למתואים כאופנה עד לפני שנה יהודיים, זיק ואודם מיזאנמי, יצרני אופנת נשים שמחלקים את זמנם ועיסקיתם בין פארים ליפו. בשנתיים האחרונות פתחו מונטנה ופיואנטי תפום - הצפרפו השנה לחגיגה בפארים שני בוטיקים משותפים בהם נמכרים גם כנדי נברים. אודם פיזנטי פי ששינה לפני כמה שנים את מראה אמרה לנו שהשנה אכן חלו כמה שינויים שי תשים, הציג את אופנת הגברים מהמכניים – הן באופנת בגרי הגברים ל בשומים בורי, את מכתי פארים והן בגישת הגברים אל האופנה. בגדי פוקים כיותר שבמרתפיו נעצרה הגברים החרשים, אמרה, נמכרים בקצב

אבל לא כל כגדי הגברים החדשים

מה אבל אחדי שהיפנים טיפלו 42.000 קביינים שהניעו מ־90 ארצות. לולות וכון באופנת הנשים אמשר האירוע נערך באולמות התבוגה לבין פתלתו לשנת הבשים אפשר האירוע בעון בה וורסי שהולקו היים פתלתו לשנת גם את אופנת הענקיים ב"פורט דה וורסי" שהולקו ל'רחובות", וביניהם אתרי־התצוגה של לו מופנה הימר על "בנרים של היצרנים השונים. מהם הסתפקו ככמה תיקי, מכנסים החבים בסיגנון מטרים רבועים בהם תלו הכגרים על לפון סאריגים מפוספסים, ןכמקום רקע תמונות קיר גדולות וצבעוניות, עם נליד השותי - מקטורנים מעילים תוספת "קישוטית" של כמה דוגמניות פיתי שיי כחנה ופשחן רקיקים, חצי יפהפיות שתמיר "הולכות סוב" עם

45 មានខេត្តាប

חינם

משהר

קראחי שמתקינים מיזוג־אוויר בטנקים של צה"ל. יפה. נו, ומְחִי כסמומטים בולדות:

יך לדבר יפה ומחונך אחרי שנה בבית־הכנסת

מנה כבית הכנסת השאיר כל איש הגון המום. כי פתאום נשמעו מ עבר דיבורים לא יפים ולא מחונכים. אפשר אולי להבין את משמיות על רקע הרצה. כשהרגש משתלט על השכל פורצים החוצה

שלם עלינו להוהר פן תהפוכנה התבטאויות כאלה לנורמה. עלינו ולתכיד לכולם את צורת ההתבטאות המחונכת והנאה. הרי מספר משריך וראוי לשגן כדוגמה להתבטאות נאה ומחונכת כמקרה

יוקד חכתה שעלינו לחזק את ההבנה עם המתונים שביניהביי ותוח זויה מיועד לארוביים ערביות".

אָל הור, אני לא עורנא ארוביי.

מתקשר את מצער האיוולתז" (אף אחר לא יבין איך זה מתקשר תוכחי, אכל מוב לחוביר את הפטר חזה בכל שיחה, אחרת

> אין אכלת יושבית. עד מתיף למהף מהייהיה המוף?" ביל זאת, אפור לנו לרדות לרכוה שלתפיי.

ים עלי לתוהיר את הקורא שבשל השמעת המשפט האחרון, רהיינו: לנו לודת לרמה שלהם", עלולים לקבל מאסר בפועל לפי חוק תי זו התבטאות גזענית ברורה שרומות שהרמה שלנו עולה יה שלהם, וכי רצח מתפללים כבית הכנסת – שוו הרמה שלהם – נישה נחות לעומת מעשינו, שהם אייהריגת מתפללים במיסגד עומילתם.

לתוור בי מדברי, והגני מתנצל.

עכשיון במבצע סאוטה! אתם עולים ברנות הבישור

מדוע שיהיה לך תנור צוכתי רגיל כאט ביכולתך לרשיג סאוטר:

עכשין ביכולתך להנות מהשיק רצופהי

המפורסם, וממעדני המטבח הצרפתי בהו

תנורים עימדים, תנורים בנויים או דווני

וברמת הבולויים

שהוא מקטובים בעולם

וחו בעימ שלו 9611008, 96112666 . שרות כביסון בעים

אלק אכקש מן הקוראים למחוק את המשפט הזה מן הלכסיקון בעל האשון לקראת דיבורים יפים ומחוגכים מכל סוג שהוא

מעשי גדולי המפרשים

דוד בוער כחלון עד מאוחר. יושבים שם שותרנים עצמם על פירוש כל משמט, כל מ את כך היה תמיד, כך גם היום. זונו

וח אתרו הריני אומר – יש כאן חידוש האן משום ספק קל שבקלים. ענה חברה המי אין, אבל שמץ של חידוש הרי אף המין, אלא שאנתנו מצווים להיוחד בדבר

השלישי לא חירוש כאן ולא שמץ

באילו יצא והכריז – מכיר אני במדינת ישראל. ונמצא משיח השלום קרוכ לכוא, ובא לציון חוזה. ואני מצווים למהד ולברך את האומר מכיר אני, התנוג אולי. תבה נכנס פנימה. (מצלמה שמא לא תתקרר דעתו, ולא רק לברך, אלא להדיעו מיר ותיכף מה תשורות ודורונים ניתן להדיעו מיר ותיכף מה תשורות ודורונים ניתן לו בשכר רבריו, שאם לא, נמצאנו מפסירים. הוא שקורין בשוק – מחמיצים.

אמר חברה לא בחופזה, בואו גשקול. חרי לפנינו ה"הראלד טריביון", ששם הכותרת היא קטנה ולא ברעש, ובתחתית העמוד הראשון.

אמר השלישה הריני פורש לפניך את "איל של הסלשתינים: מסאג'רו", ושם לא מוזכר הרכר אפילו במלה אחת רוצה לומר, שום רבר חדש אין כאן אלא י בהלמה שתיים ארבע שתיים בכל. תרניל כלבר. קפץ ואמר ולאשון: שופכי דמים לינים שנאמר מציע שיתות על כסיס אתם כשלכם כאה לנו כל הרעה. השלום מונה אתם בשלכם כאה לנו כל הרעה. השלום מונה מעלכם באה לנו כל הרעה. השלום מונה בשתה הבסחון המתיחסת לשאלת בשתה ביתכם ואי אתם רואימו הרי לכם "לה שתיים מוסיריין דה פאר", וראו אין כותרת עלקיתו המונה הזיכון כולל החלטה שתיים מוסיריין דה פאר", וראו אין כותרת כתוב הסצבה של עראפאת, ומתחת לכותות כתוב המצבח של או הפתוח הרי בשאמר בכולל באותיות גדולות: בפעם הראשונה הוא מכריו על מראשון: הרי כשאמר בכולל באותיות גדולות: בפעם היה ברון על הכרה במדינת מיום ארבע וגו" כאילו אמר באני קבלת התחלטה 242; וזה כרון על הכרה במדינת מיותלטה שתיים ארבע שתיים" והרי זה ישראל תנת, תכיפו תראו, חכרה, בכקשה

זיחלוקו. זה אומר - הרי שלום כפתה, זה אומר עדיין לא, וזה אומר בכלל לא. עד שבא הראשון שבהם, שהוא גרול מכולם בפילפול ובדרש ונפשט ואמר: אם תקראו את נאום עראפאת, ותספרו מהאות הראשונה עשר פעמים גימל, ובגימל שמינית תספרו שלוש מלים ותזכרו את האות הראשונה ואחר כך שלוש מלים יותוכרו את האות הראשונה, ותעשו כך שבע בפול שבע פעמים תמצאו את הפסוק: מוכן להכיר במדינת ישראל מיד תמורת נסיגה מהגדה המערכית וחכרה כוכות החגדרה העצמית

ויסתתמו טעגות האחרים, ולא העזו עוד:

מועדון מטיקי מעריב

חופשות ראש השנה

א צפת

שלושה לילות, חצי פנסיון במלונות "נוף הגליל". -פיסגת" ו"דוד", כולל סיורים מודרכים באוטובוסים. קונצרט בחמדת־ימים. ם תאריך החופשה: 5.10 ב-2. המחיר: 117 ש"ח למבוגר בחדר זוגי, כולל מע"מ.

ירושלים *

שני לילות, חצי פנטיון במלון "לדום" (5 כוכבים) כולל סיור רגלי בירושלים וערב מעריב". ם תאריך החופשה: 5.10-3. המחיר: 193 ש"ח למבוגר בחדר זוגי, כולל מע"מ. נפתחה רשימת

חופשות סוכות

בחזרה לנופי שיני

7 ימים בסוכות, בהדרכת זאב משל ומנחם מרכוס. מסלול מיוחד כולל מערב סיני, סרביט אל חאדם, פירן, ג'בל מוסה, מזרח סיני, חופי מפרץ אילת וראס מוחמד. ם תאריך יציאה: 19.10.86. □ מחיר: 330 ש"ח בשלושה תשלומים שקליים שווים. ם ביצוע: ואות־הכבר.

★ הגליל ורמת־הגולן

שני לילות ושלושה ימים, חצי פנסיון במלונות 3 כוכבים בצפת, אוטובוט והדרכה צמודים, כניסות לאתרים, סיורים, הרקדה, ערב "מעריב" ועוד. ם תאריך היציאה: 19.10–17. המחיר: 135 ש"ח ליחיד בחדר זוגי. ילד בחדר ההורים 105 ש"ח, מבוגר שלישי בחדר 115 ש"ח, כולל מע"מ.

לתניה:

לשומרי מסורת

8 לילות במלון "הנסיכה" (3 כוכבים), פנסיון מלא, ערבי־הווי והרצאות, חצי יום סיור באתרים בסביבה. ם תאריך יציאה: 25.10–17. המחיר: 12 ש"ח למבוגר בחדר זוגי, לילד עד גיל 12 בחדר ההורים 26.25 ש"ח. אפשרות ל-4 לילות .1.10 ביצועו "גשר". ביצועו "גשר".

מצוקי דרגות *

חופשה וטיולים בכפר הנופש המדברי. ם סיורים כרכב מדברי מיוחד בואדי קלט, מוזר סנט ג'ורג', נחל דוד, נחל ערוגות. ם תאריכי יציאה 120 מחיר 22−25. ום מחיר 19−22. מחיר 120 ב ש"ח למבוגר בחדר זוגי (לשני לילות): 175 ש"ח

שני סמינדים מיוחדים:

תפלגנות וכיתתיות בתולדות ישראל"

משתתמים: ד"ר ישעיחו גפני, ד"ר יוסף חלר ד"ר חננאל מאק, גב' רונה ספראי, פרום' שמואל טמינר יום, 21.10 עד 22.10, בבית התפוצוח בתל אביב, מהשעה 9.30 עד 17.30.

ייעל אמונה א וכפירה״

טיולי

משתתפים: פרום' משה אידל, ד"ר נחום אריאלי. פרופ' מיכאל הרסגור, פרופ' ישעיהו לייבוכיץ, גב' חנה ספראי, פרופ' שמואל ספראי, גב' רינה רוזוברג מרופ' שלום רוזנברג, פרופ' אליעזר שבייד. חסמינר יתקיים בכפר המכביה בימים 23.10 עד

ביצוע הסמינרים: -שרשים" מרכז ללימודים יחודיים בשיתוף משרד החינוך והתרבות, המחלקה לחינוך מבוגרים.

א גוש עציון והסביבה: 19.10, 20.10, 21.10, 22.10, 23.10 (חול המועד סופות). ★

. שומרון הבקעה וחמת־גדר: 18.10,5.10, 22.10, 22.10, 22.10 ★

לישריה עתלית ושוויצריה הקטנה: 10,510,1810,011, 10,12,10,22,10, ₹

א מצוקי דרגות: יום טיול מדברי. תאריך הטיילי. 4.10 נראש השוח)

.18.10 ,17.10

חגיגה אמיתית בסוכות

עם יוסי ידין

חופשות ולויולים לקוראי בללבודים.

ו ימים ★

תיאטרון

בלונדון

* LES MISERABLES

* CHORUS OF

* PRAVDA

מחיר: 1060 \$ לאדם בחדר זוגי

• הטיול מקלאסי (כולל גיברלטר, שמורת מבוטאקו

• שיול מקיף של 19 יום. כולל ברצלונה. היציאת: 12.10

• טיול מקיף של 16 יום בתונניות ואוסטרית. היציאהו

ם ספרד ופורטוגל: 19 יום (כולל ברצלווה).

. 14.10 ;7.10 ימים בחוננריון ווינרו. היציאה: 7.10; 14.10.

מסלול חבולל גם את איי הים האנאי (כולל מיקונוס

• 8 ימים בראש משנה ובסוכות. תאריכי יציאת: 2.10,

ו.. הערים חלבמת"). היציאה: 10.10; 16.10; 20.10;

סלול ב' (כולל ברצלונה). מסלול ב' (כולל ברצלונה).

* STARLIGHT EXPRESS

DISAPPROVAL

* I AM NOT RAPAPORT

;17.10.86 : תאריך יציאה:

מזרה: 26.10.86

סברד ופורטוגל: 15 יום

.20.10 ;16.10

יוון נ 15 יום

: הונגריה ואוסטריה

ושנטודיני) • חיציאה: 10.10.

הטיול חקלאטי בנומים, ארורים ותרבות • תיציאת: 20.9; 14.10.

יוגוסלביה והונגריה: 18 יום

יוגוסלביה: 16 יום

5 הצגות הטובות ל סיור באוקספורד ★ של העונה: ובסטראדפורד

STRAND PALACE מלון ענורכז ה־WEST END

סיור מאחורי הקלעים 🖈

NATIONAL THEATER 1

טיולי סתיו וחגים עם "נאות הככר

★ מסלולים ייחודיים ★ צוות מדריכים מעולים

נאות תבכר

ספארי בקניה: 9 או 16 יום

• טיול קחפינו 16 יום. 9.10.

• שמארי לודגיים בשמורות חמרחינות

תורכיה: 8, 15, 18 או 19 יום

35 יום

טאיוואן 🖈 ימאן

6.11.86 – חורה 10.12

4.12.86 (תנוכח) – חזרה 7.1.87

.14.87 חזרח – (מררים) 26.2.87

ביצוע והדרכה: נאות הכם

בשובותו

נלישת אים

D'ID.

זמחור 2.790 בלאדע ביו

תאריך יציאה 🛈

של סמו.

לשומרי מסו

ביצוע: בטיולי

המבחר הנדול ביח

טיולים לאיה"ב,

הרחוק ואירונה:

סקאנדינבית. סמ

"אקצון הקשרים הדיפלומטיים איתנו." שנ שבה היא שהשגריר המצרי הוחזור לקהיר."

פורציב ושלנו בקחיר, תיסגרנה. הן נשארו מל מנירת השגרידות חישראלית לא דיברתי."

נשות ולוופך, כבר בחורף הקרובי. אה פירוש שלך. אני לא אחראי לציטוט כפי במזרח הרחוש משמש בעיתון. אני חוזר ואומר שהתחזית שלי

(10 מעמוד 10) 27 ימים כוללי מצין כהריגעש", נכתב ב,הארין" באוקטובר

בין מה שקראת לבין מה ששאלת המרחק הוא תאריך היציאה אם זה יש הכרל בין ארם המעיר על עצמו שיש לו סף הוויותי בירוש, כנאמר החויותי בפירוש, כנאמר אוכל כשו ומלפי תימה כי קשה מאוד להרגיוו." וכו הלאה.

ם כנכיא פוליסי, אין דויד מגן מצטיין 📷 במיוחד. למשל, באוקטובר אשתקד הוא התנבא, במאמר ב-יריעות אחרונות", כי ניום־הכיפורים תשמ"ו יעמדו יושב־ראש המערך וחבריו .בבית־הכנסת, חבושי כיפות (שתורות וגם סרוגות), עטופי טליתות חשו נכוונה מלאה: 'נדרנא לא נדרי ושבוענא לא טיול יחיד ופיות שתל", ואת מחמת הסכם הרוטציה שהמערכניקים בתופשת סוגל השים האלה, לא יכברו. בעור כשבועיים יתול יוכל מדים תשמ"ו, וקשה מאוד לראות מד יוכל 17 יום ניסו שונא היוטציה.

, שני אורי שרוב חברי בליכוד, בניגור לדעתי, לשוחוי אם מש לקבל כל תכתיב ולהבליג על כל השפלה מצר מון, תוך קידוש מושג הרוטציה, אין עתה כוח טיול ייחודי לשמים זמל מנוע את קיומה. הרוטציה תתקיים בזכות, או משת הבלגה היתרה שהליכור סיגל לעצמו, ולא וסת היצון והכנות של המערך."

ומיו עוד נכואות של מגן, שלא התגשמו. חדים לפני החורת סיני למצרים, הוא הביע חשש מתכצע הנסינה נמצא עצמנו במלחמה בטורח ל מים מועטות. מעולם לא האמנתי בעם הערבי אלי הפדנות נדולה כלפיהם." אם אין מכיאים משנו את המלחמה בלבנון שיזם פטרונו הפוליטי א שנה מחצי שנה מזה, מזה, פחות מחצי שנה אמר אמר הנביא מקרית־גת כי במעולם לא מי שמצרים יפתחו כמלחמה תוך זמן קצר מפינוי ת, צל הרגשתי ואמרתי, שתוך תקופה קצרה הם

מן: אני חוד ומרגיש שההערכה שלי היתה ול אתה אמרת שהשונרירויות, של המצרים

תורבירה ז פ, פו, פו היציאה 1.0. אי מניות השגרירות הישראלית לא ריברתי." • חטיול הקלאטי - 13 יום. היציאה 1.0. ויברת. בראיון לשבועון המנוח "אנשים", היום, מסלול הגים מקובי 1.0. מיום סביב איטטובל 1.0. מיום שביב איטטובל 1.0. מיום מיום שביב איטטובל 1.0. מיום שביב 1.0. מיום ש שני צופה את סגירת השגרירות המצרית

ש ופעלות הריפלומטיות המצריות שייעשו לאחד

יש לי הצעות מגופים שונים,

לשאת במישרות ייצוגיות, כמו שעושים לפחות מחצית מחברי הכנסת. בשלב זה אני מתכוון לרכוש מכונית ולנהוג בעצמי."

הנסיגה מסיני, אכן נעשו בהתאם לתחוית אותה פירסמתי. בעולם המושגים שלי, החזרת השגריר המצרי לארצו, פירושה סגירת השגרירות. גם אם המיכנה ממשיך להיות פתוח ונותנים למוחמר בסיוני

לערוך כל כל מיני קוקטיילים ביום ההפיכה המצרית." מברואר שמתיפדשלוש הודעת ששרון לא יתפטר ממשרד-הביטחון. הוא

"ההכרוה שלי, על רקע פירסום דו"ח ועדת־בַּהַן, כי שרון לא יתפטר ביוזמתו מתפקיד שריהביטחון, היתה הכרוה טקטית, שבאה לשכנע את הממשלה שלא לאמץ את המלצת וערת־כַּהָן. אני שמח שחצער הטקטי נשא פירות, נפל על אוזניים קשובות, והשר שרון המשיד לכהן בממשלה למרות המלצות וערתיבהן. ללמדך, שאיש פוליטי מותר לו לפעמים לתת הצהרות

אחרי הכחירות בשמונים וארבע אמרת שאין להעלות על הרעת ממשלה בראשות שרם.

גם היום אני מחזיק ברעה כי אם הליכור היה. ממצה בתכונה את כל האפשרויות, ויצחק שמיר היה ניהן בסכלנות, אפשר היה להקים את הממשלה בראשות הליכור, או לפחות ממשלת אחרות לאומית

מנחם בניון לפני חמש שנים – "תחיה מות בעיירו גדולה אם חלילה יפודש בגין העם בישראל יינוק." חשבוע – אות השבוע – אות האל מעשיו בראש אותנווציה משי בראש ממשלה, מאמריו ונאומיו חם

אריאל שרון: "רווא אישיות מיוחדת ירו אישיוה מיוחדת אישיוה מיוחדת אישיוה מיוחדת אישיות אישיות אריון שלנו צריך לחיות ואנשים שדרכם חומפת את דרכו לחנוע אל הכנסת."

אל הבוקה. אלוך הרצוה שקבע כי יש לסלק אוז אוממשלה בנלל אחריותו העקיפה מצוח ושתילה היפה. בחוב על ניינ שנות בכרילה נאה." ל ממרתו בראש מחנה שרון בתקופת

הודו * נפאל * האירות * פיליפינים * הונרשו

חדו"וו: "בדיעבד אני לא מצעעה המניות שלי אצל מנחם בחן - עלוו" על אושי חליכוד בוועדה החוץ וחביטחון של חכוסת: מיש לדאון שאת חליכוד ייצגו בוועדה רק חברים המכעאים את העמדה תובונה של הליכוד

על תוצאות הבחירות לבנסת לפני

ברוטציה, כשהליכוד מכהן ראשון בתפקיד הרם והחשוב של ראש־ממשלה." דרך אגב: מה דעתך על שמעון פרם בראשיממשלה?

אני יכול לגלות לך כי שיניתי במידה מסויימת את דעתי על־אורות שמעון פרס. התריצות שלו הפתיעה אותי. גם מערכת יחסי־הציבור שהתפתחה סכיבו, והופעותיו היומיומיות־כמעט ככל אמצעי התיקשורת, הם עניין המעורר אצלי הערכה והערצה."

"כדי להגיע לכיסוי תיקשורתי כרמה אינטנסיבית כזאת, צריך להיות מומחה ביחסי־ציבור. ואת המומחיות הזאת אני בהחלט מעלה על נס."

אז פרם דוא בסךיהבל מומחה ביחטי-ציבור. אני רואה את זה כחיוב. ראש־ממשלה שהוא מומחה ביחסי־ציבור, בסופו של דבר מגריל את האשראי הבינלאומי שלנו."

על ראש־הממשלה הזה הסתמך דויד מגן לפני כשנה כאשר התגונן מפני מיתקפת חבריו הליכודניקים על שהצכיע אז אי־אמון בממשלה. עור פעמיים נהג כך בקדנציה הנוכחית. ככל פעם עשה זאת כיוון שלדעתו עמרו החלטות סיעתו בסתירה להחלטות הוועידה של תנועת התרות, ובניגוד למצעה. מגן מאמין שבכך הוא מגלה עצמאות זקופת-גו, המעירה על מצפון פרלמנטרי מפותח, שאינו נשען על הסכמים מיפלגתיים. עמיתיו לסיעה סכורים שהוא נוהג באופן כלתי־חברי לחלוטין, הואיל וגם הם היו רוצים לעיתים קרובות להצביע אחרת, אילמלא היו

אנוסים מכוח הסכמים והחלטות. נניח שמגן צורק, אימרים בכנסת, והוא באמת אינו יכול, מצפונית, להרים את ירו למען הממשלה שמיפלגתו שותפה בה. או שיתפטר. אלא שכמקום להתפטר, הוא יושב בפנים ומצביע עם החוץ. הולך עם

ל-פי השקפותיו, המיקום שלו בקצה הימני הרחוק של "התחיה". מגן איננו שם אלא בחרות, כי בהפיצול במחנה הלאומי משרת בסופו של רבר את המערך ולא את _ הליכור", אבל קרא לאיחור עם התחיה". אני חושב ש'התחיה' היא מיפלגה. סימפטית מבחיגת הדעות והעמדות שהיא מייצגת בכל הקשור לשלמותה של ארץ־ישראל", אמר, אולם 'התחיה' היא גם הכתובת הישירה לאשמה שכותו של הליכוד ירד בבחירות האתרונות לכנסת עד כדי שיבתו

של המערך לשילטון אחרי שבע שנות אופוויציה." והמערך? .תנועה פוליטית טוציאליסטית הווכה לתמיכה ניכרת בציבור הישראלי, ובמיסגרת הזו היא מיפלגה שצריך מרי פעם להתחשב גם בדעותיה. תבל רק שלאחרונה אני עד ולמד שחברי הכנסת בעלי העמרות השמאליות יותר הולכים ומשתלטים יותר ויותר על סיעת המערך ההולכת ומתרחקת ממסארי

בשכיל דויו מגן הישן ההוא, הרכרים הללו על המערך הם שבחים נלחבים ממש. דויר מגן החרש, המתון והרגוע, מתאמן כנראה לקראת כיכוש העמרות הראויות לו בליגה הלאומית שאליה החלים עכשיו להעפיל. זהוא הרי כבר חבר־כנסת; או מה הלאחו

מיניסטר, אלא מה. בשאיפה הואת הורה בכמה הורמנויות פומכיות. ובאחת הפעמים אסילו פירט כאילו מיניסטריונים היה רוצה להתחיל (מכחינת הכישורים יש לי התמצאות רבה במשרדי הפנים, המשטרה, עליה וקליטה, עבורה ורווחה") וגם רמו באיוה היה מעוניין לגמור (כיכחון). "בכנסת לא מחליטים, זו רק שתרלנות", הסכיר בההמנות אחרת, אכל התוודה או שאינו בשל עדיין

לכהונת שר. השבוע שאלתי את מגן האם עכשיו הוא כבר בשל. מגו, בתשובה ארוכה תפתלת, התחמק מלחשיב. בלית בדירה חורתי להצהרה ההיא במקומון התל"אכיכי .העיר". .אני עוד לא כשל", הוא אמר ווורגיע את הציבור קצריהרוח כי יכשיל הרק בעור שלוש שנים", זה נאכור כפברואר שמונים ושלוש: לפני

שלוש שנים חוצי, כן, חברים כבר חצי שנה חמימה שרויר מגן בשל לכוון בממשלה

חיים ואוהבים

ההבדל הקטן

אם את מדברת עם בעלך לאחר קיום במידה שאני ליד טלפון – אז,

חיפשתי ומצאתי בריחה שתמחיש את המצב הבין־מיני לפיו מה (שמקובל) שמותר לו – לא מקובל שמותר לה: הבריתה המקורית היא, כמוכן, כלשון זכר, וכשהוא משיב: -במירה שאני ליד טלפון – אני מדבר עם אשתי", זה מתקבל על הרעת וזה גם מצחיק. אבל הראו לי את הגכר שיעלה חיוך על שפתיו לשמע בריחה זו בלשון נקבה. כנ"ל כיחס לכדיחת המיטה החבוטה הבאה: מה עושים הגכרים לאחר גמר מה שקוראים "קיום יחסים"! 10% מפנים את הגב ונרדמים, 90% קמים והולכים הביתה... אז גסו לספר זאת בלשון נקבה. פשוט לא הולך וגם לא מחקבל על הרעת, אפילו ניקח בחשבון את הגוזמה המותרת ככל בריחה.

מתירנות מינית מקוכלת בחוגים מסויימים בקרב שני המינים כמעט במירה שווה, אבל אל הפולקלור העממי ועולם הבריחה והחידור עדיין לא הגיעה שמעה. כמעט אין בדיחות על נשים־פרפריות אלא על נשים שנתפשו בשעת מעשה, כאותה בדיחה על בעל שתפש את רעייתו המכוערת יחד עם חברו במצב שאינו מותיר מקום לספק. וואת תגובתו: במילא, אני מוכרת, אכל – אתהנ"

מרי פעם,כרגע של עצבים כעבורה, אני מנסה לפלוט ביטוי מפולפל, הלקוח מן הסלגג הגברי, כדוגמת: "אוף, נשבר לי כבר ה..." – ועריין לא הצלחתי להעביר את המסר, באמצעות המשמט הנ"ל, שחר אל התכור כדי לראות את הוריתה, ואחרי הכיף מפני שתמיד זוקף בי בן־שיתי מכט די־מכולבל וחוט ההקשבה שלו ניתק למשך הרקה הקרובה.

ואשר למקבילות אחרות: אף אשה לא חזרה מהרפתקאה סוערת ושיתפה ככך, באורה מיידי, את והתחושה הנ-ה-ד-ר-ת כאשר הגעתם אל הפיסגה? חוג החברות שלה. על משקל זה אפשר לומר כי היטראלית גומרת לאט, אם בכלל, מפני שהיא ממילא בלעשות שריר", ולבוא נלך לימ־ז לא רצה לספר לחבריה. וכך ניתן לקבוע, כאופן כללי ובלתי־מחייב שאינו נשען על שום סקר, כי הישראלית פתוחת־הלב וחריפת־הלשון עשוייה, לכל היותר, לספר

שניתן לסמוך עליה, וגם לה - בערכון מוגבל ובלי פרטים, כבקשה. זה לא מתאים לך, גבירתי.

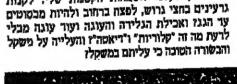
מחלקת הנוסטאלגיה

מסגרת החיפושים שלי אחר העבר אני תמהה לרעת להיכן, בעצם, נעלמו החולצה הכחולה עם השרוך והשפם האריר של יוסק'ה, והצריף הירוק, וה"פעולה" כשעה ארבע בריוק, ועתון הקיר, והגיבוש החברתי, וההורה? ולאן געלמה רליה עם המשקפיים ופצעי הבגרות שלא עוברים לה, זו שתמיד משתתפת ב"שיחות חברה" והיא בטח תגיע ל"הנהגת השבט" וכולם אומרים עליה שהיא בחורה

ואני שואלת את עצמי מה קורה היום עם הסיול לאגם החולה, לאריה השואג (גזה כמו חתול, נכון?") בתליחי ולמקורות הירדן, ולמים הקרים כמו קרח בתל־אל־קרי, לשיר גדונם פה ודוגם שם, רגב אחר רגב, כך נגאל האדמה מצפון עד נגכ", להעפלה עם הזה פתיחת תרמיל הגב עם ה"קונסרכים" ועריכת ארוחה קולקטיבית בתור הכנה לחיי קיבוץז איפה הטיפוס ללא־הנאה אל המצרה, לפני היות הרכבל,

לאן נעלם ה־"בוא בלהוריד" (יריים), "בוא

ולאן נעלמו השמחות הקטנות שלי: לקנות

unenio 50

תיבת דואר / להקל על הבדידות

מכירה אני על כשרי את הבדידות

הנוראה, ולא אחת חשבתי מדוע אף ארגון

נשים בארץ לא חשב על כך ואינו פועל

בנושא, והרי קיימים ארגונים גדולים של נשים

כמו ויצ"ו, נעמ"ת ועוד, העושים פעולות

רבות וחשובות בשטחים שונים. קשה לי

לחבין מדוע לא חשבו כי יש לתת את הדעת

גם על אלפי חנשים שאינן מסוגלות לפתור

בעצמן את בעיית הבדידות. מדוע לא יקימו

מועדונים כהם מוכלנה לפגוש וברים – גם הם

בודדים – בסביבה וצורה מכובדת ונאותה;

מדוע לא יחפשו דוכים אחרות לחקל על

ציתי להודות לך על כתבתך במדור "חיים יתכן שבלבך תצחקי לרעיונותי, אך את ואוחבים", בה כתבת על "קבוצת הנשים כה אנושית, וכעיתונאיה וסופרת יש לן המקופחת ביותר בחברה שלנו", תחת הקשרים. אולי תוכלי את לעשות משהן הכותרת "על הפיגום הגבות".

מסויים מאוד של הנשים הבודדות: באלמווה שהן במקרים רבים אלמנות של חיילי צה"ל ונפגעי פעולות איבה. זוהי פעילות שאין לה אח ורע בעולם. אני מנימה כי זוהי הסיבה שאין הארגונים הללו נותנים את חדעת במידה מספקת גם לפלחים האחרים של אוכלוסיית

ומה בעצם קרה עם פסל של הרצל מגבם צמע שחור, והפטל של בטהובן עם הפסנתר, והפסנתר בתשלומים של 5 לירות לחודש, ומכונת התפידה של "זינגר" בתשלומים תורשיים של חצי לירהז

ולאן נעלמה הערכיה שהיתה כאה הביתה כחיפה העולה החרש, שלא במסגרת "שיעור פרטי"ז

ומה בעצם קרה עם אסתר שטרנפלדו אתם

ינטראר

רבקוז בלום, וורוו שובה: ארגוני תנשים שלנו מטפלים בפלח ארגוני הנשים הבודדות: באלמות,

נעצם כל מה שהיא מחפשת בגבר. אפשר לשתק איתו. יש לו חוש הומור. הוא מצחיק אותה. הוא מדבר. וכל פעם שהוא מנרנד. שא נשקט נמוד לתקוע אותו לכלוב ולכסותו מתונה ולמרות שגם אז ימשיך להוציא מתחת לקח מני מלים לא־ברורות, לעולם לא יצליה לומר אשלה האחרונה... באיזה גבר היא יכולה לנהוג כך? למוכים של הצלמת תמיד קוראים חיימקה. רק מה שנינה את הרומן הדירסיטרי של הצלמת עם יחק הנכרים מצר אחד ועם התוכים מצר שני. עד שון גליה יורעת אם הצלמת בוחרת את ידידיה לש הוכים שהיא מגדלת באותה תקופה, או שאת מונק הא מתאימה לגברים. כך או כך, את שני תנים הא מחלימה בקצב מסחרר.

מיה מתופנטת מהסחרור הוה, ובעיקר מן הימנית שלו. המסכן מנסה לעוף, אבל כמובן שהוא מונים נכל פעם כשהיא יורדת לדירת הצלמת נוטה שמאלה, מסורבל, וכתכונתו התוכית הוא תופס . פקום הרניעית, מקרם אותה תוכי תורן חדש או שמסוכן לנסות לברוח עם כנף קצוצה. אינסטיקט או זורן חרש. ו.חם מרברים ממש בצורה רומה, הקיום שלו אומר לו שכרי להמשיך לחיות עליו

צלמת מגדלת תוכי. למה לאז בתוכי יש

מ"העיר" (התחתית) כיום הכביסה כדי לכנס ניו, והרוד שעמד על המרורה בחצרו והמורה בכית המפ שנשאר אחרי הלימודים ונתן שיעורי־עזר לחלמיו,

זוכרים, היא היתה התלמידה הכי טובה בכתה ופוט למורה כולם שנאו אותה והיא אף פעם לא נתנה להעתיק ממנה. לא, זה לא יכול לחיות. היא פשום התחתנה עם עולה חדש, מהנרס, ויש להם ביח על הכרמל כן שלוש קומות, כולו שלהםז

תחזית לשבוע שבין 26 בספטמבר ל־2 באוקטו

מאונים (23 בסמטמבר עד 22 באוקשום) למרות שאין לכם סבלמת ואתם רוצים שות למרות שאין לכם סבלמיי הבמלצת או השיי יותרחשו מוחר, מוטב לחאט במלצת או השיי עשיית ולים תעורר חגובות גלתייצות להיות שתשבוע תחבלשו לגזוה לויק

עקרב (23 כאוקטומר עד (23 במשונ) אם השמרו את כל החתרגוות השפרות יותר מדי ומן, צמויה התפרצות (1917) מתמקודיבו להצבוע על הסרוטה הטלו אי לחניח את מתשתית לעסטוק השני בשעות חעוב – רוש על מזאוני

(ער 21 ברצמבר) יש אושבוע ילחצו עליכם למחליט בעניין כס־ אורו בקלות לתוך ויכוח, אלא אם כן ל לחותו. הלוח החברתי שלכם עמוט עכ־ אניחוקא כבית אתם נתנים ביותר, בעיקר

(נו בדצמבר עד 19 בינואר) אות אתבים למלא את תפקיד הפסיביא־ שלם יש לוכור, כי מח שברור לכם בקשר ששום של הסובבים אוזכם, אינו ידוע להם. למריבות. אתם טובים בתכנון, וכעת

לא לואר עד 18 בפברואר) שנות שלכם, ולא התערבותו של מישוחו, חפי מצות משומה שוטלתם על עצמבם. חמשו מחות הצטרכו למלא מספר התחייבויות חוד כדי כך עשויות לחודמן עסקות

לון כשרואי עד 20 במארס) אי נדאי לערב עסקים ובילויים. בכלל מחות אינו ועדן בקיות, והצטרכו לחימי מקח: עבשיו אום משלי לתוכנית הקשורה לקריירה. צמויות

עד פו באפריל) לכם תחושות מעורבות לגבי קבלת וושים נוטום לורגר, אך אל תניחו לדבי דר לכלל ויכוח. חוש המצמון ידריר ווא אושיים. בעוייני בשמים – חמול

מוד (20 באפריל עד 20 במאי) אתם עצבניים למדי בימים אלח, ויכול לחיות שוח בגלל עייפות. נסו לחימנע מוויכוחים עם העלת ומתנובות מופרזות. ישום כאלה המוכנים לתמוך בכם כספית ונפשית, הדגישו את הרומוטיקה.

גם קולותיהם רומיםר.

הגברים – מתחלפים.

לא פעם תופסת גליה את הצלמת באמצע משחק

עליו עם התוכי או המחזר התורן. משחק מחבואים. היא

מתחבאה וקוראת בקול בחיימקה... חיימקה...". לתוכים

ולנברים שלה יש שמות שלרוב מסתיימים כאותה

סיומת – "לַה". אלא ששם התובי נשאר קבוע, ושמות

כדי שלא יברחו מהדירה - אף היא דומה. הצלמת

מלמרת את גליה מרק בהלכות אילוף תוכים, אבל

גליה אינה משתחררת מההרגשה שהיא מרכרת, בעצם,

לעמוד על ארן החלון וליפול למטה. לכן, בימים

ירחיקו לכת. כולם רוצים לברוח. צריך לדעת להחויק

אותם כעדינות, לתת להם תום שיהיה קצת יותר ארור

מהרצון שלהם ללכת, תמיר עוד סנטימטר – כרי שלא

רוצים לברוח, כולם. אחרי זמן קצר הם מקכלים בטחון

עצמי, ומבקשים לפרוש כנף ולעוף. מצר שני את

הרחף של התוכי לכרוח וכין הרצון שלך להמשיך

להחזיק בו, אבל לעשות זאת כך שירגיש עצמו

משוחרר, לא ככול. מי רוצה ציפור בכלוכז אנחנו הרי

לכן אני גוורת קצוות של כמה נוצות מהכנף.

אוהכות אותם חופשיים ומשוחררים, נכווז".

ירגישו שמישהו קשר אותם".

הדרך שבה נוהגת הצלמת כתוכים ובגברים שלה

תאומים (11 במאי עד 20 ביוני) יש לכם כעת נטיירו לבזבו כספים על שעויות ואתם עלולים לחשתכסר עם מישרוו קרוב בגלל רבישות מיותרות ועניינים כסמיים אחרים, שותי פים יקנו לכם תחושת יציבות בעודכם מתקשים לחווליט. קשרים יעזרו לקריירה.

סרטו (וג ביוני ער גג ביולי). יכול לתיות שאתם מתוסכלים בנלל בעייה בעבו דה, ונוטים למצבי־רוח משתנים. אולם לסובבים אתכם יש סף סובלנות נמור. ואלולים להחגלע סכסוכים. ישנן מספר מטלות שתצעוכן למלא חשבוע, ואז תוכלו לחירגע."

אריוה (23 ביולי עד 22 בארנוסט) עליכם לחוות ישרים עם עצמכם לגבי רגשותיכם האמיתוים, או שחם יצוצו באופן שיבין אתכם. תחום הרומנטיקה נראה בעייתי עכשיו. אחרים מכם יבלו חרבח ימן בחברת ילדים משאבו ותאה מקרובי משפחה.

בתולה (בי באונים) עד בן מספורנה) היתולו מגישה ביקורתות מדי כלפי הבר, אתות העניק ישתיום ברה של ממש, אתם אינכם ששום עכשו למלא התתיוברות הפתולות וכול לחיות שרושבוע השלימו פל בלול הבום בשורה הבית נותחום,

דרך בחירת התוכים יכולה גליה לכחוז את תהליד הכשלות של ירידתה הצלמת. מאז גירושיה מבעלה, החלה לאסוף תוכים יפהפיים, צבעוניים. אכל

בהיי", היא מספרת אחרי"כן לאורי. "אומרים את אותן להישאר בדירה. הוא לא יודע שאחת הכנפיים שלו

מלים, מתנהגים באופן רומה, ומה שמצחיק במיוחד – קוצצה במקצת. הוא בטוח שהוא חופשי".

כמו שהיא עצמה אמרה לגליה: .בעצם, הם די מטומטמים. יש להם זכרון קצר. את מנסה ללמר אותם לדבר אכל הם לא זוכרים כלום. הצרה היא שאחרי שאת מתרגלת ליופי שלהם, את שוכחת שהם יפים ויש בך איזה זעם על כך שאלוהים לא חיבר אל היופי הזה גם תכונה".

זו היתה אחת מהתקופות הסוערות שלה. היא החליפה תוכים בזה אחר זה. כולם יפים, צכעוניים ו... מטומטמים. היא עצמה נחנה במוח חריף, אכל כסף "תוכי חדש צריך לקשור בהתחלה. יש להם מנהג סבלנות נמוך. לגליה דומה היה שהיא מחפשת לפרוש כנפיים ולברוח, ולצעירים שכהם יש מינהג בקדחתנות אחר איזה תוכי מיוחד במינו. לכסוף מצאה משהו חרש, מזן מיוחר: "אותו דווקא אפשר ללמד הראשונים, אני סושרת להם חוט דק לרגל כרי שלא משהו – בתנאי שיש לך סבלנות. הוא אפילו זוכר. הצרה היא שיש לו אוצר מלים עלוב ודי מהר את מגיעה לסופו".

גליה לא הבינה מרוע מוכנה הצלמת להתפשר ולבלות את זמנה בחכרת גכרים נאים אכל שוטים, על־כל פנים, צריך לצאת מתוך הנחה שהם בעוד שהיא עצמה בתורה מכריקה ממש. יום אחד אמרה לאורי: "אשה בסך הכל רוצה שהגכר יהיה נאה, אכל אם הוא שוטה אמיתי – איזה ערך יש לפרצוף יורעת שאין טעם לגדל תוכי בכלוב סגור. הוא צריך ימה? אולי לכן אנחנו מחפשות גברים חכמים. בחוכמה חופש. הוא צריך לשוטט בדירה כולה ולהרגיש עצמו צפונה עוצמה, ואגחנו, למרות כל התורות של שחרור בבית. וכאן צפוייה הסכנה. צריך לדעת לתמרן בין האשה, מחפשות בגבר את העוצמה הסמויה החבוייה

יום אחד מצאה לה הצלמת, סוף־סוף, יריד כלכבה. מהגרט, נאה, נכון. כשגליה חשבה על כך אחרייכן, נרמה היה לה כי באותה עת ממש היא אספה לביתה גם את התוכי החדש, גם הוא קרוי חיימקה. הפעם מגזע אמזונס. תוכי בצבע ירוק, על ראשו כתר צהוב ומתחת לכנפיו וזנבו כתם ארום. תוכי נכון. כעל זכרון פנומנלי. הוא היה חוזר על הפטפוטים שלה באותו קצב שבו יצאו מפיה. אחרי שבוע כבר דיבר כלי סוף, כאילו היה מזכירה אלקטרונית שהוינו אותה בשיחות רבות ואז לחצו על הכפתור להשמיען.

הצלמת גילתה שחיימקה החרש תיפקר כמעט כמו רשם־קול או -- כפי שאמרה לגליה - בכמעט כמו ראי שבו אני יכולה לראות את עצמי. אני הוזרת הביתה לארוחת צחריים, והכת שלי משגעת אותי עם חשמלות שלה, עם כל הקשקושים של ילרה בגיל ההתכגרות – ואז אני מתחילה לצרוח התוכי המגוול הוה חוור אחרייכן על כל הצחחות שלי, בריוק. ניסית פעם להקליט על רשם קול מריבה שלך עם אוריז אחרי שתקליטי פעם אחת – לא תוכלי לצעוק יותר.

תנהגי כמוני. תפרצי בצחוק ותשכחי את המריכה לגליה לא היה ספק שחיימקה החרש משטיע על הצלמת לטוכה. היא נהפכה לרצינית יותר. רומה היה שהיא בתכוונת להמשיד להחזיקו בכיתה ולא להחליפו במהירות בתוכי חדש.

למשך תקופה קצרה חייה נראו שלווים, ואו ירדה גליה יום אחר לדירת הצלמת, וגילתה שהבלוב ריק. חיימקה לא היה. לא, הוא לא פרה. לא ברה. הצלמת החזירה אותו לחבות. אחרי בירור קצר נורע לה שגם החבר התרש, המהנרס, כבר איננו.

- היא ככר לא תנסון לגרל תוכים חרשים, אמרה הצלמת לגלית: ברמה לי שהגיע הומן להתמודר פעם: אות עם משהו אמיתי. לא עם אחר שחוור אחרי כמו תוכי... גדמה לי שב בנאדם. מה דעתך?"

51 Biaeaig

והמודעות שפורסמו ב"מעריב" בשבוע המקביל של 1951. הגוסח המקורי גשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

השבוע לפני 35 שנה

מלר. הרב הראשל שאר רבני

בריטניה התפללו להצלחת הנר

חות שעומד המלך לענור, ולהבי

היום ייערכי חפילות לכרר

סיעת הציונים הכלליים

כמועצת העיריה החליסה לערוך

אית המלך בכל בתי היראה ב־

ראתו בקרוב.

בריטניה

משבר קואליציוני רצינין סה לשרלם שיתמכו בהצעתו, אך

רמת־גן "הופצצה" מהאויר

תמרון של הג"א גוש רן ן ידי צעירות ממגן דוד ארום ומר-נערך אתמול לפנות ערכ ברמת- | עברים לבית החולים. גן. כ-קרבן" נבחר כית בן 5 קור והוועקו פלוגות מכבי אש, מגן דוד ארום וכן פועלי החשמל באמצע בנייתו. ומפעל המים. מכונית של שרות

בשעה 5.30 אחה"צ נשמעה החשמל הופיעה במהירות והפסי־ אועקה כרמת־גן, התנועה ברחוב קה את הזרם. פלוגת מכבי אש הופסקה, עוברים ושבים נצמוו התאחרה וכינתיים נראה עשן להכנס לכיקלטים. רק פקחים של סמיך כוקע מן הקומות העלינות סוככו כרחוכות והנה נשמע -הפצצה". הפקחים הודיעו למרי כז: פצצות נפלו ליד כית מס׳ 6 ברחוב יהל"ם ברמת גז, יש פצו-עים, הכית נפגע, וגם זרם החשר

המקום "הופצץ" שנית | פרין גם בעירית תיא, לאחר וה-פצצות" נופלות לא הרחק מן שנציגי "דרות" במועצת העי-המקום הראשון. "פצועים" מת־ ריה וביניהם סגן ראש העיר הר״ר כהן, הודיעו חשבוע לוי־ גוללים כרחוכות והם נאספים על

מל והמים נפנע.

מפוני הצריפים בשכונת

עזרה פלשו

בכל חררי הבנין התגוללו

נשים וטף על מעש המטלטלים,

שהוכאו לכנין ממקום ההרט. בכי

רם מהדחד בין כתלי בית הספר.

כשתיכוקות זועקים ללחם ולמים.

ליד הכניסה לבית הספר תלוי

שלט עם הכתובת: הצילוו כדיעת

אפנו הקימונו שיכונינו, וכזרון.

הרסו את חיינח". עשרות גברים,

נשים וילדים יחמים מתרוצצים

החוך המקורפם

כחצר כמהרורים.

לבית ספר

שצריסוניהם נהרטו אתמרל שייי המשטרה בשכונת עזרא, תפסו הלילה את בניין כית הספר חבר ..איסריאה" שנסגר ע"י השלטו" בוקר סירבו לעזוב את הבניין.

למל נסיון מצר המשטרה לתוי | תיקה.

ותר עודך עצמו שערך את אר אות חנייר, הרפוס, המעטפה וחי סריאח" ונדפס באווו דפוס.

כישיכת היום את ההצכעה על אש העיר, מר רוקה, כי יצביעו הצעת ראש העיר. להצעה מוכט־ נגד הצעתו להעלות את חמסים העירוניים ב-10 אחוז,

חים רק 15 קולות מתוך 31 (10 ציונים כלליים, 3 מהגוש הדתי, ראש העיר הומין אליו את נציג כעלי הכתים ונציג הפרוגר-גציגי החרות" כמועצת העיריה סיכים). במקרה שראש העיר יר-יחר כעם נציג מרכז החרות" וניי אה כי אין סיכוי לקבלת הצעתו. ירחה את ההצבעה עד שוכם של שני חברי המועצה מטעם הציו־

ברכה מהעיר העתיקה...

במקום הופיע קצין תאונות

אתמול התחיל להופיע בעיר העתיקה כירושלים שבועון חדש כשם "א"שאבנ", במקום השכועון

מחוזת אייבוש בתגלו לעיני | שאכב" דכרי שכח ל... ג'רוולם מופרני, כיטביקר הבוקר במקום, . פוסט" ו.מעריב" על שמטרו בה-מתיחות גדולה שהירת בשפונת | רחבה את הידיעה על סגירת .א־ | הסתיבה, כדי שיוכלו להתנגד | הערכיים שעברו על העניין כש-

פרסמה הוראה לעובדי חמדינה, התקרה בולח, לאחר שהעולים סריאה" ואת הסיכות שגרמו לס" כי אין להשתמש כמשלוח ברכות הזעיקן תגבורת מתליאביב וכר | גירה זו; ותוקף את העתונים | לראש חשנה בציור משרדי חמ" משלוה בחילוף ברכות" -- נאמר כחוראה - אין אתה יכול לחעד

נים הכלליים מחו"ל.

מים על חשבון המריבה את הוצד

בריטניה זה זמן רב. -הפועל" כל הננה של ממש, אך יש בקבוצה גם כמה יסורות הרא"

כבר בעת המשחק ציינו משר

מצר המגינים".

בת כודת המשטרה הכניסה אסורה בהחלם לבני גיל למטה מ"מו שנה

תפילות לשלום המכר

מאת ל. באנג שבמשך החודש האחרון נפרצה סופר "מעריב" בלונוון דירתו של מנחם כגין כרחוב רוד בכל בתי הכנסיות בבריטניה נכאום ו כתל אכים כומן תעדרו נערכי בשכת חפילות לשלום ח מן הארץ, ונגנכו מקלט רדיו ושר

הגנכים הצליחו להכנם במפתח מזוייף דרך דלת המטכת. בגין על הגניבה

"כל חנסיבות מוליכות אל ההנחה כי להתפרצות

משבר קואליציוני בעירית ת"א

יאפשר כנימתו בתוקף של שיעור המס החרש החל מ-1 באוקטובר.

כתב הספורט של בריילי

מייל" מעיר הכוקר לנצחון -ארט־ נל" על "הפועל" 1:6 אמש, ש הפועל" גילה משחק נאה ורוח ספורטיבית למופת, אולם אין ספק שאינו כלל כן ררגה אחת עם הקבוצה המנצחת.

זו גם דעת .דיילי אקספרס" אף על פי שלרכרי עתון זה -הפר על" הינו אחת הקבוצות המוכשי וות ביותר שחופיעו על מגרשי

לדברי "דיילי הירלר" חסר ויים לציון וביחור השוער חודו־

קיפים שחורורוב היה גיבור הע-רב, אך לא זכה לשום תמיכה

לסרם המדות

בקולות "אלובי"

בבית בגין המשטרה הודיעה היוםן לביתי היתה מפרח

א זורת, אשר המתפרצים ניפו לחסוותה כמעשה יננכיםי. וזאת היא נמ טית. ערך הגניבה הוא 750 ל"י. דער החוקרים משעם

מרם של -.28 לייי ינתן לארם שימצא ויתויר שנין

מחיבר לשרשרת זהב. שוכר ב

יים חמישי, ופ.פ.סג. בין השניו

12-11 לפתריצ, בדרד פרוניב אלגבי פנת רחי שינקין כנפים

כאיפובים מס' 20

להחוירי : ברייער רחוב יהודה הלוי 123

משפרת ישראל" - מס לנו מנחם בנין בקשר לחודעת המשפרה כואת מול.

אגב, בגין מתקן גם בועות אחרת: שווי החפצים שנננבו ויא או לייר ולא 750 לייי, כמי שנמסר, וביניהם מכשו דרדיו שערכו בעיקי "סנטימנטליי, כי פו השתמש בנין בימי

> המשטרה מחפשת

המחתרת.

סבוצת שוטרים חימשה היש כמרכז ירושלים, בכבר ציון, צע־ רים בלונריניים לצורך מסור וי הני, שעמר להערך הכוקר כמה משטרת ירושלים. לאחר מצינים של שעתיים ומעלה הצליחו הב מתאה את חעכבר של אטארי ST בפעולה, שטרה לאטוף מנין צעירים כאלה ויכלה לערוך את המסדר

> "מס מכוניות בת"א – אינו

משרר הפנים פסק שמו המכוניות במך 22-6 ליי לשוה שהוטל על ירי עירית תלאל – הוא כלתי חיקי

הודעה זו כלולה נחשנה משרד הפנים לארגון בעל וכי כוניות הפרטיות שפטוה נמשה נגר חמט חוה גם למשוד הגלם AND DESCRIPTION OF THE PARTY OF nun nim tritan

Apper comits

Apper com apper

Apper com

מותמת, תפריט על המסך ומערכת הפעלה חותות מיוחדת במינה. אות ST סדרה עשירה של תוכנות כמו: אנה תמלילים בעברית ובאנגלית, תוכנות א לקוס 1, 2, 3. מסדי נתונים, הנדוחייש שול מלאי, גרפיקה בצבע, מוסיקה שנימות הבית המוטר, בידור שנימות הם ועוד תוכנות רבות לחינוך, בידור

עכברים ויש עכברים...

את חחבדל בין עכבר אמיתי לעכבר

ומן ונין מחשב מחדור החדש למחשב

תנד של אטארי ST מאפשר לך סוף סוף לשל מחשב מקצועי, על כל התוכנות שלו,

משימש במקשים ובלי צורך בידע מוקדם.

שמחשבים ויש מחשבים...

מואח את הטבלה שלפניך, תבין את החבדל

שחשב אטארי ST לבין מחשבים מקצועיים

יכול להכניס חביונה מחשב מקצועי

חים - חן ברמת חכיצוע והן במחיר.

או חמשלב בתוכו עליונות טכנולוגית

מערכת גראפית צבעונית מחירה

LB.ML PC-AY

(9º/512×243 (12º/720×350

19יע 5,400

1981

ATARI 520 8.T

640×200 2722 512 3240

בייטיק+לוט +תוכנה גרפית

שנת ייצור

BUILT IN

מטפר קלידים

MOUSE YU

וולוצית צבע

יולוצית מתוכרום

נוכנות כסטנדרט עם

וציאות פרלל או BUiLT וציאות

פתאם לפוסיקה וסוא או BUILT וא

יציאה לריסק קשיה BUILT IN

ערשב 12K + הוער

אמכרום + יציאות

ם שוניסור צבע מורכת מושלמת כנייל ללא בעניטור, עם חיבור

יציאה 232 RB און דעוטם יעי.

מתירות ב־2146

ראט) טטנדרטי (PAM

C.P.L

חשב הדור החדש הגיע!

ום העכבר

ואמיתי.

חשוב לדעת:

דרוש את תעודת האחריות של ארם בע"מ המקנה לך:

vari St Base Projection san

1. מערכת הפעלה בעברית. 2. תמיכת וגיבוי מקצועיים. 3. רק לחברת ארם חידע ומלאי חחלפים כדי לחבטיח שרות ואחריות לאורך שנים.

החל מ־ ש"ח 320×6 כולל מע"מ, ללא ריבית

ארם מחשבים בעיימ דיזנגוף 248 תל-אביב טלי 248

את מות השקם ומתיש ובחניות המובחרות: תל-אביב - ארם מחשבים, דיזענף 248, סטאר מחשבים, דיזענף 124 המות ב- רפתיע - באג קניון קויון אילון. אילון. גבעתיים האקם ומתיש ובחניות המובחרות: תל-אביב - ארם מחשבים, דיזענף 124, סטאר מחשבים, ולמות 12, במד-מקוח - בירד המחשבים, אוסשקין 7. כמד-סבא - מחשבית, ויצמן 12, מיק של ארוני. מדי המות בירד מחשבים, דווס מחשבים, הוים בירד מחשבים, הוים מחשבים, מורכי אין מות 2, עתיד צמון, רוי תוניאים, מות מחשבים, דרך תשרון 49, מות מהים, מרכי אין מות 12, אין מות 2, ירושלים 14, כלים למחשב, בנין כלל, חנות 12, אין שרותי מחשבים, ירושלים 14, כלים למחשבים, ותיסה 12, הצומה מיוחרתי מיוחר The state of the s

17/17 7,150 Nº 0 410×6

הופיע זה עתה הושלם! מְלוֹן צְרְפָתִי–עְבְרִי

מלון אַנגלי-עברי

ב־3 כרכים מאת פרופ' מ. סגל וד"ר מ. דגוט

חמלון כולל כ־50,000 ערכים ומטרתו לשמש כמכשיר עזר, בראש וראשונה, לישראלים דוברי עברית (חלמידי בית־הסמר חתיכון, סטודנטים באוניברסיטה, אנשי טסקים וטחבו קוראים) הנוקקים למקור ידע בהימן על אוצר המילים של האנגלית בת־זמננו, כבי שמשתמשים בת באמצעי התקשורת, בכתב ובעליפה, ובסוגים שונים של כתיבה ספרותית באמצעי התקשודת, בכתב ובעלינוה, ובסוגינו שונים של כתיבה טגו והית ומובליציסטית, וכן ללומדי עברית שהם דוברי אנגלית, כסיוע בחרוזבת אוצר המלים העברי האקטיבי שלהם. המלון מבוסט על אנגלית בריטית בת זמננו, כשמובאות בן גם צורות כתיב ומשמעויות אמריקאיות – כל אלה בסימון מתאים.

במחיר הכרות מיוחד – 90 ש"ח ב־3 תשלומים

נא לצרף 5 ש"ח דמי משלוח בדואר רשום. א חמבצע בחוקף עד סוף נובמבר 1986.

לכבוד ספרית מעריב ת"ד 20208 תל־אביב 61–61 ב־3 כר' מאת פרופ' מ. סגל וד"ר מ. דגוט. מצ"ב 3 המחאות לפקודת -ספרות מעריכ" בסך כולל של 90 ש"ח ועוד 5 ש"ח דמי משלוח.

03-38 38 30

מאת א. אלמאליח ו־י. טַן פַּי

לראשונה כישראל מלון צרפתי-עברי ועברי-צרפתי שלם באמת. המלון הצרפתי-עברי מצטיין בגישה מעשית, מביא אוצר מלים מלא, ככל האפשר, של הלשון הצרפתית השוטפת, למן לשון הספרות ועד לשון העתונות וחדיבור, כולל חידושי לשון בשטחים מקצועיים ומדעיים

תמלון העברי-צרמתי מיועד ללומדי עברית שהם דוברי צרמתית ומכיל את כל מלות התנ"ך, הספרות התלמודיוג, מלים חדשות ומחודשוה. ביטויים מיוחדים, ביאור מלים קשות, שמות טכניים ומדעיים, כללי

במחיר היכרות מיוחד – 105 ש"ח ב־3 תשלומים

נא לצרף 7 ש"ח דמי משלוח בדואר רשום. ★ המגצע בתוקף עד סוף נובמבר 1986.

לכבוד ספרית מעריב מ"ד 20208 תליאביב 201–61

ב־7 כר' מאת א. אלמאלית וי. טֶן פֵּי, מצ"ב 3 המתאות לפקודה "ספרית מעריב" בסן כולל של 105 ש"ח ועוד ז ש"ח דמי משלות.

עדיין במחיר הישן

קניית השכום

מבחר חולצות נשים תוצות חוץ

שמיכות וכריות כריות נוי מפות ומפיות וילונות מגבות שטיחונים

27.9-3.10.86

מוצעי מויטה

במוצאי שבת-ההזדמנות האחרונה

ושלם אחרי החגים 2.11.86

תוי קניה של המשביר לצרכן- מתנה שכדאי לתת-מתנה שכדאי לקבל המשביר לצרכן רשת בתי כל-בו ראשונה בישראל